

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	02.01.2011
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	19.03.2011
Avaldamismärge:	RT I, 23.12.2010, 41

Veeseadus

Vastu võetud 11.05.1994
[RT I 1994, 40, 655](#)
 jõustumine 16.06.1994

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
24.01.1996	RT I 1996, 13, 240	29.02.1996
terviktekst RT paber kandjal	RT I 1996, 13, 241	
17.12.1997	RT I 1998, 2, 47	01.01.1998
16.06.1998	RT I 1998, 61, 987	16.07.1998
20.01.1999	RT I 1999, 10, 155	01.01.2000
16.06.1999	RT I 1999, 54, 583	23.06.1999
08.12.1999	RT I 1999, 95, 843	01.01.2000
20.12.2000	RT I 2001, 7, 19	01.04.2001
10.04.2001	RT I 2001, 42, 234	08.05.2001
09.05.2001	RT I 2001, 50, 283	01.01.2002
14.11.2001	RT I 2001, 94, 577	20.12.2001
12.12.2001	RT I 2002, 1, 1	01.01.2003
19.06.2002	RT I 2002, 61, 375	01.08.2002
19.06.2002	RT I 2002, 63, 387	01.09.2002
15.01.2003	RT I 2003, 13, 64	01.07.2003
12.02.2003	RT I 2003, 26, 156	21.03.2003
11.06.2003	RT I 2003, 51, 352	01.09.2003
14.04.2004	RT I 2004, 28, 190	01.05.2004
21.04.2004	RT I 2004, 38, 258	10.05.2004
22.02.2005	RT I 2005, 15, 87	03.04.2005
08.06.2005	RT I 2005, 37, 280	10.07.2005
07.12.2005	RT I 2005, 67, 512	01.01.2006
01.06.2006	RT I 2006, 28, 211	01.07.2006
06.12.2006	RT I 2007, 1, 1	01.02.2007
14.11.2007	RT I 2007, 62, 396	16.12.2007
22.11.2007	RT I 2007, 66, 408	01.01.2008
03.12.2008	RT I 2009, 1, 2	12.01.2009
18.12.2008	RT I 2009, 3, 15	01.02.2009
19.03.2009	RT I 2009, 20, 131	18.04.2009
15.06.2009	RT I 2009, 37, 251	10.07.2009
30.09.2009	RT I 2009, 49, 331	01.01.2010
27.01.2010	RT I 2010, 8, 37	27.02.2010
22.04.2010	RT I 2010, 22, 108	01.01.2011, jõustub päeval, mis on kindlaks määratud Euroopa Liidu Nõukogu otsuses Eesti Vabariigi suhtes kehtestatud erandi kehtetuks tunnistamise kohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikes 2 sätestatud alusel, Euroopa Liidu Nõukogu 13.07.2010. a

16.06.2010

[RT I 2010, 43, 254](#)

otsus Nr 2010/416/EL (ELT L 196, 28.07.2010, lk 24–26).

17.07.2010, osaliselt 01.01.2011 ja 01.01.2014

08.12.2010

[RT I, 22.12.2010, 1](#)

02.01.2011

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse ülesanne

(1) Veeseaduse ülesanne on sise- ja piiriveekogude ning põhjavee puhtuse ja veekogudes ökoloogilise tasakaalu tagamine.

(2) Veeseadus reguleerib vee kasutamist ja kaitset, maaomanike ja veekasutajate vahelisi suhteid ning avalike veekogude ja avalikuks kasutamiseks määratud veekogude kasutamist.
[[RT I 2009, 37, 251](#)- jõust. 10.07.2009]

(3) Vee kaitse osas laienevad käesoleva seaduse sätted ka majandusvööndile.

§ 1¹. Haldusmenetluse seaduse kohaldamine

Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

[[RT I 2002, 61, 375](#)- jõust. 01.08.2002]

§ 2. Kasutatavad terminid

Käesolevas seaduses kasutatakse termineid järgmises tähenduses:

- 1) [kehtetu -[RT I 2010, 43, 254](#)- jõust. 17.07.2010]
- 2) heitvesi – suublasse juhitud kasutusel olnud vesi;
[[RT I 2009, 1, 2](#)- jõust. 12.01.2009]
- 3) piiriveekogu – veekogu, mida mööda kulgeb riigipiir;
- 4) pinnavesi – maismaavesi, välja arvatud põhjavesi, ning siirdevesi, rannikuvesi ja keemilise seisundi hindamisel ka territoriaalvesi;
[[RT I 2009, 1, 2](#)- jõust. 12.01.2009]
- 5) põhjaveekiht – üks või mitu maa-alust kivimikihti või muud geoloogilist kihti, mis on piisavalt poorsed ja läbilaskvad, et põhjavesi saaks seal märkimisväärselt voolata, või millest saab olulises koguses põhjavett võtta;
[[RT I 2009, 1, 2](#)- jõust. 12.01.2009]
- 6) põhjavesi – maapõues sisalduv vesi; mineraalvesi on põhjavee alaliik;
- 7) reostusallikas – vee omaduste halvenemise põhjustaja reo- ehk saasteainete, organismide, soojuse või radioaktiivsusega;
- 8) reovesi – üle kahjutuspiiri rikunud ja enne suublasse juhtimist puhastamist vajav vesi;
[[RT I 2009, 1, 2](#)- jõust. 12.01.2009]
- 9) siseveekogu – veekogu, mida ei läbi riigipiir;
- 10) suubla – veekogu või maapõue osa, millesse voolab heitvesi;
- 11) [kehtetu -[RT I 2010, 43, 254](#)- jõust. 17.07.2010]
- 12) veeavarii – olulist kahju tekitav üleujutus, tamm või muu kaitserajatisel purunemine;
- 13) vee erikasutusluba – kiritõend tegevuse lubamiseks, milles teatatakse tingimused kasutatava vee hulga, suubla ning veekasutusega kaasnevate kohustuste ja piirangute kohta;
- 14) veehaare – ehitise vee võtmiseks veekogust või põhjaveekihtist;
- 15) veeheide – heitvee juhtimine suublasse;
- 16) veehoidla – vooluvee tõkestamise või paisutamise, vee pumpamisega või muul viisil maapinna nõkku, kaevandatud süvendisse või tammide vahele rajatud tehiseveekogu;
[[RT I 2009, 1, 2](#)- jõust. 12.01.2009]
- 17) veekogu – püsiv või ajutine voolava (vooluveekogu - jõgi, oja jm.) või aeglaselt liikuva (seisva) veega (seisuveekogu-, meri, järv, veehoidla jm) täidetud pinnavorm;
- 18) veekogu risustamine – veekogu seisundit ja kasutamist halvendavate esemete, jäätmete, pinnase vms. heitmine või sattumine veekogusse;
- 19) vee liigvahendamine – loata tegevus, mille tagajärjel pinnaveekogu vooluhulk, veetase või vee maht püsivalt ja oluliselt kahaneb, põhjavee tase või surve püsivalt alaneb või allika vooluhulk väheneb;
- 20) vee reostamine – vee kasutamise piiramist põhjustav vee omaduste halvendamine reostusallika poolt;
- 21) vee reostusavarii – vett reostava aine äkksattumine mere-, pinna- või põhjavette, mis võib kahjustada inimeste tervist, majandustegevust või loodust;
- 22) reoveekogumisala – ala, kus on piisavalt elanikke või majandustegevust reovee ühiskanaliseerimise kaudu reoveepuhastisse kogumiseks või heitvee suublasse juhtimiseks;
[[RT I 2009, 1, 2](#)- jõust. 12.01.2009]
- 23) põllumajandusmaa – haritav maa ja looduslik rohumaa;
[[RT I 2004, 28, 190](#)- jõust. 01.05.2004]

- 24) haritav maa – põllumaa ning viljapuu- ja marjaaiad;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- 25) kanalisatsioon – ehitiste või seadmete süsteem heitvee ja reovee kogumiseks või suublasse juhtimiseks;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- 25¹) veekogum – vee seisundi hindamise üksus, mis võib olla pinnaveekogum, põhjaveekogum, tehisveekogum või tugevasti muudetud veekogum;
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]
- 26) põhjaveekogum – põhjaveekihis või -kihtides selgesti eristatav veemass;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 27) põhjaveemaardla – põhjavee võtmiseks määratud kinnitatud põhjaveevaruga maapõue osa;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- 28) karstiaala – karsti (karstihletrid, -nõod, -järved, -koopad, -jõed) leviku piirkond, kus puudub ajutiselt või alaliselt sademevee pindmine äravool vooluveekogusse;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- 29) rannikuvesi – rannikulähedane merevesi maismaa pool joont, mille iga punkt on ühe meremiili kaugusel mere pool lähimast punktist lähtejoonel, millest mõõdetakse territoriaalvee laiust;
[RT I 2007, 62, 396- jõust. 16.12.2007]
- 30) dispergent – pindaktiivsete ainete segu, mida kasutatakse naftareostuse tõrjel orgaanilise lahusti koosseisus nafta merevees lahustamise tõhustamiseks, et vähendada nafta ja vee vahelise piirpinna pinessust;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 31) sademevesi – sademetena langenud ning ehitiste, sealhulgas kraavide kaudu kogutav ja ärajuhitud vesi;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 32) reoveepuhasti reostuskoormus – aasta kestel reoveepuhastisse jõudev suurim nädala keskmine reoainehulk inimekvivalentides;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 33) reoveekogumisala reostuskoormus – kogu reoveekogumisalal tekkiv aastaajast sõltuv suurim reostuskoormus inimekvivalentides, mille arvutamisel võetakse arvesse püsielanikud, turistid, tööstus- ja muud ettevõtted, kelle tekitatud reovesi juhitakse ühiskanalisatsiooni, ning ka see reoveehulk, mis ühiskanalisatsiooni ei jõua. Selle reostuskoormuse hulka ei arvata tööstusreovett, mida käideldakse ettevõtte oma puhastis ning mis juhitakse puhastist otse suublasse;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 34) inimekvivalent (edaspidi *ie*) – ühe inimese põhjustatud keskmise ööpäevase tingliku veereostuskoormuse ühik. Biokeemilise hapnikutarbe (BHT₇) kaudu väljendatud *ie* väärtus on 60 grammi hapnikku ööpäevas;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 35) maismaavesi – kogu maapinnal seisev või voolav vesi ning kogu põhjavesi maismaa pool lähtejoont, millest mõõdetakse territoriaalvee laiust;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 36) siirdevesi – jõesuulähedane pinnaveekogum, mille vesi on mere läheduse tõttu osalt soolane, kuid mida mageveevool tunduvalt mõjutab;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 37) pinnaveekogum – selgelt eristuv ja oluline osa pinnaveest, nagu järv, veehoidla, jõgi, oja või kanal, jõe-, oja- või kanaliosa, siirdevesi või rannikuvee osa;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 38) tehisveekogu – inimtegevuse tulemusena tekkinud veekogu;
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]
- 38¹) tehisveekogum – tehisveekogu pinnaveekogum, mis on tunnistatud tehisveekogumiks käesolevas seaduses sätestatud korra kohaselt;
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]
- 39) tugevasti muudetud veekogu – veekogu, mis on inimtegevuse põhjustatud füüsiliste muudatuste tagajärjel oluliselt muutunud;
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]
- 39¹) tugevasti muudetud veekogum – tugevasti muudetud veekogu pinnaveekogum, mis on tunnistatud tugevasti muudetud veekogumiks käesolevas seaduses sätestatud korra kohaselt;
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]
- 40) veeteenused – kõik kodumajapidamistele, riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutustele, avalik-õiguslikele ja eraõiguslikele juriidilistele isikutele ning füüsilistele isikutele osutatavad teenused: pinna- või põhjavee võtmine, paisutamine, tagavaraks kogumine, töötlemine ja jaotamine ning reovee kogumine kanalisatsiooni ja puhastamine ning heitvee suublasse juhtimine;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 41) veekasutus – veeteenused ja käesoleva seaduse § 3¹⁸ kohaselt kindlaks tehtud muu tegevus, mis avaldab vee seisundile olulist mõju;
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]
- 42) reostus – ainete või soojuse otsene või kaudne õhku, vette või maasse sattumine inimtegevuse tagajärjel, mis võib kahjustada inimese tervist või halvendada veeökosüsteemide või veeökosüsteemidest otseselt sõltuvate maismaaökosüsteemide kvaliteeti, põhjustades kahju varale või raskendades või takistades keskkonna kasutamist puhkeaja veetmiseks või muul õiguspärasel viisil;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

43) [kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

44) [kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

45) [kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

46) [kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

47) [kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

48) keskkonna kvaliteedi piirväärtus – teatava saasteaine või saasteainete rühma kontsentratsioon vees, põhjasettes või vee-elustikus, mida ei tohi inimese tervise ja keskkonna kaitsmise huvides ületada;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

49) vesikond ehk valgalapiirkond – maa- ja mereala, mis koosneb ühest või mitmest kõrvutiasetsevast valgalast koos põhjavee ja rannikuveega, moodustades ühes ringipiiris ühe terviku, ning mis on veemajanduse korraldamise põhiüksus;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

50) alamvesikond – vesikonna piires asuv veemajanduse korraldamise alamüksus;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

51) valgala – maa-ala, millelt kogu äravoolav pinnavesi voolab ojade, jõgede või järvede kaudu ühes jõesuudmes merre;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

52) alamvalgala – maa-ala, millelt kogu äravoolav pinnavesi voolab ojade, jõgede või järvede kaudu ühte punkti vooluteel;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

53) olmevesi ehk joogivesi – vesi, algkujul või pärast töötlemist, mis on mõeldud joomiseks, keetmiseks, toiduvalmistamiseks või muuks olmeotstarbeks, olenemata päritolust ning sellest, kas see toimetatakse kätte jaotusvõrgu kaudu, paagiga, pudelites või mahutites. Joogiveeks nimetatakse ka vett, mida mis tahes toidukäitleja (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 3 lõikes 3 sätestatud isik) kasutab inimestarbijateks mõeldud toodete või ainete tootmiseks, töötlemiseks, säilitamiseks või turustamiseks, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on kindlaks teinud, et vee kvaliteet ei saa mõjutada tarbijavalmis toiduainete ohutust.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3. [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹. Kombineeritud lähenemisviisi punkt- ja hajukoormuse ohjamisel

(1) Saasteainete pinnavette juhtimise reguleerimisel lähtutakse kombineeritud lähenemisviisist, mille kohaselt saasteainete pinnavette juhtimist välditakse või piiratakse selle tekkekohas keskkonnanõuete, sealhulgas parima keskkonnapraktika, parima võimaliku tehnika ja parimate olemasolevate meetodite rakendamise, heite piirväärtuste ning keskkonna kvaliteedi piirväärtuste kehtestamise ja rakendamise teel. Kui nendest keskkonnanõuetest, heite piirväärtustest ja keskkonna kvaliteedi piirväärtustest hoolimata ei ole võimalik saavutada käesolevas seaduses sätestatud keskkonnanõuesid, tuleb rakendada seaduses sätestatud täiendavaid meetmeid, sealhulgas vajaduse korral rangemaid keskkonnanõudeid, heite piirväärtusi ja keskkonna kvaliteedi piirväärtusi.

(2) Kombineeritud lähenemisviisi kohaldatakse nii punktkoormuse kui ka hajukoormuse ohjamisel, eelkõige, kui on tegemist:

1) reoveega;

2) põllumajandusest pärineva koormusega;

3) ohtlike ainete, sealhulgas käesoleva seaduse alusel prioriteetseteks ja prioriteetseteks ohtlikeks aineteks tunnistatud ainete, eelkõige elavhõbeda, kaadmiumi ja heksaklorotsükloheksaaniga.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

1¹. peatükk KESKKONNAEESMÄRGID, VEE KASUTAMISE JA KAITSE KAVANDAMINE NING KORRALDAMINE

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3². Vee kasutamise ja kaitse kavandamise ning korraldamise alused

(1) Vee kasutamise ja kaitse kavandamise ning korraldamise eesmärk on saavutada käesolevas seaduses sätestatud keskkonnanõuesid, sealhulgas tagada säästev areng ja vee võimalikult looduslik seisund ning hoida pinna- ja põhjavee kvaliteeti, hulka ja režiimi inimtegevusest võimalikult rikkumatuna.

(2) Pinna- ja põhjavee kasutamist ja kaitset kavandatakse ning korraldatakse valgalapõhiselt vesikondade kaupa, arvestades veekogude valgalade hüdroloogilisi piire.

(3) Valgaladel vee kasutamise ja kaitse kavandamiseks ning korraldamiseks kehtestab vesikonnad ja alamvesikonnad **Vabariigi Valitsus määrusega**. Vesikond, mis koosneb riigipiiri ületavast valgalast või riigipiiri ületavatest valgaladest, määratakse koostöös asjaomase välisriigiga piiriüleseks vesikonnaks.

(4) Vee kasutamise ja kaitse korraldamiseks ja integreerimiseks muude valdkondadega moodustab keskkonnaminister veemajanduskomisjoni ning kinnitab selle **põhimääruse** ja koosseisu.

(5) Kohalik omavalitsus oma halduspiirkonnas:

- 1) annab nõusoleku vee erikasutuseks;
 - 2) korraldab kohalikule omavalitsusele kuuluvate veekogude haldamist;
 - 3) korraldab veeavarii ja vee äkkreostuse tagajärgede likvideerimist;
 - 4) kehtestab ajutised piirangud avalikult kasutatavate veekogude kasutamisele vastavalt käesoleva seaduse § 7 lõikele 4;
 - 5) kehtestab reovee kohtkäitluse ja äraveo eeskirja;
 - 6) korraldab ja tagab meetmeprogrammis kavandatud meetmete elluviimist vastavalt oma pädevusele.
- [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3³. Piiriülesed vesikonnad

(1) Eesti Vabariigi piiriveekogude kasutamist ja kaitset ning veemajanduse korraldamist piiriülestes vesikondades reguleeritakse Eesti Vabariigi välislepingutega.

(2) Piiriülese vesikonnaga seotud teabe vahetamisel ning dokumentide kooskõlastamisel käesolevas seaduses sätestatud juhtudel edastab asjaomase teabe ja dokumendid välisriigi pädevale asutusele Keskkonnaministeerium.

(3) Kogu piiriülest vesikonda hõlmava üleujutusohuga seotud riskide ühtse maandamiskava koostamist korraldatakse vastavalt välislepingule.

(4) Eesti Vabariigi ja Venemaa Föderatsiooni territooriumil asuvate piiriüleste vesikondade puhul tehakse võimaluse korral koostööd vastavalt käesolevale seadusele ja välislepingule, et saavutada keskkonnanäesmärgid piiriülese vesikonna Eestis paiknevas osas.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3⁴. Veeteenuste kulude katmine

(1) Vee kasutamise ja kaitse kavandamisel lähtutakse veeteenuste kulude katmise põhimõttest, keskkonna- ja ressursikulude katmise põhimõttest ning põhimõttest, et saastaja maksab.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud põhimõtete rakendamiseks tuleb tagada, et:

- 1) keskkonnatasude seaduse alusel määratud loodusvara kasutusõiguse tasud ning saastetasud suunaksid veekasutajaid kasutama vett säästlikult, aidates sellega kaasa käesolevas seaduses sätestatud keskkonnanäesmärkide saavutamisele;
- 2) veekasutuse erinevad valdkonnad, eeskätt tööstus, kodumajapidamised ja põllumajandus, annaksid veeteenuste kulude katmisse piisava panuse.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 rakendamisel võetakse arvesse käesoleva seaduse §-s 3¹⁸ nimetatud veekasutuse majandusanalüüsi tulemusi, kulude katmisega seotud sotsiaalseid, keskkonnanäesmärgid ja majanduslikke tagajärgi ning vesikonna geograafilisi ja kliimatingimusi.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud põhimõtete rakendamise meetmete ning veekasutuse eri valdkondade kulude katmises osalemise ülevaade esitatakse veemajanduskavas.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3⁵. Pinna- ja põhjavee kaitse keskkonnanäesmärgid

(1) Pinna- ja põhjavee seisundit ei tohi halvendada.

(2) Pinna- ja põhjavee hea seisund, kaasa arvatud tehisveekogumite ning tugevasti muudetud veekogumite hea keemiline seisund ja hea ökoloogiline potentsiaal tuleb saavutada 2015. aasta 22. detsembriks.

(3) Pinnavee seisund on hea, kui nii pinnaveekogumi ökoloogiline seisund kui ka keemiline seisund on vähemalt hea.

(4) Põhjavee seisund on hea, kui nii põhjaveekogumi keemiline seisund kui ka koguseline seisund on vähemalt hea.

(5) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks tuleb rakendada meetmeid, mis:

- 1) pinnavee seisundi kaitseks vähendavad järk-järgult prioriteetsetest ainetest tulenevat reostust ning lõpetavad või kõrvaldavad järk-järgult prioriteetsete ohtlike ainete vette juhtimise ja sattumise;

2) põhjavee seisundi halvenemise ärahoidmiseks välistavad saasteainete põhjavette juhtimise või sattumise või piiravad neid;

3) kaitsevad, parandavad ja taastavad põhjavee seisundit ning tagavad põhjavee võtmise ja taastumise tasakaalu;

4) peatavad inimtegevusest põhjustatud põhjavee saasteainesisalduse olulise ja püsiva kasvu suundumuse, et järk-järgult vähendada põhjavee reostust.

(6) Käesolevas paragrahvis sätestatud keskkonnanäesmärgid veekogumite kaupa ning käesoleva seaduse §-de 3⁹–3¹²alusel kohaldatavad keskkonnanäesmärkide saavutamise erandid sätestatakse veemajanduskavas. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3⁶. Kaitset vajavad alad ja nende kaitse keskkonnanäesmärgid

(1) Kaitset vajav ala on maismaa- või veeala, kus kehtivad tavapärasest rangemad keskkonnanõuded ning neist tulenevad piirangud. Kaitset vajavad alad käesoleva seaduse tähenduses on:

1) veekogumid, mida kasutatakse joogivee võtmiseks ja mille projektikohane tootlikkus ööpäevas on rohkem kui 10 kuupmeetrit või mis teenindavad enam kui 50 inimest, ning nende kaitseks moodustatud sanitaarkaitsealad;

2) veekogumid, mida kavatakse kasutada käesoleva lõike punktis 1 nimetatud eesmärgil, ning nende kaitseks moodustatud sanitaarkaitsealad;

3) alad, mis on mõeldud puhkeotstarbeks, sealhulgas supluskohad ja supelrannad;

4) toitainete suhtes tundlikud alad, sealhulgas nitraaditundlikud alad;

5) elupaikade ja liikide kaitseks looduskaitse seaduse alusel määratud alad, kus vee seisundi säilitamine või parandamine on oluline kaitsetegur, ning alad, mis on mõeldud majanduslikult oluliste vees kasvatatavate liikide kaitseks;

6) reostustundlikud heitveesuublad.

(2) Kõik heitveesuublad on reostustundlikud.

(3) Kaitset vajavatel aladel tagatakse nende alade suhtes kehtestatud kvaliteedi- ja keskkonnakaitse nõuete täitmine 2015. aasta 22. detsembriks, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3⁷. Rangeima keskkonnanäesmärgi kohaldamine

Kui veekogumi või kaitset vajava ala suhtes kehtib samal ajal rohkem kui üks keskkonnanäesmärk, kohaldatakse neist kõige rangemat.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3⁸. Keskkonnanäesmärgi tõenäoline saavutamata jätmine

Kui ilmneb, et käesolevas seaduses sätestatud keskkonnanäesmärgi tõenäoliselt ei saavutata, siis:

1) uuritakse selle põhjust;

2) vaadatakse uuesti läbi vee erikasutusloaga kehtestatud heite piirväärtused ja keskkonna kvaliteedi piirväärtused ning vajaduse korral muudetakse neid;

3) vaadatakse uuesti läbi vesikonna veeseireprogramm ning vajaduse korral programmi täiendatakse;

4) kavandatakse keskkonnanäesmärgi saavutamiseks vajalike täiendavate meetmete kehtestamine ja rakendamine, sealhulgas rangemate keskkonna kvaliteedi piirväärtuste kehtestamine, välja arvatud juhul, kui täiendavate meetmete rakendamine ei ole otstarbekas ning keskkonnanäesmärgi tõenäolise saavutamata jäämise põhjuseks on looduslikud tingimused või vääramatu jõud, mis on erandlik ja mida ei ole võimalik ette näha. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3⁹. Keskkonnanäesmärgi saavutamise tähtaja pikendamine

(1) Käesolevas seaduses sätestatud keskkonnanäesmärgi saavutamise tähtaega võib pikendada selle eesmärgi järkjärguliseks saavutamiseks, kui hoitakse ära veekogumi seisundi edasine halvenemine ning kui on kindlaks tehtud, et veekogumis ei ole keskkonnanäesmärgi võimalik saavutada ühel või mitmel järgmistest põhjustest:

1) meetmete rakendamine täies ulatuses on tehniliste võimaluste tõttu võimalik üksnes etappidena, mis ületavad keskkonnanäesmärgi saavutamise tähtaja;

2) meetmete rakendamine tähtaja jooksul on ülemäära kulukas;

3) keskkonnanäesmärgi saavutamine tähtajaks ei ole võimalik looduslike tingimuste tõttu.

(2) Keskkonnanäesmärgi saavutamise tähtaega võib veemajanduskava ajakohastamisel uuesti pikendada, kuid mitte enam kui ajakohastatava veemajanduskava perioodi lõpuni, välja arvatud juhul, kui veekogumis ei ole võimalik keskkonnanäesmärgi selleks ajaks saavutada looduslike tingimuste tõttu.

(3) Keskkonnanäesmärgi saavutamise tähtaja pikendamine ja selle põhjendus, keskkonnanäesmärgi järkjärguliseks saavutamiseks rakendatavad meetmed, nende meetmete rakendamise olulise viivituse põhjendus ja meetmete rakendamise eeldatav ajakava esitatakse veemajanduskavas.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹⁰. Leebema keskkonnaeesmärgi seadmine

(1) Käesolevas seaduses sätestatud keskkonnaeesmärgist leebemat eesmärki võib veekogumi suhtes seada üksnes siis, kui veekogumi seisund on looduslike tingimuste tõttu sedavõrd halb või kui käesoleva seaduse § 3¹⁸ kohaste analüüside ja ülevaadete põhjal on kindlaks tehtud, et veekogumi seisund on inimtegevusest mõjutatud sellises ulatuses, et keskkonnaeesmärgi saavutamine on võimatu või ülemäära kulukas ning kui:

1) keskkonnavalaseid või sotsiaal-majanduslikke vajadusi, mida selline inimtegevus rahuldab, ei ole võimalik rahuldada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohast oluliselt paremad ning ei tooks kaasa ülemäära suuri kulutusi;

2) on tagatud pinnaveekogumi parima võimaliku ökoloogilise ja keemilise seisundi saavutamine, võttes arvesse mõju, mida inimtegevuse või reostuse iseloomu tõttu ei ole võimalik mõistlikult ära hoida;

3) põhjaveekogumi hea seisundi võimalikud muutused on minimaalsed, võttes arvesse mõju, mida inimtegevuse või reostuse iseloomu tõttu ei ole võimalik mõistlikult ära hoida;

4) on tagatud, et veekogumi seisund ei muutu edaspidi veel halvemaks.

(2) Leebemad keskkonnaeesmärgid ja nende põhjendused esitatakse veemajanduskavas ning need vaadatakse uuesti läbi veemajanduskava ajakohastamisel.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹¹. Veekogumi seisundi ajutine halvenemine

(1) Veekogumi seisundi ajutist halvenemist, mis on tingitud looduslikest tingimustest või vääramatust jõust ning mis on erakordne või mida ei olnud võimalik ette näha, näiteks erakorraliste ülejutuste ja tavapärasest pikemate põua perioodide või ettenägematute õnnetusjuhtumite tõttu, ei arvestata keskkonnaeesmärgi saavutamisel, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

1) tarvitusele on võetud kõik meetmed, et vältida veekogumi seisundi edasist halvenemist;

2) veemajanduskavas on märgitud tingimused, mille põhjal olukord on tunnistatud erakordseks või ettenägematuks, ning seejuures kohaldatavad näitajad;

3) meetmeprogrammis on märgitud erandlike asjaolude korral rakendatavad ja rakendatud meetmed, mis ei sea ohtu veekogumi seisundi taastumist pärast nende asjaolude möödumist.

(2) Erandlike ja ettenägematute asjaolude mõju vaadatakse uuesti läbi igal aastal ning käesoleva seaduse § 3⁹ lõikes 1 nimetatud põhjusi arvestades kavandatakse ja rakendatakse kõik vajalikud meetmed, et taastada nende asjaolude ilmnemisele eelnenud veekogumi seisund nii kiiresti kui võimalik.

(3) Veemajanduskava ajakohastamisel esitatakse kokkuvõtte käesoleva paragrahvi lõikes 1 käsitletud asjaolude ilmnemisest ning seni rakendatud ja kavandatud meetmete mõjust.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹². Muudatused põhjaveekogumi veetasemes ja pinnaveekogumi füüsilistes omadustes ning arendustegevus

(1) Kui veekogumi head seisundit või head ökoloogilist potentsiaali ei saavutata või kui veekogumi seisundi halvenemist ei suudeta ära hoida põhjaveekogumi veetaseme muutumise tõttu või pinnaveekogumi füüsiliste omaduste uute muutuste tõttu või kui uue säästva arendustegevuse tõttu langeb pinnaveekogum väga heast seisundist heasse seisundisse, siis ei arvestata seda keskkonnaeesmärgi saavutamisel sel juhul, kui:

1) veekogumi seisundile avalduva kahjuliku mõju leevendamiseks võetakse tarvitusele kõik võimalikud meetmed;

2) muudatuste põhjused on kirjeldatud veemajanduskavas ning keskkonnaeesmärgid vaadatakse uuesti läbi iga kuue aasta järel;

3) muudatuste põhjused on ülekaaluka avaliku huvi objekt ja/või nendest muudatustest inimese tervisele, ohutuse tagamisele või säästvale arengule tulenevad hüved kaaluvad üles keskkonnaeesmärgi saavutamisest keskkonnale või ühiskonnale tulenevad hüved;

4) veekogumis toimuvatest muutustest saadavat hüve ei ole tehniliste võimaluste või ülemäära suurte kulude tõttu võimalik saavutada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohast oluliselt paremad.

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud erandit kohaldatakse pärast veemajanduskava kinnitamist, kuid enne veemajanduskava ajakohastamist, siis esitatakse käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nimetatud teave veemajanduskavas selle järgmisel ajakohastamisel. Sellisel juhul tagatakse avalikkuse kaasamine käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaste muutustega seotud otsuste tegemisse haldusmenetluse seaduse avatud menetluse sätete kohaldamisega.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹³. Erandite kohaldamine keskkonnaeesmärkide saavutamisel

Paragrahvides 3⁹–3¹² sätestatud erandite kohaldamisel tuleb tagada, et:

- 1) ei seata ohtu keskkonnaneesmärkide saavutamist vesikonna muudes veekogumites;
- 2) nende veekogumite suhtes rakendatakse kõiki muid kehtivaid keskkonnanõudeid;
- 3) neid veekogumeid kaitstakse vähemalt sellel tasemel, mis on sätestatud muudes riigisisestes ja Euroopa Liidu õigusaktides.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹⁴. Meetmeprogramm

(1) Pinna- ja põhjavee ning kaitset vajavate alade kaitse keskkonnaneesmärkide saavutamiseks koostatakse meetmeprogramm, kus esitatakse vee kasutamise ja kaitse meetmed, mida tuleb arvestada kohaliku omavalitsusüksuse üld- ja detailplaneeringute ning ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arendamise kava koostamisel, uuesti läbi vaatamisel ja muutmisel.

(2) Meetmeprogramm koostatakse iga vesikonna kohta või piiriülese vesikonna Eestis paikneva osa kohta, võttes arvesse käesoleva seaduse §-s 3¹⁸ nimetatud analüüse ja ülevaateid.

(3) Meetmeprogrammi koostamist korraldab Keskkonnaministeerium avatud menetluse sätete kohaselt. Meetmeprogrammi kinnitab Vabariigi Valitsus.

(4) Eesti Vabariigi ja Läti Vabariigi territooriumil asuva piiriülese vesikonna Eestis paikneva osa kohta koostatud meetmeprogramm kooskõlastatakse enne kinnitamist Läti Vabariigi asjaomase pädeva asutusega vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³.

(5) Meetmeprogramm vaadatakse uuesti läbi ja ajakohastatakse 2015. aasta 22. detsembriks ning seejärel vähemalt iga kuue aasta järel. Läbivaadatud ja ajakohastatud meetmeprogrammi meetmeid hakatakse rakendama kolme aasta jooksul pärast ajakohastatud meetmeprogrammi kinnitamist.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹⁵. Meetmeprogrammi sisu

(1) Meetmeprogrammiga kehtestatakse meetmed selleks, et:

- 1) ära hoida pinna- või põhjaveekogumi seisundiklassi edasist halvenemist, sealhulgas kaitsta sellise põhjaveekogumi seisundit, mille seisund loetakse heaks käesoleva seaduse § 3²⁷ lõike 5 alusel;
- 2) ära hoida keskkonna kvaliteedi piirväärtuste ületamist ja kavandada tegevust nende piirväärtuste ületamise korral, sealhulgas juhul, kui see on tingitud piiriülesest saastusest;
- 3) pöörata langusele põhjavee saasteainesisalduse oluline või püsiv kasvusuundumus, kui saasteainesisaldus ulatub 75 protsendini põhjavee kvaliteedi piirväärtusest või põhjaveekogumi saasteainesisalduse läviväärtusest;
- 4) lõpetada prioriteetsete ohtlike ainete heited ja vähendada muude saasteainete heiteid;
- 5) ära hoida saasteainete otse põhjavette juhtimist või piirata saasteainete põhjavette juhtimist;
- 6) kaitsta neid veekogumeid, mida kasutatakse või kavatakse tulevikus kasutada joogiveehaaretena, et vähendada joogivee tootmiseks vajalike veepuhastustoimingute ulatust;
- 7) tagada joogivee ja plusvee ohutus vastavalt rahvatervise seadusele;
- 8) kaitsta looduslikult esinevaid linnuliike ja looduslikke elupaiku vastavalt looduskaitse seadusele;
- 9) edendada tõhusat ja säästvat veekasutust, sealhulgas tagada veeteenuste kulude katmine vastavalt käesoleva seaduse §-le 3⁴.

(2) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud meetmetele kehtestatakse meetmeprogrammis vajaduse korral meetmed selleks, et pöörata langusele saasteainesisalduse oluline või püsiv kasvusuundumus, mis ulatub 70 protsendini põhjaveekogumi saasteainesisalduse läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest, kui nende meetmetega on oluliste negatiivsete muutuste vältimine põhjavee keemilises seisundis kõige tasuvam või kui nende meetmetega leevendatakse selliseid negatiivseid muutusi nii palju kui võimalik.

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatu elluviimiseks kavandatakse meetmeprogrammis meetmed:

- 1) suurõnnetuse ohuga ettevõtete ohutuse tagamiseks vastavalt kemikaaliseadusele ning keskkonnaohuga tegevusest tuleneva saastuse kompleksseks vältimiseks ja kontrollimiseks vastavalt saastuse kompleksse vältimise ja kontrollimise seadusele;
- 2) keskkonnamõju hindamiseks ja keskkonna kahjustamise vältimiseks vastavalt keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadusele;
- 3) reoveestest keskkonnale avalduva mõju vähendamiseks vastavalt jäätmeseadusele;
- 4) reo- ja heitveest keskkonnale avalduva mõju vähendamiseks ning nitraatidest tingitud reostusohu vähendamiseks vastavalt käesolevale seadusele;
- 5) taimekaitsevahendite kasutamisest keskkonnale avalduva mõju vähendamiseks vastavalt taimekaitse seadusele;
- 6) punktkoormusallikate mõju vähendamiseks, sealhulgas saasteainete vette juhtimise keelamine või nende ainete vette juhtimisele tingimuste seadmine, võttes arvesse kombineeritud lähenemisviisi ja prioriteetsetest ainetest põhjustatud reostuse vähendamise nõudeid;
- 7) hajukoormusallikatest lähtuva reostuse ärahoidmiseks, sealhulgas saasteainete vette juhtimise keelamine või nende ainete vette juhtimisele tingimuste seadmine vastavalt käesolevale seadusele ning kooskõlas saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli seadusega;
- 8) tehnilistest rajatistest saasteainete sellise ulatusliku lekke ärahoidmiseks ja sellise juhuliku reostuse mõju vähendamiseks, mida võivad muu hulgas põhjustada üleujutused, sealhulgas selliste süsteemide rakendamine,

mille abil on võimalik lekkeid ja reostust avastada ning nende eest hoiatada, ning ettenägematute sündmuste korral meetmed veeökosüsteemidele avalduva võimaliku mõju vähendamiseks;

9) käesoleva seaduse § 3¹⁸ alusel kindlaks tehtud koormuse vähendamiseks, kui see mõjutab oluliselt vee seisundit, eelkõige meetmed, millega tagatakse, et veekogude hüdro-morfoloogilised tingimused on käesoleva seaduse § 3⁵ kohase ökoloogilise seisundi või hea ökoloogilise potentsiaali saavutamiseks nõuetele vastavad.

(4) Meetmeprogrammiga võib lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud meetmetele kehtestada täiendavaid meetmeid, sealhulgas:

- 1) kehtestada majanduslikke ja fiskaalmeetmeid;
 - 2) valmistada ette ja sõlmida keskkonnaalaseid kokkuleppeid, kaasa arvatud kokkuleppeid tööstus- ja põllumajandusettevõtjatega reostuse vältimiseks ja saastetasu vähendamiseks;
 - 3) rakendada meetmeid heidete vältimiseks või piiramiseks;
 - 4) tagada keskkonnaalase hea tava järgimist;
 - 5) võtta meetmeid veevõtu ja veekogude tõkestamise piiramiseks;
 - 6) võtta meetmeid põhjaveekihtide tehistoitmiseks;
 - 7) võtta nõudluse juhtimise meetmeid, muu hulgas edendada piiratud veetarbimisega põllumajandustootmist, näiteks vähese veevajadusega kultuuride viljelemist põuaaltidel aladel;
 - 8) võtta säästlikkust ja taaskasutust soodustavaid meetmeid, muu hulgas edendada veesäästlikke tööstustehnoloogiasid ja veesäästlikke niisutustehnikaid.
- [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹⁶. Meetmeprogrammi rakendamine

(1) Meetmeprogrammi rakendamist korraldab veemajanduskomisjon.

(2) Meetmeprogrammi rakendamiseks koostab Keskkonnaamet iga vesikonna kohta meetmeprogrammi rakendamise tegevuskava. Nimetatud tegevuskava kinnitab keskkonnaminister veemajanduskomisjoni ettepanekul.

(3) Keskkonnaamet kaasab tegevuskava koostamisse vesikonna territooriumil asuvaid maavalitsusi, kohalikke omavalitsusi ning teisi asjast huvitatud isikuid.

(4) Keskkonnaamet koostab igal aastal meetmeprogrammi rakendamise ülevaate vastavalt meetmeprogrammi rakendamise tegevuskavale ning esitab selle veemajanduskomisjonile heakskiitmiseks meetmeprogrammi rakendamisele järgneva aasta 1. märtsiks.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹⁷. Veemajanduskava

(1) Veemajanduskava koostatakse iga vesikonna või piiriülese vesikonna Eestis paikneva osa kohta.

(2) Veemajanduskavas esitatakse:

- 1) käesoleva seaduse §-s 3¹⁸ nimetatud vesikonna tunnuste analüüsi tulemuste ja veekasutuse majandusanalüüsi kokkuvõtted ning ülevaade vesikonda mõjutavast märkimisväärsest koormusest, mida inimtegevus avaldab pinna- ja põhjaveele;
- 2) kaitset vajavate alade nimekiri, kaardid ja nende õigusaktide loetelu, mille alusel kaitset vajavad alad on määratud;
- 3) seirevõrkude kaardid ning vesikonna kaardil veeseire tulemusena saadud pinna- ja põhjavee ning kaitset vajavate alade seisundi andmed, samuti nende tulemuste usaldusväärse ja täpsuse taseme hinnang;
- 4) pinna- ja põhjaveele ning kaitset vajavatele aladele seatud keskkonnamärkide loetelu, mis sisaldab ka erandeid keskkonnamärkide saavutamisel ning nende erandite kohaldamisega seotud teavet;
- 5) meetmeprogrammi ja keskkonnamärkide saavutamiseks käesoleva seaduse alusel rakendatavate meetmete kokkuvõte;
- 6) selliste maismaa- või veelade loetelu, kus vee kasutamist tuleb piirata või vee edasist kasutamist vältida;
- 7) vesikonnas rakendatavate käesoleva seaduse §-s 3¹⁹ nimetatud programmide ja kavade loetelu ning nende programmide ja kavade sisukokkuvõte;
- 8) vesikonna ülejutusohuga seotud riskide maandamiskava ülevaade;
- 9) rakendatud avaliku teavitamise, avatud menetluse meetmete ja nende tulemuste ning nende põhjal veemajanduskavas tehtud muudatuste kokkuvõte;
- 10) vesikonnas vee kasutamist ja kaitset korraldavate pädevate asutuste loetelu ja teave nende asutuste kohta;
- 11) käesoleva lõike punktis 10 nimetatud asutuste kontaktandmed ja käesoleva seaduse § 3²⁰ lõikes 5 nimetatud dokumentide ja nendega seotud teabe saamise kord.

(3) Ajakohastatud veemajanduskavas esitatakse lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud teabele:

- 1) pärast veemajanduskava kinnitamist tehtud muudatuste kokkuvõte, sealhulgas kokkuvõte keskkonnamärkide suhtes kohaldatud erandite ülevaatamisest;

- 2) keskkonnaneesmärkide saavutamise edusammude hinnang, mis sisaldab eelmise veemajanduskava perioodi seiretulemuste esitamist kaardil ja sisaldab keskkonnaneesmärkide saavutamata jäämise selgitusi;
- 3) kokkuvõtte eelmistes veemajanduskavades kehtestatud meetmetest, mida ei ole rakendatud, ning nende meetmete ja nende rakendamata jätmise selgitused;
- 4) rakendatud meetmete, sealhulgas piiriülese saastuse korral rakendatud meetmete, kokkuvõtte;
- 5) pärast veemajanduskava kinnitamist rakendatud muude täiendavate meetmete kokkuvõtte.

(4) Veemajanduskava kinnitab Vabariigi Valitsus keskkonnaministri ettepanekul.

(5) Veemajanduskava vaadatakse uuesti läbi ja ajakohastatakse 2015. aasta 22. detsembriks ning seejärel vähemalt iga kuue aasta järel. Läbivaadatud ja ajakohastatud veemajanduskava meetmeid hakatakse rakendada kolme aasta jooksul pärast ajakohastatud veemajanduskava kinnitamist.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹⁸. Vesikonna tunnuste, inimtegevuse ja veekasutuse analüüs

(1) Vesikonna tunnuste analüüsi, ülevaate vesikonda mõjutavast koormusest, mida inimtegevus avaldab pinnaja põhjaveele, ning veekasutuse majandusanalüüsi koostamist korraldab Keskkonnaministeerium vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitikaalane tegevusraamistik, lisadele II ja III.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud analüüside tulemused ja ülevaated vaadatakse uuesti läbi ja ajakohastatakse vähemalt kaks aastat enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3¹⁹. Täiendavad programmid ja kavad

(1) Vee kasutamise ja kaitse teatud aspektide käsitlemiseks võib koostada veemajanduskava täiendavaid üksikasjalikumaid programme ja kavasid alamvesikondade, sektorite, üksikjuhuliste küsimuste või veekasutusliigi ja pinnavee, põhjavee või merevee kohta.

(2) Täiendava programmi või kava kinnitab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister. Täiendavad programmid ja kavad esitatakse enne kinnitamist arvamuse avaldamiseks veemajanduskomisjonile.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²⁰. Veemajanduskava koostamine

(1) Veemajanduskava koostamise menetlusele kohaldatakse avatud menetluse sätteid, arvestades käesolevas seaduses sätestatud erisusi.

(2) Veemajanduskava koostamise algatab keskkonnaminister. Keskkonnaministeerium avaldab veemajanduskava koostamise algatamise teate väljaandes Ametlikud Teadaanded ja ühes üleriigilise levikuga päevalehes ühe kuu jooksul asjaomase otsuse tegemisest arvates.

(3) Keskkonnaministeerium tutvustab veemajanduskava eesmärges ühes üleriigilise levikuga päevalehes kahe kuu jooksul veemajanduskava koostamise algatamise otsuse tegemisest arvates.

(4) Veemajanduskava koostamisele kaasatakse vesikonna territooriumil asuvad maavalitsused, kohalikud omavalitsused, elanikud ja teised asjast huvitatud isikud. Kaasamist korraldab Keskkonnaamet.

(5) Avalikkuse teavitamiseks ja avalikkusega nõu pidamiseks Keskkonnaministeerium koostab ja teeb avalikkusele kättesaadavaks:

1) vähemalt kolm aastat enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust veemajanduskava koostamise ajagraafiku ja tööplaani, mis sisaldab meetmeid avalikkuse teavitamiseks, nõustamiseks ja avalikkusega nõu pidamiseks;

2) vähemalt kaks aastat enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust oluliste veemajandusprobleemide ülevaate, mis sisaldab käesoleva seaduse § 3¹⁸ kohaste analüüsitulemuste kokkuvõtteid ning vesikonna veeseireprogrammi rakendamise tulemuste kokkuvõtet;

3) vähemalt kaks aastat enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu ning üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid;

4) vähemalt üks aasta enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust veemajanduskava eelnõu.

(6) Keskkonnaministeerium korraldab käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud dokumentide ning nende koostamiseks kasutatud dokumentide ja teabe avaliku väljapaneku vesikonna territooriumil asuvates maavalitsustes ning Keskkonnaministeeriumi veebilehel. Nimetatud dokumentide avaliku väljapaneku kestus on kuus kuud. Avaliku väljapaneku ajal korraldatakse avalikke arutelusid.

(7) Veemajanduskava eelnõu kooskõlastatakse enne avalikku väljapanekut 15 tööpäeva jooksul ministeeriumidega, kelle valitsemisala veemajanduskava käsitleb, ning vesikonna territooriumil asuvate maavalitsuste ja kohalike omavalitsustega, samuti esitatakse eelnõu arvamuse avaldamiseks veemajanduskomisjonile.

(8) Avaliku väljapaneku käigus on igaühel õigus esitada käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud dokumentide kohta ettepanekuid ja vastuväiteid. Esitatud kirjalikele ettepanekutele ja vastuväidetele vastab Keskkonnaministeerium kirjaga kahe kuu jooksul pärast avaliku väljapaneku lõppemist.

(9) Avaliku väljapaneku ja arutelu tulemuste alusel teeb Keskkonnaministeerium käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud dokumentides vajalikud parandused ja täiendused.

(10) Veemajanduskavad avaldatakse Keskkonnaministeeriumi veebilehel.

(11) Käesolevas paragrahvis sätestatud nõudeid kohaldatakse ka veemajanduskava ajakohastamisele.

(12) Veemajanduskava koostamise korra kehtestab [Vabariigi Valitsus määrusega](#).
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²¹. Prioriteetsete ainete sisalduse hindamise võrdlusperiood

(1) Vees, vee-elustikus ja põhjasettes prioriteetsete ainete sisalduse suundumuste dünaamika kindlakstegemiseks kasutatakse võrdlusperioodi, mis on ühe aasta pikkune seireperiood ajavahemikus 2008–2010, pestitsiidide sisalduse suundumuste määramiseks võib kasutada võrdlusperioodina kolme aasta keskmisi andmeid.

(2) Veemajanduskava ajakohastamisel kasutatakse prioriteetsete ainete sisalduse suundumuste määramiseks võrdlusperioodina veemajanduskava ajakohastamisele eelneva aasta andmeid ning pestitsiidide ajakohastamisele eelneva kolme aasta keskmisi andmeid.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²². Veekogude kategooriad, alamkategooriad ja veekogu tüüp

(1) Veekogude kategooriad on:

- 1) vooluveekogu – veekogu, milles vee voolamine on märgatav;
- 2) maismaa seisuveekogu – veekogu, milles vee voolamine pole märgatav ja millel puudub mereveetaseme lähima mõõtepunkti andmete alusel arvatud pikaajalise keskmise mereveetaseme juures ühendus merega;
- 3) meri.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3 loetletud veekogud jaotatakse vastavalt veekogu tekkele ja arengule järgmistesse alamkategooriatesse:

- 1) looduslik veekogu;
- 2) tugevasti muudetud veekogu;
- 3) tehisveekogu.

(3) Veekogu tüüp on veekogu või selle osa looduslike omaduste kogum, mis eristab vaadeldavat veekogu või selle osa ülejäänud veekogust või selle osadest või ülejäänud veekogudest või nende osadest.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²³. Tugevasti muudetud veekogum ja tehisveekogum

(1) Tugevasti muudetud veekogu ja tehisveekogu või nende osa võib lugeda tugevasti muudetud veekogumiks või tehisveekogumiks juhul, kui:

- 1) inimtegevusest põhjustatud hüdro-morfoloogilised muutused ei võimalda veekogu hea ökoloogilise seisundi saavutamist ja veekogu hüdro-morfoloogiliste omaduste taastamine avaldaks märkimisväärset kahjulikku mõju keskkonnale, navigatsioonile, sealhulgas sadamarajatistele, puhkeaja veetmise võimalustele, vee varumisele eeskätt joogiveevarustuse tagamiseks, elektrienergia tootmiseks või niisutuseks, veerežiimi reguleerimisele, üleujutuste vastu kindlustamisele, maaparandusele või muule olulisele jätkusuutlikku inimarengut toetavale tegevusele;
- 2) veekogu muudetud iseloomust tulenevat kasu ei ole tehniliste võimaluste või ebaproportsionaalselt suurte kulude tõttu võimalik saavutada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohast oluliselt paremad.

(2) Tugevasti muudetud veekogu ja tehisveekogu või nende osa määratakse vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1 tugevasti muudetud veekogumiks või tehisveekogumiks veemajanduskavas, kus esitatakse selle määramise aluseks olevad põhjendused. Veekogu või selle osa tugevasti muudetud veekogumiks või tehisveekogumiks määramine ja selle põhjendused vaadatakse uuesti läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse iga kuue aasta järel.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²⁴. Pinna- ja põhjavee seisundi kohta arvestuse pidamine

(1) Pinnavee seisundi arvestust peetakse pinnaveekogumite ja põhjavee seisundi arvestust peetakse põhjaveekogumite kaupa.

(2) Pinnavee seisundi hindamiseks moodustatakse pinnaveekogum või pinnaveekogumid veekogu kategooria, alamkategooria, veekogu tüübi, veerežiimi eripära ja survetegurite intensiivsuse alusel ning veekogu pindalast lähtudes.

(3) Põhjavee seisundi hindamiseks moodustatakse põhjaveekogum, võttes arvesse keskkonnaministri kinnitatud põhjaveevaru olemasolu, põhjaveekihist vett tarbivate inimeste arvu, põhjaveekihi tootlikkust ja põhjavee looduslikku keemilist koostist.

(4) Keskkonnaminister kehtestab määrusega:

1) pinnaveekogumite moodustamise korraning nende pinnaveekogumite nimestiku, mille seisundiklass tuleb määrata, pinnaveekogumite seisundiklassid, seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ja seisundiklasside määramise korra;

2) põhjaveekogumite moodustamise korraning nende põhjaveekogumite nimestiku, mille seisundiklass tuleb määrata, põhjaveekogumite seisundiklassid, seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ja koguseliste näitajate tingimused ning seisundiklasside määramise korra.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²⁵. Pinnaveekogumi seisund ja seisundiklassid

(1) Pinnaveekogumi seisund määratakse kindlaks pinnaveekogumi ökoloogilise seisundi ja keemilise seisundi alusel, olenevalt sellest, kumb neist on halvem.

(2) Pinnaveekogumi seisundit iseloomustavad viis seisundiklassi: väga hea, hea, kesine, halb ja väga halb.

(3) Pinnaveekogumi ökoloogiline seisund näitab veeökosüsteemide struktuuri ja funktsioneerimise kvaliteeti ning keemiline seisund ohtlike ainete ja muude saasteainete sisaldust pinnavees.

(4) Pinnaveekogumi ökoloogilist seisundit iseloomustavad loodusläheduse järgi viis seisundiklassi: väga hea, hea, kesine, halb ja väga halb.

(5) Pinnaveekogumi keemilist seisundit iseloomustavad kaks seisundiklassi järgmiselt:

1) hea – pinnavee kvaliteedinäitajate väärtused ei ületa käesoleva seaduse § 26⁵ lõike 10 alusel kehtestatud ohtlike ainete keskkonna kvaliteedi piirväärtusi;

2) halb – pinnavee kvaliteedinäitajate väärtused ületavad käesoleva seaduse § 26⁵ lõike 10 alusel kehtestatud ohtlike ainete keskkonna kvaliteedi piirväärtusi.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²⁶. Ohustatud pinnaveekogum

Ohustatud pinnaveekogum on pinnaveekogum, mille kohta on ülevaateseire või käesoleva seaduse §-s 3¹⁸ nimetatud inimtegevusest lähtuva koormuse ja mõju ülevaate põhjal kindlaks tehtud, et see võib mitte vastata käesolevas seaduses sätestatud keskkonnanäesmärkidele.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²⁷. Põhjaveekogumi seisund ja seisundiklassid

(1) Põhjaveekogumi seisund määratakse põhjaveekogumi keemilise seisundi ja koguselise seisundi alusel, olenevalt sellest, kumb neist on halvem.

(2) Põhjaveekogumi seisundit iseloomustavad loodusläheduse järgi kaks seisundiklassi: hea ja halb.

(3) Põhjaveekogumi keemiline seisund näitab inimtegevusest tingitud põhjavee keemilise koostise muutusi ning põhjavee koguseline seisund näitab, millisel määral mõjutab põhjaveekogumit veevõtt.

(4) Põhjaveekogumi keemiline seisund on hea, kui põhjaveekogumi saasteainesisaldus ei ületa saasteainesisalduse läviväärtust, põhjavee kvaliteedi piirväärtust ega muud põhjaveekogumi keemilise seisundiklassi näitaja väärtust vastavalt käesoleva seaduse § 3²⁴ lõike 4 punkti 2 alusel kehtestatud määrulesele.

(5) Kui saasteainesisaldus põhjaveekogumi ühes või mitmes seirepunktis ületab saasteainesisalduse läviväärtust või põhjavee kvaliteedi piirväärtust, loetakse põhjaveekogumi keemiline seisund siiski heaks, kui põhjavee seireandmete analüüsitulemuste ja arvutuslike prognooside alusel ning arvestades saasteaine kontsentratsiooni, kogust ja mõju ulatust põhjaveekogumile ja sellest sõltuvatele ökosüsteemidele, võib järeldada, et:

1) põhjaveekogumi saasteainesisaldus ei ohusta põhjaveekogumi head keemilist seisundit või selle saavutamist ega kujuta märkimisväärset keskkonnaohtu;

2) põhjaveekogumi keemilise seisundi näitajate muud väärtused vastavad põhjaveekogumi hea keemilise seisundi näitajate väärtustele;

3) joogiveena kasutatavast või kasutamiseks kavandatavast põhjaveest joogivee tootmiseks vajalike veepuhastustoimingute ulatuse vähendamiseks on tagatud, et põhjavee keemiline seisund ei halvene;

4) põhjaveekogumi saasteainesisaldus ei halvenda märkimisväärselt põhjavee kasutamist inimtegevuseks.

(6) Käesoleva paragrahvi lõike 5 rakendamisel võetakse arvesse põhjaveekogumi geoloogilis-hüdrogeoloogilisi tingimusi, inimtegevuse mõju põhjavee keemilisele seisundile, pinnavee ja muude põhjaveekogumiga seotud ökosüsteemide mõju põhjaveekogumile ja põhjavee seire tulemusi.

(7) Veemajanduskavas esitatakse põhjendus selle kohta, miks loetakse käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud asjaolude esinemisel põhjaveekogumi seisund siiski heaks.

(8) Põhjaveekogumi koguseline seisund on hea, kui on täidetud vähemalt 70 protsenti käesoleva seaduse § 3²⁴ lõike 4 punkti 2 alusel keskkonnaministri määrusega kehtestatud koguselise seisundi näitajate tingimustest. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²⁸. Ohustatud põhjaveekogum

(1) Ohustatud põhjaveekogum on põhjaveekogum, mis põhjaveekogumite esialgse kirjelduse kohaselt ei ole heas seisundis vastavalt käesoleva seaduse §-le 3²⁷.

(2) Kui põhjaveekogum on esialgse kirjelduse kohaselt ohustatud põhjaveekogum, koostab Keskkonnaministeerium selle põhjaveekogumi täiendatud kirjelduse, mis sisaldab üksikasjalikku teavet ohustatud põhjaveekogumi geoloogilistest ja hüdrogeoloogilistest tingimustest, inimtegevuse mõjust põhjaveekogumi keemilisele seisundile, põhjaveekogumiga seotud vee- ja maismaaökosüsteemide ning ohustatud põhjaveekogumi vastastikusest mõjust ning vesikonna veeseireprogrammi tulemustest. Ohustatud põhjaveekogumi täiendav kirjeldus avaldatakse veemajanduskavas. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3²⁹. Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi seisund ning seisundiklassid

(1) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi seisund määratakse kindlaks ökoloogilise potentsiaali ja keemilise seisundi alusel, olenevalt sellest, kumb neist on halvem, ning tuginedes sellele loodusliku veekogu tüübile, mis on tugevasti muudetud veekogule ja tehisveekogule kõige sarnasem.

(2) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogiline potentsiaal näitab, kui võrd sarnane on selle veekogumi ökosüsteemi struktuuri ja funktsioneerimise kvaliteet veekogu tüübi poolest sellele veekogule kõige sarnasemale looduslikule veekogule.

(3) Tugevasti muudetud veekogumite ja tehisveekogumite ökoloogilist potentsiaali iseloomustavad neli seisundiklassi järgmiselt: väga suur, hea, kesine ja halb ökoloogiline potentsiaal. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 3³⁰. Piiriülene saastus

(1) Piiriüleseks saastuseks loetakse käesoleva seaduse tähenduses saastust, mille on põhjustanud väljaspool Eesti Vabariigi territooriumi asuv saasteallikas.

(2) Piiriülese saastuse esinemise korral teavitatakse sellest viivitamata välisriigi pädevat asutust ning kavandatakse käesoleva seaduse §-s 3³ sätestatud korras tõhusate meetmete rakendamine saastuse mõju vähendamiseks või kõrvaldamiseks, et tagada keskkonna kvaliteedi piirväärtuste järgimine piiriülese vesikonna Eestis paiknevas osas.

(3) Kui meetmete rakendamisest hoolimata on keskkonna kvaliteedi piirväärtuseid ületatud, kohaldatakse piiriülese vesikonna asjaomaste veekogumite suhtes käesoleva seaduse §-des 3⁹–3¹² sätestatud erandeid.

(4) Piiriülese saastuse korral rakendatud meetmetest esitatakse ülevaade veemajanduskavas. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

2. peatükk

OMAND VEEKOGULE JA PÕHJAVEELE NING VEE JA VEEKOGU KASUTAMINE

§ 4. Omandi ulatus veekogule

- (1) Kinnisasjal asuv veekogu kuulub kinnisasja omanikule, kui seadusega ei ole sätestatud teisiti.
- (2) Veekogu põhja külge kinnistunud taimestik on kinnisasja oluline osa.

§ 5. Avalikud veekogud

- (1) Avalikud veekogud on:
 - 1) sisemeri;
 - 2) territoriaalmeri;
 - 3) piiriveekogude Eestis paiknevad osad;
 - 4) Võrtsjärv;
 - 5) Mullutu laht;
 - 6) Suurlaht;
 - 7) Emajõgi;
 - 8) Narva jõgi;
 - 9) Nasva jõgi;
 - 10) Väike-Emajõgi Võrtsjärvest Jõgeveste sillani;
[RT I, 22.12.2010, 1- jõust. 02.01.2011]
 - 11) Käsari jõgi suudmest kuni Vigala jõe suudmeni.
- (2) Avalikud veekogud kuuluvad riigile. Avalikud veekogud ei ole tsiviilkäibes.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 6. Vee ja veekogu kasutamine

- (1) Vee ja veekogu kasutamine toimub avaliku kasutamisenä või erikasutusena.
- (2) Veekogu avalik kasutamine on veekogu kasutamine igäihe poolt ilma veekogu seisundit mõjutavate ehitiste või tehnovahenditeta vastavalt käesoleva seaduse §-le 7.
- (3) Vee erikasutus on vee kasutamine veekogu või põhjaveekihi seisundit mõjutavate ainete, ehitiste või tehnovahenditega vastavalt käesoleva seaduse §-le 8.

§ 7. Veekogu avalik kasutamine

- (1) Veekogu avalik kasutamine on veevõtt, suplemine, veesport, veel ja jääl liikumine ja kalapüük seaduses sätestatud ulatuses. Veekogu avaliku kasutamiseega ei tohi rikkuda võõral maatükil viibimist reguleerivaid seadusesähteid.
- (2) Avalikult kasutatavate veekogude nimekirja [kinnitab keskkonnaministri ettepanekul Vabariigi Valitsus](#). Nimekirja ei lülitata:
 - 1) ühe kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluta seisuveekogu;
 - 2) mitme kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluta seisuveekogu pindalaga vähem kui viis hektarit;
 - 3) vooluveekogu valgalaga vähem kui 25 km² ning sellel asuvat paisjärve;
 - 4) seisuveekogu või selle osa, mis asub kaitsevæe ja Kaitseliidu harjutusväljal;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
 - 5) veekogu või selle osa, mida kasutatakse joogivee võtmiseks.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- (2¹) Avalikult kasutatavate veekogude nimekirjast võib Vabariigi Valitsus kinnisasja omaniku põhjendatud taotlusel ja kohaliku omavalitsuse kirjalikul nõusolekul ühe kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluga seisuveekogu või vooluveekogu osa välja arvata.
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- (3) Loodusõnnetuse korral on kahjustuspiirkonnas lubatud veekogude avalik kasutamine.
- (4) Inimese tervise ja turvalisuse tagamiseks võib kohalik omavalitsus ajutiselt piirata avalikult kasutatava veekogu või selle osa avalikku kasutamist, olles selle eelnevalt kirjalikult kooskõlastanud Keskkonnaametiga, ning kui piiratakse veesporti või veel liikumist, lisaks ka Veeteede Ametiga.
[RT I, 22.12.2010, 1- jõust. 02.01.2011]
- (5) Kohalik omavalitsus avaldab avalikult kasutatava veekogu avaliku kasutamise ajutise piiramise teate kohalikus või maakondlikus ajalehes ja võimalusel ka muudes kohalikes massiteabevahendites vähemalt nädal enne ajutise piirangu kehtestamist.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(6) Teates märgitakse vähemalt avalikult kasutatava veekogu nimi ja asukoht, mille avalikku kasutamist piiratakse, piirangu kehtivusperiood ning piirangu kehtestamise põhjus. Kui piiratakse veekogu osa avalikku kasutamist, siis tuleb lisaks eelnimetatud teabele näidata teates piiranguala suurus ja võimalusel täpsed piirid või vähemalt piiranguala suurus ja koht, kus saab tutvuda piiranguala piiride kaardi või piiride täpse kirjeldusega. [RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(7) Kaitseministeerium või tema volitatud kaitseväge või Kaitseliidu struktuuriüksus võib piirata kaitseväge ja Kaitseliidu harjutusväljale jääva avalikult kasutatava vooluveekogu või selle osa kasutamist kaitseväge ja Kaitseliidu üksuste taktikaliste harjutuste, õppuste, laskmiste ja lõhketööde ning relvade, lahingumoonna, lahingu- ja muu tehnika katsetamise ajaks. Asjaomase teate avalikustamise ja teate sisule esitatavate nõuete suhtes kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõigetes 5 ja 6 sätestatut. [RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 8. Vee erikasutus

(1) Vee erikasutuseks peab kasutajal olema tähtajaline luba ja võõra maa kasutamise korral ka maaomaniku nõusolek. Maaomaniku nõusolek ei ole nõutav sellise maa kasutamiseks, mis asub riigi omandisse kuuluva veekogu all või mis loetakse riigi omandis olevaks vastavalt maareformi seaduse § 31 lõikele 2. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(2) Vee erikasutusluba peab olema, kui:

1) võetakse vett pinnaveekogust, sealhulgas ka jää võtmise korral enam kui 30 m³/ööpäevas;

2) võetakse põhjavett rohkem kui 5 m³ ööpäevas;

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

3) võetakse mineraalvett;

4) juhitakse heitvett või saasteaineid suublasse, sealhulgas põhjavette;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

5) toimub veekogu paisutamine või hüdroenergia kasutamine;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

6) toimub veekogu, mille veepeegli pindala on üks hektar või suurem, rajamine, likvideerimine, süvendamine või sellise veekogu põhja pinnase paigaldamine;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 01.01.2011]

7) uputatakse tahkeid aineid veekogusse;

8) toimub põhjavee täiendamine, allalaskmine, ümberjuhtimine või tagasijuhtimine;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 01.01.2011]

9) vee kasutamisel muudetakse vee füüsikalisi või keemilisi või veekogu bioloogilisi omadusi;

10) toimub laeva regulaarne ohtlike ainete seotud teenindamine või remont ja laeva regulaarne ohtlike ainete või tuulega lenduvate puistekaupadega lastimine või lossimine;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 01.01.2011]

11) veekogu korrashoiuks kasutatakse kemikaale;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 01.01.2011]

12) kasvatatakse kalu aastase juurdekasvuga rohkem kui üks tonn või kalakasvandusest juhitakse vett suublasse;

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 01.01.2011]

13) juhitakse vett suublasse maavara kaevandamise eesmärgil.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 01.01.2011]

(3) Isikliku majapidamise heitvee või vähem kui viie kuupmeetri heitvee pinnasesse juhtimiseks ööpäevas ei ole vaja vee erikasutusluba, kuid see tegevus peab vastama käesoleva seaduse § 24 alusel kehtestatud heitvee pinnasesse juhtimise korra nõuetele.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3¹) Heitvee pinnasesse juhtimiseks väljaspool oma maatüki piire on vaja võõra maatüki omaniku kirjalikku nõusolekut.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(4) Abinõude rakendamine pinnaveekogude korrashoiuks ei ole vee erikasutus, kui selleks ei kasutata kemikaale.

(5) Dispergentide kasutamine käesoleva seaduse § 26¹⁴ lõikes 1 nimetatud saasteainete merre heitmisest põhjustatud merereostuse tõrjumiseks merereostusest tuleneva kahju vähendamise eesmärgil ei ole vee erikasutus. Kasutaja peab dispergentide kasutamiseks eelnevalt saama Keskkonnainspektsiooni nõusoleku. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 9. Vee erikasutusluba ja ajutine vee erikasutusluba

(1) Vee erikasutusõigus tekib tähtajalise vee erikasutusloa alusel.

(1¹) Vee erikasutusloa taotlemise ja väljaandmise menetlusele kohaldatakse avatud menetluse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

(2) Vee erikasutusloale kantakse sõltuvalt käesoleva seaduse § 8 lõikes 2 sätestatud vee erikasutusest:

- 1) vee võtmise lubatud kogused ja aeg veehaarete ja põhjaveekihtide kaupa;
- 2) veekogust võetava vee koguse määramise, vee kvaliteedi kontrollimise ja võetud vee arvestuse pidamise nõuded;
- 3) põhjavee kvaliteedi kontrollimise ja põhjavee taseme mõõtmise nõuded;
- 4) saasteainete suurim lubatav sisaldus ärājuhitavas heitvees;
- 5) saasteainete suublasse viimise lubatud kogused ja aeg väljalaskude ning saasteainete kaupa, arvestades parimat võimalikku tehnikat;
- 6) saasteainete suubla seire nõuded;
- 7) saasteainete seire nõuded;
- 8) suubla kvaliteedinõuded;
- 9) vee erikasutuse mõju põhjaveekihile, veekogule või suublale vähendavad meetmed ja nende rakendamise tähtajad;
- 10) nõuded teabe esitamiseks vee erikasutusloa andjale;
- 11) parim võimalik tehnika vee kasutamiseks ja reovee puhastamiseks, arvestades selle kaasaegsust ja tõhusust, vee erikasutajale kättesaadavust ning majanduslikku ja tehnilist vastuvõetavust;
- 12) teave, mis on vajalik kanda vee erikasutusloale tulenevalt käesoleva paragrahvi lõike 14 alusel kehtestatud korrast.

(3) Vee erikasutusloa taotlejal peab olema veekogu omaniku nõusolek, kui vee erikasutus toimub võõral veekogul. Nimetatud nõusolekut ei nõuta käesoleva seaduse §-s 13 sätestatud juhul.

(3¹) Avalikku veekogusse kaldaga püsivalt ühendatud ehitise ehitamisel võrdsustatakse veekogu omaniku nõusolekuga Tehnilise Järelevalve Ameti kooskõlastus avalikku veekogusse kaldaga püsivalt ühendatud ehitist kavandavatele projekteerimistingimustele või planeerimisseaduse § 16¹ lõikes 1 sätestatud luba. Avalikku veekogusse veekaabelliini ehitamisel võrdsustatakse veekogu omaniku nõusolekuga käesoleva seaduse § 22² lõikes 1 sätestatud nõusolek. Avalikku veekogusse kaldaga püsivalt ühendamata ehitise ehitamisel võrdsustatakse veekogu omaniku nõusolekuga planeerimisseaduse § 16¹ lõikes 1 sätestatud luba või käesoleva seaduse § 22⁷ lõikes 1 sätestatud hoonestusloa menetluse algatamise otsus.

24.05.2011 16:00

Veaparandus – Parandatud ülaindeksi asukohta lauseosas „planeerimisseaduse § 16¹ lõikes 1“. Alus: "Riigi Teataja seaduse" § 10 lõige lõige 4.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

(4) [Kehtetu -RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

(5) Vee erikasutusloa annab Keskkonnaamet. Vee erikasutusloa tegevuseks merel annab Keskkonnaministeerium, välja arvatud juhul, kui merre juhitakse heitvett, teisi saastavaid aineid või ehitatakse või rekonstrueeritakse lautrikohta või kaldakindlustust.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(6) Vee erikasutusloa andmisel arvestatakse vee kasutamise võimalust ühisveevärgist ning reovee puhastamise võimalust ja heitvee ärājuhitamise võimalust ühiskanalisatsiooni kaudu. Kui kasutatud veevaru ei ole piisav, tagatakse esmajärjekorras elanike ning tervishoiu-, hoolekande-, õppe- ja kasvatusasutuste ning toiduainetööstuse joogiveevajadus.

(7) Vee erikasutusloa kirjaliku taotluse esitab taotleja vee erikasutusloa andjale, mille alusel vee erikasutusloa andja teeb otsuse keskkonnamõju hindamise algatamise või algatamata jätmise kohta. Vee erikasutusluba antakse kuni viieks aastaks. Vee erikasutusloa andmise või sellest keeldumise otsus tehakse vee erikasutusloa taotlejale teatavaks posti teel või elektrooniliselt kolme kuu jooksul, arvates taotluse menetlusse võtmise kuupäevast. Vee erikasutusloa taotlusmaterjalid koostab taotleja oma kulul.

(8) Kui olemasolevast suurema saastamise või kahju ärahoidmine ei ole võimalik antud vee erikasutusloa alusel, võidakse vee erikasutusluba omavale isikule anda ajutine vee erikasutusluba, kui sellega lubatav vee erikasutus ei kahjusta inimese tervist ega põhjusta suubla või põhjaveekihi seisundi halvendamist ulatuses, mis muudab need kasutamiskõlbmatuks.

(9) Ajutine vee erikasutusluba antakse ajaks, mis on vajalik suurema saastamise või kahju ärahoidmiseks. Ajutisele vee erikasutusloale kantakse käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tingimused.

(10) Vee erikasutusloa andmisest keeldutakse, kui:

- 1) veevaru ei ole piisav või ohustab vee erikasutus otseselt inimese tervist või keskkonda;
- 2) suubla või põhjaveekihi seisundit halvendatakse ulatuses, mis muudab need kasutamiskõlbmatuks;
- 3) taotletav tegevus ei ole kooskõlas õigusaktidega;

- 4) loa taotlemisel on esitatud tegelikkusele mittevastavaid andmeid.
5) [kehtetu -RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

(10¹) Vee erikasutusluba muudetakse, kui:

- 1) vee erikasutaja nimi või ärinimi, isikukood või ettevõtja registrikood, aadress või kontaktinfo või vastutava isiku nimi on muutunud;
- 2) vee erikasutusloa kehtestatud nõuete aluseks olnud õigusnormid on muutunud ja avalik huvi vee erikasutusloa muutmiseks kaalub üles isiku usalduse;
- 3) vee erikasutusloaga määratud tegevusest tulenev oluline keskkonnamõju põhjustab kahjulikke keskkonnamuutusi, mistõttu tuleb muuta loaga kehtestatud nõudeid;
- 4) õnnetuste vältimiseks tuleb kasutada muid meetmeid, kui vee erikasutusloaga on määratud;
- 5) vee erikasutusloa omaja on esitanud selleks põhjendatud taotluse.

(11) Vee erikasutusloa andja tunnistab vee erikasutusloa kehtetuks, kui selle saanud:

- 1) isik ei täida erikasutusloale kantud nõudeid;
- 2) isiku tegevuses ilmnevad käesoleva paragrahvi lõikes 10 nimetatud asjaolud.

(12) Käesoleva paragrahvi lõikes 11 nimetatud asjaolude ilmnemisel toimetab vee erikasutusloa andja vee erikasutajale posti teel või elektrooniliselt kätte teate tähtajaliste meetmete kohta, mille mitterakendamine toob kaasa vee erikasutusloa kehtetuks tunnistamise.

(13) Kui vee erikasutusloa või ajutise vee erikasutusloa andmisel ei ole järgitud õigusaktide nõudeid, võib loa andja sellise loa kehtetuks tunnistada.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(14) Vee erikasutusloa ja ajutise vee erikasutusloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise kord, loa taotlemiseks vajalike materjalide loetelu ja loa vormid kehtestatakse keskkonnaministri määrusega.

(15) Vee erikasutusloa andja korraldab vee erikasutuslubadega seotud andmete kogumist, kontrollimist ja nende edastamist andmekogule. Vee erikasutusloa andja teostab või korraldab vee erikasutaja seire üle riigi kulul kontrollseiret.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 9¹. Avatud menetlus vee erikasutusloa andmisel ning ajutise vee erikasutusloa andmise ja sellest keeldumise avalik teatavakstegemine

(1) Vee erikasutusloa andja avaldab vee erikasutusloa taotluse saamisest alates 21 päeva jooksul pärast vee erikasutusloa taotluse menetlusse võtmise kohta teate ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded. Teadaandes märgitakse vähemalt:

- 1) vee erikasutusloa taotleja nimi või ärinimi, registrikood selle olemasolu korral ja asukoht;
- 2) tegevuse asukoht, mille jaoks vee erikasutusluba taotletakse;
- 3) tegevuse lühikirjeldus, mille jaoks vee erikasutusluba taotletakse;
- 4) teave selle kohta, kus saab taotluse ja vee erikasutusloa eelnõuga tutvuda.

(2) Teave vee erikasutusloa alusel kavandatava tegevuse toorme, kemikaali, muu materjali, tehnoloogia või toote koostise ja kasutamise kohta on konfidentsiaalne, kui see on esitatud vee erikasutusloa taotluse eraldi osana ning sellele on selgelt märgitud «Ärisaladus». Otsuse teabe konfidentsiaalsuse kohta langetab vee erikasutusloa andja, arvestades andmekaitset reguleerivate õigusaktide nõudeid.

(3) Igäihel on õigus vee erikasutusloa taotluse kohta esitada vee erikasutusloa andjale kirjalikke ettepanekuid ja vastuväiteid käesoleva seaduse § 9 lõikes 7 nimetatud aja jooksul. Kirjalikud ettepanekud ja vastuväited peavad sisaldama esitatud ettepaneku või vastuväite põhjendust.

(4) Kui see on vajalik asja õigeks lahendamiseks või vastanduvate huvide tasakaalustamiseks, viib vee erikasutusloa andja menetlusosalise taotlusel või oma initsiatiivil läbi avaliku istungi.

(5) Vee erikasutusloa andja teeb vee erikasutusloa andmise või sellest keeldumise otsuse avalikult teatavaks ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded seitsme päeva jooksul pärast vee erikasutusloa andmist või sellest keeldumise otsuse tegemist.

(6) Ajutise vee erikasutusloa andmise või sellest keeldumise otsus tehakse avalikult teatavaks ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(7) Käesoleva seaduse § 9 lõike 10¹ punkti 1 alusel algatatud vee erikasutusloa muutmise menetlusele ja vee erikasutusloa kehtetuks tunnistamise menetlusele avatud menetluse sätteid ei kohaldata.

[RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

§ 10. Kallasrada

(1) Kallasrada on kaldariba avaliku veekogu ja avalikuks kasutamiseks määratud veekogu ääres ning asub kaldavööndis. Kallasraja laiust arvestatakse lamekaldal keskmise veeseisu piirjoonest ja kõrgkaldal kaldanõlva ülemisest servast, lugedes viimasel juhul kallasrajaks ka vee piirjoone ja kaldanõlva ülemise serva vahelist maariba.

(2) Kallasraja laius on:

- 1) laevatatavatel veekogudel 10 meetrit;
- 2) teistel veekogudel 4 meetrit;
- 3) suurvee ajal, kui kallasrada on üle ujutatud, 2 meetri laiune kaldariba, mida mööda võib vabalt ja takistamatult veekogu ääres liikuda.

(3) Kallasraja kasutaja ei tohi kallasraja kasutamisega kahjustada kaldaomaniku vara.

(4) Avalikult kasutataval veekogul puudub kallasrada:

- 1) sadamas;
- 2) tootmisvee veehaarde vähimas võimalikus teeninduspiirkonnas;
- 3) enne asjaõigusseaduse jõustumist õiguspäraselt kallasrajale püstitatud ehitisel;
- 4) hüdrograafiateenistuse ja seirejaamaehitisel;
- 5) kalakasvatusehitisel;
- 6) hüdroelektrijaama vähimas võimalikus teeninduspiirkonnas.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud juhtudel peab kallasraja sulgeja kinnise territooriumi tähistama ja võimaldama kinnisest territooriumist möödapääsu.

(6) Vähima vajaliku teeninduspiirkonna määramine toimub läbi detailplaneeringu, mis kooskõlastatakse Keskkonnaametiga.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 11. Tasu vee ja veekogu kasutamise eest

Vee erikasutusõiguse tasu makstakse keskkonnatasude seaduse ja selle alusel kehtestatud õigusaktide järgi.

[RT I 2005, 67, 512- jõust. 01.01.2006]

§ 11¹. [Kehtetu -RT I 2005, 67, 512- jõust. 01.01.2006]

§ 12. Põhjaveevarude hindamine

(1) Põhjaveevaru hindamiseks tehakse uuringuid.

(2) Põhjaveehaarde eeluuringuid korraldab Keskkonnaministeerium.

(3) Põhjaveevarude hindamise korra [kehtestab keskkonnaminister oma määrusega](#).

(4) Põhjaveehaarde rajamisel tootlikkusega üle 500 m³ ööpäevas tuleb eelnevalt uuringutega määrata põhjaveevaru.

(5) Hüdrogeoloogiliste tööde tegemiseks on nõutav hüdrogeoloogiliste tööde tegemise litsents.

(6) Põhjaveevarude, sealhulgas mineraalveevarude määramiseks, uuringute ja ekspertiisi korraldamiseks moodustatakse põhjaveekomisjon. Põhjaveekomisjoni põhimääruse ja koosseisu [kinnitab keskkonnaminister](#). Põhjaveevarud kantakse riiklikku registrisse keskkonnaministri otsuse alusel.

(6¹) Põhjaveekomisjoni ülesanded on:

- 1) põhjaveevarude, sealhulgas mineraalveevarude määramise, uuringute ja ekspertiiside korraldamine;
- 2) põhjaveevaru uuringuaruannete läbivaatamine ja keskkonnaministrile ettepanekute tegemine põhjaveevarude riiklikku registrisse kandmiseks.
- 3) põhjavee uurimise, kasutamise ja kaitse olukorra hindamine ning uuringuvajaduste ja -suundade määramine;
- 4) Keskkonnaministeeriumi ja Keskkonnaameti nõustamine põhjavee kasutamisega seonduvates tegevustes;
- 5) hinnangu andmine põhjaveeuuringute tulemustele ja põhjaveealaste õigusaktide eelnõudele.

(7) Põhjaveevarude uuringuid finantseerib põhjavee erikasutaja või põhjavee erikasutusloa taotleja.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 12¹. Veeuuringud

(1) Veeuuring on vee, vee-elustiku, pinnase, reoveesette või ohtlike ainete, sealhulgas naftasaaduste proovi võtmine ja analüüsimine ning järelduste tegemine riikliku või kohaliku omavalitsuse keskkonnaseire, reostuse

kindlakstegemise ja keskkonnaloa taotlusmaterjalide kontrollimise eesmärgil. Veeuuringuks loetakse ka vee-ettevõtja poolt proovide võtmist, analüüsimist ja järelduste tegemist keskkonnaseire eesmärgil.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2) Maatüki, transpordivahendi või ehitise omanik või valdaja ei tohi keelata veeuuringute tegemiseks proovide võtmist veekogust, pinnasest, põhjaveest, transpordivahendist või ehitisest, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2¹ sätestatud juhul.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2¹) Kui veeproovide võtmiseks on vaja rajada puurauk, tohib seda teha ainult maatüki omaniku või valdaja nõusolekul.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Veeuuringute tegemiseks vajalikke proove analüüsivad katselaborid. Nõuded katselaborite kohta ning proovivõtu meetodid ja analüüsi referentmeetodid kehtestab reovee, heitvee, reoveesette ning põhja-, pinna- ja merevee osas [keskkonnaminister määrusega](#).

(4) Katselaborite võrdluskatse on mitme katselabori osalemisel samalaadsete proovide katsetuste korraldamine, teostamine ja hindamine katselabori pädevuse ning tulemuste õigsuse tõendamise eesmärgil.

(5) Akrediteeritud või akrediteerimist taotlevatele katselaboritele on võrdluskatsetest osavõtt soovituslik.

(6) Katselaborid, kes teevad analüüse veeuuringute raames või täidavad riigi keskkonnaseire programmi, peavad olema akrediteeritud ja sooritama vähemalt üks kord aastas katselaborite võrdluskatsed.

(7) Katselaborite võrdluskatseid korraldavad keskkonnaministri poolt selleks katselaborite hulgast volitatud reovee, heitvee ning reoveesette, põhja-, pinna- ja merevee ning vajadusel ohtlike ainete proovide analüüsimise õigsuse eest vastutavad referentlaborid.

(8) Referentlaborina tegutsemise õiguse annab katselabori kirjaliku taotluse alusel keskkonnaminister käskkirjaga.

(9) Keskkonnaminister annab õiguse tegutseda referentlaborina ühele katselaborile igast käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud valdkonnast. Referentlabor peab:

- 1) sooritama oma valdkonna riikidevahelised võrdluskatsed;
- 2) katselaboreid meetodiliselt juhendama;
- 3) hindama katselaborite poolt kasutatud analüüsimeetodite vastavust käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel kehtestatud analüüsi referentmeetoditele;
- 4) läbi viima katselaborite võrdluskatseid ja hindama nende tulemusi;
- 5) andma täienduskoolitust.

(10) Keskkonnaministril on õigus peatada referentlaborina tegutsemise õiguse aluseks oleva käskkirja kehtivus osaliselt või täielikult, kui referentlabor ei täida käesoleva paragrahvi lõikes 9 nimetatud referenttoiminguid.

(11) Katselaborite võrdluskatse korra [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#).

(12) Referentlabor täidab käesoleva paragrahvi lõike 9 punktides 1–5 nimetatud referenttoiminguid riikliku tellimuse alusel, mille esitab keskkonnaminister.

(13) Veeuuringuid, mille järele tekib vajadus vee või pinnase reostamise tõttu, finantseerib reostaja. Kui reostajat pole võimalik kindlaks teha, finantseeritakse vee, pinnase või reoveesette reoainesisalduse uuringuid riigieelarvest.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 12². Veeuuringut teostavale proovivõtjale esitatavad nõuded

(1) Veeuuringut teostav proovivõtja peab kasutama sobivaid mõõte- ja proovivõtuvahendeid ning olema atesteeritud.

(2) Proovivõtja atesteerimine on veeuuringut teostava proovivõtja tehniliste teadmiste, väljaõppe ja kogemuste hindamine, lähtudes käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel kehtestatud atesteerimise korras esitatud nõuetest.

(3) Veeuuringut teostava proovivõtja atesteerimist korraldab Keskkonnaministeerium. Veeuuringut teostavat proovivõtjat atesteeritakse iga nelja aasta järel [keskkonnaministri määrusega kehtestatud](#) atesteerimise korra kohaselt.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 12³. Hüdroteoloogiliste tööde tegemise litsents

(1) Hüdroteoloogiliste tööde tegemise litsents (edaspidi *litsents*) on tegevusluba, mis annab õiguse järgmistele hüdroteoloogiliste tööde tegemiseks:

- 1) hüdroteoloogilised uuringud;
- 2) hüdroteoloogiline kaardistamine;
- 3) puuraukude ja puurkaevude projekteerimine;
- 4) puuraukude ja puurkaevude puurimine ja likvideerimine.

(2) Litsentsi annab keskkonnaministri viieks aastaks moodustatud viieliikmeline litsentsikomisjon, kelle koosseisu peab kuuluma Tehnilise Järelevalve Ameti esindaja.

[RT I 2007, 66, 408- jõust. 01.01.2008]

(3) Litsents antakse kaheks aastaks või ühe konkreetse hüdroteoloogilise töö tegemiseks.

(4) Litsents käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3 nimetatud tegevusteks antakse isikule, kes omab:

- 1) geoloogia- või keskkonnatehnoloogiaalast kõrgharidust või selle haridusega töötajat;
- 2) vähemalt üheaastast hüdroteoloogiliste tööde tegemise kogemust.

(5) Litsents käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud tegevuseks antakse isikule, kes omab vähemalt kaheaastast puurkaevude ja puuraukude puurimise ja likvideerimise kogemust.

(6) Litsentsi andmisest keeldutakse, kui:

- 1) litsentsi taotleja on esitanud valeandmeid või võltsitud dokumendi;
- 2) litsentsi taotleja ei vasta käesoleva paragrahvi lõikes 4 või 5 sätestatud nõuetele;
- 3) ilmneb, et litsentsi taotleja ei ole hüdroteoloogiliste tööde tegemisel järginud õigusaktides sätestatud nõudeid.

(7) Litsentsi andja tunnistab litsentsi kehtetuks, kui esineb üks või mitu järgmistest asjaoludest:

- 1) ilmneb, et litsentsi taotlemisel on esitatud valeandmeid;
- 2) ilmnevad vastuolud õigusaktide nõuetega.

(8) Litsentsi taotlemise, andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise korra ning litsentsi vormi [kinnitab Vabariigi Valitsus määrusega](#).

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

3. peatükk VEE JA VEEKOGU KASUTAMISE LIIGID

§ 13. Vee kasutamine olmes

(1) Joogivesi on joogiks, toiduvalmistamiseks ja muudeks olmevajadusteks kasutatav vesi. Kohalik omavalitsus tohib piirata joogivee kasutamist, kui seda ei jätku inimeste ning ravi- ja haridusasutuste joogi- ja toiduvalmistamisvajaduse rahuldamiseks.

(2) Joogivee kvaliteedi- ja kontrollinõuded ning analüüsimeetodid [kehtestab sotsiaalminister oma määrusega](#).

(3) Joogiks, toiduvalmistamiseks ja muudeks olmevajadusteks on igal isikul õigus veekogu avaliku kasutamise või vee erikasutuse korras kasutada pinna-, põhja- ja merevett.

(4) Joogiveeks kasutatava või kasutada kavatsetava pinna- ja põhjavee kvaliteedi- ja kontrollinõuded kehtestab vee joogiveeks töötlemise meetodeid arvestades [sotsiaalminister oma määrusega](#).

(5) Joogivee käitleja kontrollib käesoleva paragrahvi lõigete 2 ja 4 alusel kehtestatud kvaliteedinõuete ja käesoleva seaduse § 13² lõikest 2 tulenevate nõuete täitmist oma kulul.

[RT I 2007, 1, 1- jõust. 01.02.2007]

(6) Vee erikasutajal on õigus töödelda vett joogiveeks ja seda müüa.

(7) Veekogu omanikult ei pea nõusolekut saama või temaga lepingut sõlmima omavalitsus, kes omab või valdab käesoleva seaduse jõustumise ajal töötavat joogiveehaaret voolu- või seisuveekogust. Selle omavalitsuse kasuks seatakse kasutusvaldus vee erikasutusõigusele, mis on kitsendatud joogivee võtmisele ja veekogu hooldamisele.

(8) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud kasutusvaldusest tulenevaid õigusi ja kohustusi teostab veehaaret omava või valdava kohaliku omavalitsuse poolt määratud isik. Veekogu omanik ei tohi nõuda tasu kasutusvalduse seadmise eest ega takistada õiguse teostamist.

(9) Joogiveehaardesse kuuluvate veekogude nimekirja [kinnitab keskkonnaminister](#) veehaarete kaupa.

§ 13¹. Kvaliteedinõuetele mittevastava, kuid tervisele ohutu joogivee müümise luba

(1) Kvaliteedinõuetele mittevastava, kuid tervisele ohutu joogivee müümiseks peab joogivee käitlejal olema luba.

[RT I 2007, 1, 1- jõust. 01.02.2007]

(2) Loale kantakse:

- 1) joogivee kvaliteedinõuetele mittevastavuse põhjused;
- 2) piirkond, kus müüakse joogivee kvaliteedinõuetele mittevastavat joogivett;
- 3) joogivee kvaliteedinäitajad, mis ei vasta joogivee kvaliteedinõuetele;
- 4) kvaliteedinõuetele mittevastava joogivee hinnangulise tarbimise kogus aastate lõikes ja inimeste arv, kes seda joogivett tarbivad;
- 5) toitu käsitlevate ettevõtete nimekirja, mida varustatakse joogivee kvaliteedinõuetele mittevastava joogiveega;
- 6) abinõude programm joogivee kvaliteedinäitajate mittevastavuse likvideerimiseks;
- 7) joogivee kvaliteedinõuetele mittevastavuse kestus;
- 8) joogivee seirenõuded.

(3) Kvaliteedinõuetele mittevastava, kuid tervisele ohutu joogivee müümise loa annab joogivee käitlejale Terviseamet.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(4) Luba antakse joogivee käitlejale kuni kolmeks aastaks taotlusmaterjalide alusel.

[RT I 2007, 1, 1- jõust. 01.02.2007]

(5) Loa andmisest keeldutakse, kui:

- 1) joogivee kvaliteedinõuetele mittevastav joogivesi avaldab inimese tervisele otseselt või kaudselt negatiivset mõju;
- 2) [kehtetu -RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]
- 3) loa taotlemisel on esitatud tegelikkusele mittevastavaid andmeid.

(6) Terviseamet peatab või tunnistab loa kehtetuks sellest loa omajat eelnevalt informeerides, kui:

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

- 1) loa omaja ei täida loa saamisega tekkinud kohustusi ja nõudeid;
- 2) loa omaja tegevuses ilmnevad käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud asjaolud.

(7) Loa andmise, muutmise, peatamise ja kehtetuks tunnistamise kord, loa taotlemiseks vajalike materjalide loetelu ja loa vorm [kehtestatakse sotsiaalministri määrusega](#).

§ 13². Joogivee käitleja ülesanded

(1) Joogivee käitleja on ettevõtja, kelle tegevuseks on joogivee tootmine, varumine, töötlemine, pakendamine või muud toimingud, mille tulemusel joogivesi on kättesaadav tarbijale või teisele ettevõtjale, kes oma tegevuses peab kasutama joogivett tasuta või tasuta. Joogivee käitlejaks ei loeta individuaalsest veevõtukohast vee võtjat, kes võtab vett keskmiselt vähem kui 10 m³ ööpäevas või vähem kui 50 inimese tarbeks, välja arvatud juhul, kui joogiveega varustamine on osa majandustegevusest või avalik-õiguslikust tegevusest.

(2) Joogivee käitleja tagab joogivee vastavuse käesoleva seaduse ja rahvatervise seaduse nõuetele ning nende seaduste alusel joogiveele kehtestatud õigusaktide nõuetele kohani, kus joogivesi saab kättesaadavaks teisele käitlejale või tarbijale, kui joogivee käitleja ja kinnistu omanik ei ole kokku leppinud teisiti.

(3) Joogivee käitleja:

1) koostab joogivee kontrolli kava kolmeks aastaks ning kooskõlastab kava Terviseametiga;

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

2) esitab Terviseametile joogivee kontrolli kava täitmise andmed ja järelevalveametniku nõudel katseprotokollide koopiaid või andmebaasist väljavõttena uuringuandmed üks kord kvartalis kirjalikult või digitaalselt;

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

3) teeb järelevalveametniku nõudel lisauuringuid joogivee reostumise või reostumise kahtluse korral;

4) uurib joogivee kvaliteedinõuetele mittevastavuse põhjusi, rakendab vajalikke abinõusid puuduste kõrvaldamiseks ning teavitab puudustest viivitamatult tarbijat ja käitlemise asukohajärgset Terviseametit;

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

5) edastab tarbijaile ja järelevalveametnikele teavet käideldava joogivee nõuetekohasuse kohta avaliku teabe seaduses sätestatud korras;

6) teavitab Terviseametit joogivee reostumise või vee andmise katkestamise igast juhtumist, mis ületab 24 tundi;

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

7) korraldab mikrobioloogiliste, keemiliste ja indikaatornäitajate uuringuid akrediteeritud laboris.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tegevusi teostab joogivee käitleja oma kulul.
[RT I 2007, 1, 1- jõust. 01.02.2007]

§ 14. Vee kasutamine tootmises

- (1) Tootmisvesi on tootmiseks vajalikele tingimustele vastav vesi.
- (2) Tootmise vajaduseks on igal isikul õigus vee erikasutuse korras kasutada pinna-, põhja- ja merevett.
- (3) Joogivee kvaliteediga vett, sealhulgas põhjavett, võib kasutada tootmise vajaduseks, kui seda nõuab tootmistehnoloogia või kui muu vee kasutamine on seotud ülemääraste kulutustega.
- (4) Veekasutajal on õigus töödelda vett tootmisveeks ja seda müüa.
- (5) [Kehtetu -RT I 1996, 13, 240- jõust. 29.02.1996]
- (6) Kohalikul omavalitsusel on õigus elanike olmevajaduste rahuldamiseks erakorraliste asjaolude (loodusõnnetus, veeavarii) puhul piirata joogivee kvaliteediga vee kasutamist tootmises.

§ 15. [Kehtetu -RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 16. Vee-energia saamine

- (1) [Kehtetu -RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- (2) Vee erikasutuseks vee-energia saamise eesmärgil ei väljastata luba, kui erikasutusega kaasnev maaomanike ja teiste veekasutajate õiguste kitsendamine ning veekogu seisundi muutmine on ökoloogilis-majanduslikult põhjendamata.
- (3) Vee-energia saamisel vooluvee tõkestamisega ja paisutamise rakendatakse käesoleva seaduse § 17 nõudeid.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 17. Veekogu paisutamine, veetaseme alandamine ja veekogu tõkestamine

- (1) Veekogu paisutamine on tegevus, millega tõstetakse looduslikku veetaset rohkem kui 0,3 meetrit.
- (2) Veekogu veetaseme alandamine on olemasoleva veetaseme langetamine rohkem kui 0,3 meetrit.
- (3) Veekogu tõkestamine on vooluveekogus toimuv tegevus, mis muudab voolu suunda või kiirust, takistab või pidurdab voolamist, peab kinni vooluga kaasa liikuvat ujuprahti või paneb seda allavoolu liikuma, nagu paisude, tammide, sildade, kaide ja paalide rajamine.
- (4) Paisutamist kavandav isik peab saama veekogu paisutamiseks kirjaliku nõusoleku maaomanikult, kellele kuuluvale maale pais ehitatakse või kelle maa niiskusrajooni paisutamine võib mõjutada.
- (5) Arvestades eksperdiarvamust või keskkonnamõju hindamise tulemust, peab paisu omanik veeloa andja põhjendatud nõudmisel tagama kalade läbipääsu nii paisust üles- kui ka allavoolu.
- (6) Maa, maaparandussüsteemi ja tehnoarajatise omanikule tasub veekogu paisutamiseks või veetaseme alandamiseks välja antud vee erikasutusloa nõuete rikkumisega tekitatud kahju veekogu paisutanud või veetaseme alandanud isik.
- (7) Veekogu paisutamisele, veetaseme alandamisele ja veekogu tõkestamisele ning paisule esitatavad nõuded kehtestab keskkonnaminister määrusega.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 18. Veeliiklus

- (1) Avaliku ja avalikult kasutatava veekogu kasutamine liiklemiseks on lubatud, kui seda seaduse või muu õigusaktiga ei piirata.
- (2) Kui eraõigusliku isiku omandis olev veekogu ei ole määratud avalikuks kasutamiseks, tohib sellel liigelda ainult omaniku loal.
- (3) Veekogul liikleja on kohustatud vältima maaomanike ja teiste veekogu ja vee kasutajate õiguste rikkumist, vee-elustiku, veekogu sängi, kallaste, vesiehitiste ja tehnovõrkude kahjustamist ning täitma kahjulike mõjutuste levimise tõkestamiseks kehtestatud nõudeid.
- (4) Supelrannaks kuulutatud veekogul või selle osal veesõidukitega liigelda ei tohi, välja arvatud teenistusülesandeid täitvad veesõidukid.

(5) Maavanemal on õigus oma korraldusega keelata avalikul ja avalikult kasutataval veekogul veesõidukitega liiklemine, kehtestada liikluskiruse piirang ja keelata veekogujäälle minek, kui liiklemine, veesõiduki suur kiirus või jäälemine:

- 1) ohustab veeliiklust;
- 2) kahjustab või võib kahjustada veekogu seisundit ning lõhkuda veekogu kaldaid;
- 3) kahjustab või võib kahjustada kalavarusid või kalakoelmute seisukorda;
- 4) häirib teisi veekogu kasutajaid;
- 5) ohustab jääleminejaid.

(6) Maavanema käesoleva paragrahvi lõike 5 kohased korraldused tehakse avalikult teatavaks ning nad jõustuvad ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded avaldamisele järgneval päeval.

(6¹) Käesoleva paragrahvi lõike 5 kohaste korralduste tähistamiseks vajalikud veesõidukite liiklust reguleerivad signaalmärgid paigaldab korralduse andja. Paigaldamine kooskõlastatakse Veeteede Ametiga.
[RT I, 22.12.2010, 1- jõust. 02.01.2011]

(7) Keegi ei tohi veeliiklust ohustada. Paadisilla ja tähistatud kalapüümisega tohib tõkestada kuni kolmandiku veeliikluseks kasutatava vooluveekogu laiusest.

(8) Käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punktis 2 nimetatata siseveekogudel veesõidukite hoidmise ja kasutamise nõuded [kehtestab keskkonnaminister](#).

(9) Veekogude kasutamist lennunduses reguleerib lennundusseadus.
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 18¹. Veeliiklus laevakanalil ja laevakanali kasutamine

(1) Avalikult kasutatava veekogu põhja selle süvendamise teel õiguslikul alusel rajatud laevateel, mis asub väljaspool sadama akvatooriumi piire (laevakanal), korraldab veeliiklust laevakanali valitseja. Laevakanali valitsejaks on veekogu omanik või isik, kellele laevakanali valitsemise õigus on õigusaktides ettenähtud korras lepinguga üle antud.

(2) Laevakanali kasutamiseks loetakse piki laevakanalit sõitmist laeva poolt, mis oma süvise tõttu ei saa sellel veekogul liigelda laevakanalit kasutamata.

(3) Laevakanali valitsejal on õigus kehtestada laevakanali kasutamise eest tasu. Tasus sisalduvad laevakanali rajamiseks, korrashoiuks ja selles ohutu laevaliikluse tagamiseks vajalikud kulutused.

§ 19. Vee kasutamine tule tõrjumiseks

(1) Vee võtmine tule tõrjumiseks ei ole vee erikasutus.

(2) Veekogu omanik ei tohi keelata vee võtmist tule tõrjumiseks.

4. peatükk VEEKASUTAJA ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

§ 20. Veekasutaja õigused ja nende kaitse

(1) Veekasutaja on isik, kes võtab vett veekogust või põhjaveekihist, juhib suublasse heitvett või kasutab veekogu muul viisil.

(2) Veekasutajal on õigus kooskõlas käesoleva seadusega ja sellest tulenevate õigusaktidega kasutada vett ja veekogu ning rajada selleks vajalikke ehitisi.

§ 21. Veekasutaja kohustused

Veekasutaja on kohustatud:

- 1) kasutama vett otstarbekalt ja säästlikult ning täitma vee kasutamiseks kehtestatud nõudeid;
- 2) hoiduma teiste veekasutajate ja maaomanike õiguste rikkumisest ning veekasutusega kahju tekitamisest inimeste tervisele, loodusele ja majandusobjektidele;
- 3) vee erikasutuse korral pidama arvestust kasutatava vee ning heitvee hulga ja omaduste üle;
- 4) korraldama heitvee seiret vee erikasutuslooga määratud tingimustel ja korras;
- 5) järgima veehaarde sanitaarkaitse nõuete täitmist;

6) esitama vähemalt üks kord aastas vee erikasutusloa andjale aruande kasutatud vee ning heitvee hulga ja suublasse juhitud reainete koguse kohta. Aruande vormi, esitatavate andmete ulatuse ja aruande esitamise korra kehtestab keskkonnaminister määrusega.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 22. Veekasutaja õiguste kitsendamine teiste veekasutajate huvides

Ühe veekasutaja õigusi võib teise veekasutaja huvides seadusega kitsendada, kui sellega ei halvene joogiveekasutuse tingimused.

4¹. peatükk

AVALIKU VEEKOGU KOORMAMINE EHITISEGA

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

1. jagu

Üldsätted

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

§ 22¹. Avaliku veekogu ehitisega koormamise üldised nõuded

(1) Avaliku veekogu põhja koormamine ehitisega, mis ei ole kaldakinnisasja osa, on lubatud ainult seaduses sätestatud juhtudel, tingimustel ja korras.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(2) Avaliku veekoguga piirneva kaldakinnisasja omanikul on õigus koormata avalikku veekogu üle kinnisasja piiri ulatuva ning veekogu põhjale toetuva kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega seaduses sätestatud tingimustel ja korras.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(3) Kaldaga püsivalt ühendatud ehitiseks ei loeta kaldaga ühendatud veekaabelliine ega muid kaldaga ühendatud tehnovõrke ja -rajatise, samuti ehitise, mis on kaldaga ühendatud veekaabelliinide või muude tehnovõrkude või -rajatiste kaudu.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(4) [Kehtetu -RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

2. jagu

Avaliku veekogu koormamine veekaabelliiniga

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

§ 22². Veekaabelliiniga koormamise nõusolek

(1) Avaliku veekogu koormamiseks veekogu põhjale toetuva veekaabelliiniga annab nõusoleku Vabariigi Valitsus. Nõusolekule võib kehtestada kõrvaltingimusi. Nõusoleku taotlust menetleb Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud nõusolek ei asenda vee erikasutusluba, majandusvööndi seaduse § 7 lõikes 1 ja meresõiduohutuse seaduse § 45 lõikes 7 nimetatud lubasid ega lubasid, mis on vajalikud kaabli maapealse osa ehitamiseks.

(3) Vabariigi Valitsusel on õigus avaliku veekogu koormamisest veekogu põhjale toetuva veekaabelliiniga põhjendatud juhul keelduda. Põhjendatud juhuks peetakse avalikku huvi, eelkõige kui kavandatav veekaabelliin:

1) võib kahjustada keskkonda, kaitstavat loodusobjekti või loodusobjekti, mille kaitse alla võtmine on menetluses;

2) on vastuolus riigi julgeolekuhuvidega;

3) häiriks laevaliiklust.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

3. jagu

Avaliku veekogu kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega koormamise tasu

§ 22³. Avaliku veekogu kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega koormamise tasu

(1) Avaliku veekogu koormamisel kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega, kui sellega kaasneb kaldakinnisasja suurenemine, peab kaldakinnisasja omanik maksma riigile ühekordset tasu, mille suurus on 1/2 juurde tekkinud maismaa maksustamishinnast. Juurde tekkinud maismaa maksustamishinna arvutamise aluseks on kaldakinnisasja maksustamishind.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(2) Avaliku veekogu koormamisel kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega või selle osaga, millega ei kaasne kaldakinnisasja suurenemist, peab kaldakinnisasja omanik ehitise või selle osa ehitisealuse pinna eest maksma iga-aastast kasutustasu, mille suurus on 4% ehitisega või selle osaga koormatud avaliku veekogu osa arvestuslikust maksustamishinnast. Arvestusliku maksustamishinna arvutamisele kohaldatakse kaldakinnisasja maksustamishinna arvutamise tingimusi ja korda.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud tasu võetakse avalikku veekogusse ehitise ehitamise eest, mis ei ole ajutine ehitis ja mille ehitisealune pind on suurem kui 60 m². Maksevabastus hõlmab ühe kaldakinnisasja piires ühte avalikku veekogusse ehitatud kuni 60 m² ehitisealuse pinnaga kaldaga püsivalt ühendatud ehitist.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(3¹) Kui avalikku veekogu koormatakse sellise kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega, mille ühe osaga kaasneb kaldakinnisasja suurenemine ja teisega mitte, maksab kaldakinnisasja omanik kaldakinnisasja suurendanud ehitise osa eest käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tasu ja ülejäänud ehitise osa eest käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tasu.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

(4) Käesolevat jagu ei kohaldata käesoleva seaduse § 22¹ lõikes 4 nimetatud ehitisele.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

§ 22⁴. Avaliku veekogu kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega koormamise tasu maksmise kord

(1) Käesoleva seaduse § 22³ lõikes 1 sätestatud tasu tuleb tasuda enne ehitisele kasutusloa väljastamist. Nimetatud tasu arvestab ja väljastab selle kohta makseteatisi pärast kinnistusraamatus kinnisasja piiride muudatuse registreerimist Tehnilise Järelevalve Amet. Tähtaeg tasu maksmiseks on kolm kuud.

(2) Käesoleva seaduse § 22³ lõikes 2 sätestatud tasu tuleb Tehnilise Järelevalve Ameti esitatud makseteatisel alusel tasuda hiljemalt jooksva kalendriaasta 1. juuliks. Tasu esimene makse tasutakse hiljemalt kasutusloa saamisele järgneva aasta 1. juuliks.

(3) Käesoleva seaduse § 22³ lõikes 2 nimetatud tasu arvestatakse alates ehitise kasutusloa väljaandmise kuupäevale järgnevast kuupäevast.

(4) Käesoleva seaduse § 22³ lõigetes 1 ja 2 sätestatud tasude kohta esitatud makseteatisel märgitakse:

- 1) makseteatisi koostanud ametniku ees- ja perekonnanimi ning ametikoht;
- 2) makseteatisi koostamise kuupäev;
- 3) maksja nimi ja aadress;
- 4) tasumisele kuuluva tasu suurus;
- 5) makseteatisi õiguslik ja faktiline alus, sealhulgas tasumisele kuuluva tasu arvutamise alused;
- 6) maksetähtpäev;
- 7) hoiatus sundtäitmise rakendamise kohta tasu tähtaegselt tasumata jätmise korral.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud makseteatis on haldusakt avalik-õigusliku rahalise kohustuse täitmiseks täitemenetluse seadustiku § 2 lõike 1 punkti 21 tähenduses.

(6) Käesoleva seaduse § 22³ lõigetes 1 ja 2 sätestatud tasud laekuvad riigieelarvesse.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

4. jagu

Avaliku veekogu koormamine kaldaga püsivalt ühendamata ehitisega

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁵. Hoonestusluba

(1) Hoonestusluba on tähtajaline õigus koormata avaliku veekogu piiritletud osa selle põhjaga püsivalt ühendatud ehitisega, mis ei ole püsivalt ühendatud kaldaga. Riigiasutus ei pea avaliku veekogu ehitisega koormamiseks hoonestusluba taotlema.

(2) Ehitis, mis on hoonestusloa alusel ehitatud ja millele hoonestusluba laieneb, on hoonestusloa oluline osa ja kuulub omandiõiguse alusel hoonestusloa omajale. Kõik muud avaliku veekogu põhjaga püsivalt ühendatud ehitised, mis ei ole püsivalt ühendatud kaldaga, on avaliku veekogu olulised osad ja kuuluvad omandiõiguse alusel riigile.

(3) Hoonestusluba ei asenda teisi seaduses ettenähtud lube, mis on vajalikud hoonestusloa oluliseks osaks oleva ehitise ehitamiseks ja kasutamiseks, kui seaduses ei sätestata teisiti.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁶. Hoonestusloa taotlemine

(1) Hoonestusloa taotlus esitatakse Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile (edaspidi *hoonestusloa menetleja*).

(2) Hoonestusloa taotlus peab sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) ehitise kasutamise otstarve ja töörežiim;
- 2) ehitise välismõõtmed, vundamentitüüp ja muud olulised tehnilised andmed;
- 3) avaliku veekogu koormatava ala koordinaadid ja koormatava ala suurus ruutmeetrites;
- 4) uuringu kirjeldus, mida soovitakse enne hoonestusloa andmist teha;
- 5) hoonestusloa taotletav kestus.

(3) Kui seaduses on hoonestusloa omaja suhtes kehtestatud täiendavad nõuded, siis peab taotluses sisalduma ka taotleja kinnitus, et ta vastab nendele nõuetele. Taotlusele lisatakse nimetatud nõuetele vastavust tõendavad dokumendid.

(4) Taotlusele lisatakse kavandatava ehitise ja selle teenindamiseks vajalike rajatiste, sealhulgas veekaabelliinide asukohaplaan, ehitise eskiisprojekt ja muud avaliku veekogu ehitisega koormamise seisukohast olulised dokumendid. Pärast hoonestusloa andja määratud uuringute tegemist ja keskkonnamõju hindamist esitab taotleja hoonestusloa menetlejale uuringute ja keskkonnamõju hindamise aruanded. Kui uuringute ja keskkonnamõju hindamise tulemusena on täpsustunud taotlusele esialgselt lisatud dokumendid, esitab taotleja need täpsustatud kujul hoonestusloa menetlejale uuesti.

(5) Hoonestusloa taotluse erisused avaliku veekogu koormamiseks tuuleelektrijaamaga sätestatakse elektrituruseaduses.

(6) Vabariigi Valitsus võib määrusega kehtestada hoonestusloa taotluse vormi ning täpsustavad nõuded taotlusele, selle lisadele ning taotluse menetlemisele.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁷. Hoonestusloa menetluse algatamine

(1) Hoonestusloa menetluse algatamise otsustab Vabariigi Valitsus. Ettepaneku hoonestusloa menetluse algatamiseks või algatamata jätmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(2) Hoonestusloa menetleja teeb ettepaneku hoonestusloa menetluse algatamiseks või algatamata jätmiseks pärast Keskkonnaministeeriumi, Kaitseministeeriumi, Siseministeeriumi, Veeteede Ameti, Lennuameti ja Muinsuskaitseameti arvamuse saamist. Hoonestusloa menetleja võib küsida ka muude asutuste ja isikute arvamust. Arvamuse avaldaja peab oma arvamust põhjendama. Tähtaeg arvamuse avaldamiseks on 30 päeva. Kui arvamuse avaldaja nimetatud tähtaja jooksul oma arvamust ei esita, loetakse, et tal puuduvad hoonestusloa taotlusele vastuväited.

(3) Kui ei ilmne hoonestusloa menetluse algatamist välistavaid asjaolusid, siis enne hoonestusloa menetluse algatamise ettepaneku tegemist avaldab hoonestusloa menetleja teate ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded, vähemalt ühes üleriigilise levikuga päevalehes ja oma veebilehel. Teates avaldatakse hoonestusloa taotleja ja taotluse andmed.

(4) Kahekümne päeva jooksul teate avaldamisest arvates on teistel huvitatud isikutel õigus esitada omapoolne hoonestusloa taotlus sama avaliku veekogu osa ehitisega koormamiseks. Taotlus peab vastama käesoleva seaduse §-s 22⁶ sätestatud nõuetele.

(5) Kui hoonestusloa menetlejale on ühe avaliku veekogu ala kohta esitatud mitu hoonestusloa taotlust, mille puhul puuduvad käesoleva seaduse §-s 22¹⁰ sätestatud alused, algatatakse hoonestusloa menetlus selle taotluse alusel, mis kõige enam vastab Eesti ühiskonna kui terviku sotsiaalsetele ja majanduslikele vajadustele ning riigi strateegilistele arengukavadele. Kui mitme taotluse puhul ei ole võimalik teha otsust piisavate kaalutluste puudumise tõttu, eelistatakse isikut, kes on taotluse esitanud esimesena. Teiste taotluste puhul keeldub Vabariigi Valitsus menetluse algatamisest.

(6) Kui hoonestusluba taotleb isik, kellega Vabariigi Valitsus on sõlminud avaliku veekogu vastava ala suhtes planeerimisseaduse § 10 lõikes 5¹ sätestatud halduslepingu ja taotluse puhul puuduvad käesoleva seaduse §-s 22¹⁰ sätestatud alused, algatatakse hoonestusloa menetlus nimetatud halduslepingu sõlminud isiku taotluse alusel ning käesoleva paragrahvi lõikeid 3–5 ei kohaldata. Hoonestusloa menetlus algatatakse pärast halduslepingu alusel maakonnaplaneeringu kehtestamist.

(7) Hoonestusloa menetluse algatamisel määrab Vabariigi Valitsus:

- 1) isiku, kelle taotluse alusel menetlus läbi viiakse;
- 2) keskkonnamõju hindamise algatamise või algatamata jätmise;
- 3) uuringud, mida taotleja peab hoonestusloa andmise otsustamiseks tegema, ja nende tegemise tähtaja;
- 4) muud vajalikud tingimused.

(8) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa taotleja põhjendatud taotlusel pikendada hoonestusloa algatamisel määratud uuringute tegemise tähtaega ja muuta muid tingimusi. Taotlust menetleb ja ettepaneku tingimuste muutmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁸. Hoonestusloa menetluse algatamisest keeldumine

(1) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa menetluse algatamisest, kui hoonestusloa andmine on ilmselgelt võimatu.

(2) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa menetluse algatamisest ka juhul, kui taotletaval alal on juba algatatud mõne teise hoonestusloa menetlus või kui taotletaval alal on algatatud maakonnaplaneering ja planeeringu koostamise menetlus ei ole lõppenud.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁹. Hoonestusloa andmine

(1) Hoonestusloa annab Vabariigi Valitsus oma korraldusega. Ettepaneku hoonestusloa andmiseks või andmata jätmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(2) Hoonestusloa andmisel määratakse järgmised hoonestusloa tingimused:

- 1) hoonestusloa omaja;
- 2) avaliku veekogu koormatava ala koordinaadid ja suurus ruutmeetrites;
- 3) ehitise kasutamise otstarve ja töörežiim;
- 4) ehitise olulised tehnilised andmed;
- 5) hoonestusloa kehtivuse tähtaeg;
- 6) muud vajalikud tingimused.

(3) Avaliku veekogu koormatava ala moodustavad ehitise ja selle teenindamiseks vajalike rajatiste alune pind. Ühe hoonestusloa alusel ehitatava ehitiste kogumi puhul loetakse koormatavaks alaks ka üksikute ehitiste vaheline kuni 1000-meetrine vahemaa, mida arvestatakse ehitiste laiusgabariitidest lähtuvalt.

(4) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloas kehtestada täiendavaid tingimusi seoses ehitise kasutamise ja töörežiimiga.

(5) Isikule, kes ei ole Eesti ega Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigi kodanik või Eesti ega Euroopa Majanduspiirkonna juriidiline isik, antakse hoonestusluba ainult riigi olulistest huvidest lähtuvalt.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁰. Hoonestusloa andmisest keeldumine

(1) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa andmisest, kui:

- 1) hoonestusloa taotleja ei ole täitnud hoonestusloa menetluse algatamise otsuses määratud tingimusi ega taotlenud täiendavat tähtaega nende täitmiseks;
- 2) taotletava hoonestusloa tingimused on vastuolus mõne kehtiva hoonestusloaga;
- 3) taotletava hoonestusloa tingimused on vastuolus kehtiva maakonnaplaneeringuga;
- 4) taotletava hoonestusloa tingimused on vastuolus riigi julgeolekuhuvidega;

- 5) taotletava hoonestusloa tingimused on vastuolus keskkonnakaitse nõuetega;
- 6) hoonestusloa oluliseks osaks olev ehitise häiriks lennuliiklust, laevaliiklust laevateel või sadama akvatooriumis või veesõidukite ohutut sildumist;
- 7) hoonestusloa taotleja ei vasta hoonestusloa omajale kehtestatud nõuetele.

(2) Vabariigi Valitsus võib keelduda hoonestusloa andmisest ka juhul, kui taotleja puhul esineb kahtlus, et ta võib ohustada avalikku korda, ühiskondlikku turvalisust või riigi julgeolekut.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹¹. Hoonestusloa kehtivus

(1) Hoonestusloa kehtib 50 aastat. Vabariigi Valitsus võib ehitise liiki ja otstarvet arvestades kehtestada hoonestusloale ka lühema kehtivuse tähtaja.

(2) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa omaja taotlusel pikendada hoonestusloa kehtivuse tähtaega kuni 50 aastat. Hoonestusloa pikendamise taotlus tuleb esitada vähemalt kolm kuud enne hoonestusloa kehtivuse tähtaja lõppu.

(3) Hoonestusloa kehtivuse tähtaja pikendamisele kohaldatakse hoonestusloa tingimuste muutmise kohta sätestatud.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹². Hoonestusloa tingimuste muutmine

(1) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa omaja taotlusel või omal algatusel muuta hoonestusloa tingimusi.

(2) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa omaja taotlusel anda hoonestusloa üle teisele isikule.

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud taotlusi menetleb ja ettepaneku tingimuste muutmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(4) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa tingimuste või andmete muutmisest, kui esinevad hoonestusloa andmisest keeldumise alused.

(5) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa tingimusi muuta omal algatusel, kui esinevad hoonestusloa kehtetuks tunnistamise alused.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹³. Hoonestusloa üleminek üldõigusjärglasele

(1) Kui hoonestusloa on läinud teisele isikule üle üldõigusjärgluse korras, siis muudab Vabariigi Valitsus loa omaja andmeid üldõigusjärglase taotlusel või omal algatusel. Taotlust menetleb ja ettepaneku loa omaja andmete muutmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(2) Hoonestusloa üleminekul üldõigusjärglasele jäävad hoonestusloa muud tingimused samaks.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁴. Hoonestusloa kehtetuks tunnistamine

(1) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa kehtetuks tunnistada omal algatusel või hoonestusloa omaja taotlusel. Taotlust menetleb ja ettepaneku hoonestusloa kehtetuks tunnistamiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(2) Hoonestusloa menetleja teeb Vabariigi Valitsusele ettepaneku hoonestusloa kehtetuks tunnistamiseks pärast seda, kui ta on teinud hoonestusloa omajale ettekirjutuse puuduste kõrvaldamiseks, kuid hoonestusloa omaja ei ole seda täitnud. Puuduste kõrvaldamise ettepanekut ei pea tegema, kui selle täitmine on ilmselgelt võimatu.

(3) Vabariigi Valitsus tunnistab hoonestusloa kehtetuks, kui:

- 1) hoonestusloa omaja seda taotleb;
- 2) hoonestusloa omaja on taotluses või hoonestusloa menetluses esitanud valeandmeid, mis mõjutasid oluliselt loa andmise otsust;
- 3) hoonestusloa omaja on oluliselt rikkunud hoonestusloa tingimusi;
- 4) hoonestusloa omaja ei ole kahe aasta jooksul hoonestusloa andmisest arvates esitanud ehitusloa taotlust ega taotlenud täiendavat tähtaega ehitusloa taotlemiseks;
- 5) hoonestusloa omaja ei ole kahe aasta jooksul hoonestusloa oluliseks osaks oleva ehitise hävimisest või kasutuskõlbmatuks muutumisest arvates esitanud ehitusloa taotlust ega taotlenud täiendavat tähtaega ehitusloa taotlemiseks;
- 6) hoonestusloa oluliseks osaks olev ehitise ohtlik inimise elule, tervisele või varale või keskkonnale;
- 7) hoonestusloa omaja on kolmel üksteisele järgneval maksetähtpäeval viivituses hoonestusloa maksimisega;
- 8) hoonestusloa omaja ei vasta enam hoonestusloa omajale kehtestatud nõuetele.

(4) Vabariigi Valitsus võib tunnistada hoonestusloa kehtetuks ka juhul, kui pärast hoonestusloa andmist ilmnevad käesoleva seaduse § 22¹⁰ lõikes 2 sätestatud alused.

(5) Hoonestusloa kehtetuks tunnistamisel määrab Vabariigi Valitsus vajaduse korral ehitise veekogust eemaldamise tingimused.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁵. Hoonestusloa asendamine hoonestusõigusega

(1) Kui hoonestusloa kehtivuse ajal muutub hoonestusloaga koormatud avaliku veekogu osa püsivalt maismaaks, kaotab hoonestusloa kehtivuse alates katastriüksuse moodustamisest.

(2) Hoonestusloa omajal on õigus nõuda tekkinud kinnisasjale hoonestusõiguse seadmist hoonestusloaga samadel tingimustel. Taotlust hoonestusõiguse seadmiseks menetleb hoonestusloa menetleja.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁶. Ehitise eemaldamine veekogust hoonestusloa kehtivuse lõppemisel

(1) Hoonestusloa omaja on kohustatud hoonestusloa kehtivuse lõppemisel hoonestusloa oluliseks osaks oleva ehitise avalikust veekogust eemaldama, kui hoonestusloa tingimustes ei ole määratud teisiti.

(2) Kui ehitist määratud tähtpäevaks ei eemaldata, korraldab Tehnilise Järelevalve Amet ehitise avalikust veekogust eemaldamise asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

5. jagu Hoonestustasu

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁷. Hoonestustasu

(1) Avaliku veekogu koormamisel kaldaga püsivalt ühendamata ehitisega peab ehitise omanik maksma iga-aastast hoonestustasu. Hoonestustasu suurus on 4% ehitise kasutamise otstarbele vastava sihtotstarbega maa Eesti keskmise väärtuse alusel arvatud hinnast, mis arvutatakse avaliku veekogu koormatavaala pindalast lähtudes. Maa keskmine väärtus leitakse maa hindamise seaduse kohaselt läbi viidud maa korralise hindamise tulemuste alusel.

(2) Hoonestustasu suurus avaliku veekogu koormamisel tuuleelektrijaamaga on sätestatud elektrituruseaduses.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁸. Hoonestustasu maksmise kord

(1) Hoonestustasu arvestatakse alates hoonestusloa alusel ehitusloa väljaandmise päevale järgnevast päevast. Hoonestustasu tuleb maksta kuni hoonestusloa kehtivuse lõppemiseni või kehtetuks tunnistamiseni. Kui ehitise eemaldatakse avalikust veekogust pärast hoonestusloa kehtivuse lõppemist või kehtetuks tunnistamist, tuleb hoonestustasu maksta kuni ehitise avalikust veekogust eemaldamiseni. Hoonestustasu arvestab Tehnilise Järelevalve Amet.

(2) Pärast ehitusloa väljastamist kuni ehitise kavandatud otstarbel kasutamise alguseni tuleb hoonestustasu maksta kümme protsenti käesoleva seaduse § 22¹⁷ lõikes 1 sätestatud tasumäära. Hoonestustasu tuleb maksta täismääras alates ehitise kavandatud otstarbel kasutamise algusest.

(3) Hoonestustasu maksmisele kohaldatakse käesoleva seaduse § 22⁴ lõikes 2 ja § 22⁴ lõigetes 4–6 sätestatud korda.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

5. peatükk

VEEKOGU JA PÕHJAVEE KAITSMINE REOSTAMISE, RISUSTAMISE JA LIIGVÄHENDAMISE EEST

§ 23. Veekaitsealased kohustused

(1) Kõik isikud on kohustatud vältima vee reostamist ja liigvähendamist ning veekogude ja kaevude risustamist ning vee- elustiku kahjustamist.

(2) Isik on kohustatud vee kasutamisel rakendama tootmistehnoloogilisi, maaparanduslikke, agrotehnilisi, hüdrotehnilisi ning sanitaarmeetmeid vee kaitsmiseks reostamise ja liigvähendamise või veekogu risustamise eest.

(3) Avalikuks kasutamiseks määratud veekogu omanik on kohustatud tegema hooldustöid veekogu risustamise ja kaldaerosiooni vältimiseks.

(4) [Kehtetu -RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5) Vee kvaliteeti kahjustava tegevuse mõjupiirkonnas on vee kvaliteeti kahjustavat tegevust korraldav isik kohustatud jälgima vee seisundit.

(6) Keskkonnaministeeriumil või Keskkonnaametil on keskkonnamõju hindamise järelevalvajana õigus määrata vee reostamise ja liigvähendamise, veekogude ja kaevude risustamise ning vee-elustiku kahjustumise vältimiseks keskkonnanõudeid, kui kavandatav tegevus võib ohustada veekogude puhtust ning nende ökoloogilist tasakaalu.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 24. Vee kaitsmine reo- ja heitveega reostamise eest

(1) Reovee põhjavette ning reo- ja heitvee külmunud pinnasele juhtimine on keelatud.

(2) Reovee puhastamise ning heit- ja sademevee suublasse juhtimise nõuded ja piirmäärad ning nende nõuete täitmise kontrollimise meetmed kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega. Kehtestatud nõuded sõltuvad reoveekogumisalal tekkivast reostuskoormusest ning veekogu seisundiklassist. Kui reoveekogumisala käesoleva seaduse tähenduses puudub, sõltuvad nõuded reoveepuhasti reostuskoormusest ning veekogu seisundiklassist.

(3) Reovesi tuleb enne suublasse juhtimist puhastada käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud määrusega kehtestatud piirmääradeni või puhastusastmeteni kohapeal või vedada või juhtida reoveepuhastisse.

(4) Heitvett suublasse juhtiv vee erikasutaja rakendab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud määrusega kehtestatud meetmeid omal kulul.

(5) Heitvee juhtimisel suublasse, mille seisundiklass on halb või väga halb, võib vee erikasutusloa andja määrata suublasse juhitavale heitveele kuni 30 protsendi võrra rangemad nõuded, kui on kehtestatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud Vabariigi Valitsuse määrusega.

(6) Heitvee juhtimisel suublasse, mille kvaliteedinäitajad halvenevad heitvee suublasse juhtimise tõttu, ning on oht, et veekogu seisundiklass halveneb, võib vee erikasutusloa andja määrata kuni 15 protsenti rangemad nõuded, kui on kehtestatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud Vabariigi Valitsuse määrusega.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(7) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 24¹. Veekaitsealased reoveekogumisalal

(1) Reoveekogumisalade määramise kriteeriumid kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega, arvestades põhja- ja pinnavee kaitstust ning sotsiaal-majanduslikke aspekte.

(2) Reoveekogumisalad kinnitab keskkonnaminister käskkirjaga.

(3) Keskkonnaministri käskkirjaga kinnitatud reoveekogumisalade piirid kannab kohalik omavalitsus kuue kuu jooksul pärast nende kinnitamist üldplaneeringule koos perspektiivis ühiskanalisisatsiooniga kaetava alaga, mis ei ole määratud reoveekogumisalaks.

(4) Kohalik omavalitsus peab põhjavee kaitseks reoveekogumisalal tagama ühiskanalisisatsiooni olemasolu reovee juhtimiseks reoveepuhastisse ning heitvee juhtimiseks suublasse, välja arvatud reoveekogumisalal reostuskoormusega alla 2000 ie ning käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud juhul.

(5) Kui reoveekogumisalal ühiskanalisisatsiooni rajamine toob kaasa põhjendamatu suuri kulutusi, võib reoveekogumisalal reostuskoormusega 2000 ie või rohkem kasutada lekkekindlaid kogumismahuteid.

(6) Reoveekogumisalal reostuskoormusega alla 2000 ie ei ole ühiskanaliseerimise väljajätamine kohustuslik, kuid ühiskanaliseerimise ja reoveepuhasti olemasolu korral tuleb need hoida tehniliselt heas korras, et tagada reovee nõuetekohane käitlemine.

(7) Reoveekogumisala piirkonnas, kus puudub ühiskanaliseerimine, peab reovee tekitaja koguma reovee lekkekindlasse kogumismahutisse ning korraldama selle veo kohaliku omavalitsuse ühisveevärgi ja -kanaliseerimise arendamise kavas määratud pürgimissõlme.

(8) Reoveekogumisalal reostuskoormusega alla 2000 ie, kus puudub ühiskanaliseerimine, võib lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud nõuetekohaselt immutada pinnasesse vähemalt bioloogiliselt puhastatud reovett.

(9) Reoveekogumisalal reostuskoormusega 2000 ie või rohkem on kohtpuhastite, välja arvatud eelpuhastite ja tööstusreoveepuhastite kasutamine ja heitvee pinnasesse immutamine keelatud.

(10) Reoveekogumisalal reostuskoormusega 2000 ie või rohkem on lubatud reoveepuhastite rajamine, kui iga rajatava reoveepuhasti ühiskanaliseerimisüsteemiga on seotud vähemalt 50 inimest.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 25. Jäätmete uputamine veekogusse või paigutamine vette

(1) Veekogusse võib uputada või põhjavee paigutada vaid selliseid jäätmeid, milles toimuvad muutused või mille mõjutamine vee poolt ei suurenda keskkonna reostust või kahju tervisele.

(2) Jäätmete uputamiseks veekogusse või põhjaveekihti annab kohaliku omavalitsuse nõusolekul, kui veekogu on eraomandis, ka veekogu omaniku nõusolekul, loa Keskkonnaamet.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 26. Valgala kaitse veereostuse eest

(1) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(2) Valgalal tuleb vältida reostusallika ohtlikku seisundit, mille jätkuv halvenemine põhjustab või võib põhjustada veekogu või põhjaveekihi reostumist.

(3) Reostusallika ohtliku seisundi tekke vältimiseks ja vee reostumise ennetamiseks kehtestab Vabariigi Valitsus oma määrustega veekaitse nõuded potentsiaalselt ohtlike reostusallikate kohta nende liikide kaupa. Veekaitse nõuded käesoleva seaduse tähenduses on potentsiaalselt ohtlike reostusallikate ehitus-, planeerimis- ja eksploatatsiooninõuded, mis aitavad vältida reostusallika ohtlikku seisundit ja vähendada tekkiva reostuse mõju.

(4) Potentsiaalselt ohtliku reostusallika liigid on:

- 1) kanalisatsiooniehitised;
- 2) naftasaaduste hoidmisehitised;
- 3) siloladustamiskohad;
- 4) sõnnikuhoidlad;
- 5) väetisehoidlad.

(5) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud reostusallikast tekib oht inimese tervisele, on keskkonnaministri õigus nimetada reostusallikas potentsiaalselt ohtlikuks ja kehtestada sellele veekaitse nõuded.

(6) Kui käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 1 nimetatud kanalisatsiooniehitised, välja arvatud torustik, on rajatud või rajatakse tootmisettevõtte territooriumile eesmärgiga puhastada tööstusreovett, kuid territooriumi konfiguratsiooni või väiksuse tõttu ei ole võimalik tagada käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud kuja piire, võib keskkonnaminister kuja vähendada tingimusel, et tööstusreovee puhastamisel rakendatakse parimat võimalikku tehnoloogiat, mis ei ohusta inimese tervist ega ümbritsevat keskkonda, ning täidetakse muid puhasti asukoha valiku nõudeid.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26¹. Valgala kaitse põllumajandustootmisest pärineva reostuse eest

(1) Põhja- ja pinnavee kaitseks põllumajandustootmisest pärineva reostuse (edaspidi *põllumajandusreostus*) ennetamiseks ja piiramiseks kehtestab Vabariigi Valitsus sõnniku silomahla ja muude väetiste kasutamise ja hoidmise nõuded. Sõnniku koostise nõuded kehtestab põllumajandusminister määrusega.

(1¹) Väetis käesoleva seaduse tähenduses on selline aine või valmistis, mille kasutamise eesmärk on kasvatatavate taimede varustamine toitainetega. Käesoleva seaduse tähenduses loetakse väetiseks ka sõnnik, virts, silomahl, kompost ning muud väetamiseks kasutatavad orgaanilised taimse või loomse päritoluga ained, mis otse või töödeldult mulda viiakse.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2) Põllumajanduses, haljastuses ja rekultiveerimisel reoveesette kasutamise nõuded [kehtestab keskkonnaminister oma määrusega](#). Reoveesete käesoleva seaduse tähenduses on reoveest füüsikaliste, bioloogiliste või keemiliste meetoditega eraldatud suspensioon.

(3) Põllumajandusega tegelev isikul on soovitatav järgida head põllumajandustava. Hea põllumajandustava on käesoleva seaduse tähenduses üldtunnustatud tootmisvõtted ja -viisid, mille järgimise korral ei teki ohtu keskkonnale.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(4) Sõnnikuga on lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmiselt kuni 170 kilogrammi lämmastikku ja 25 kilogrammi fosforit aastas, kaasa arvatud karjatamisel loomade poolt maale jäetavas sõnnikus sisalduv lämmastik ja fosfor. Mineraalväetistega on lubatud aastas anda haritava maa ühe hektari kohta selline kogus lämmastikku ja fosforit, mis on põllumajanduskultuuride kasvuks vajalik. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kilogrammi hektari kohta aastas, tuleb anda jaotatult.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(4¹) Väetise laotamine pinnale on keelatud haritaval maal, mille maapinna kalle on üle 10 protsendi. Kui maapinna kalle on 5–10 protsenti, on pinnale väetise laotamine keelatud 1. novembrist kuni 15. aprillini.

(4²) Orgaanilisi ja mineraalväetisi ei tohi laotada 1. detsembrist kuni 31. märtsini ja muul ajal, kui maapind on kaetud lumega, külmunud või perioodiliselt üleujutatud, või veega küllastunud maale. Käesoleva seaduse tähenduses loetakse maapind lumega kaetuks, kui see on rohkem kui 10 cm lumega kaetud kauem kui 24 tundi. Külmunud maa on käesoleva seaduse tähenduses maa, mis on külmunud rohkem kui 5 cm sügavuselt kauem kui 24 tundi.

[RT I 2005, 37, 280- jõust. 10.07.2005]

(4³) Kasvavate kultuurideta põllul tuleb sõnnik pärast laotamist mulda viia 48 tunni jooksul.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5) Allikate ja karstilehtrite ümbruses on 10 meetri ulatuses veepiirist või karstilehtrite servast keelatud väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamine ning vee kvaliteeti ohustav muu tegevus.

(6) Põllumajandusmaa ühe hektari kohta tohib pidada aasta keskmisena kuni kahele loomühikule vastaval hulgal loomi. Rohkem kui kahele loomühikule vastaval hulgal loomi ühe hektari kohta tohib pidada nõuetekohase mahutavusega sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla ning sõnniku laotamislepingu või ostu-müügilepingu olemasolu korral. Põllumajandusloomade loomühikuteks ümberarvutamise koefitsiendid kehtestab põllumajandusminister määrusega.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(7) Põllumajandusega tegelev isik on kohustatud pidama põlluraamatut, kuhu ta kannab muu hulgas andmed põllumajandusmaa pindala, mulla omaduste, saagi, kasutatavate väetiste ja taimekaitsevahendite liikide ja koguste ning kasutamisaaja kohta. Põlluraamatusse kantavate täiendavate andmete ja tööde loetelu, põlluraamatu vormi ja põlluraamatu pidamise korra kehtestab põllumajandusminister määrusega.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26². Sõnniku ja virtsa hoidmise nõuded

(1) Kõikidel loomapidamishoonetel, kus peetakse üle 10 loomühiku loomi, peab olema lähtuvalt sõnnikuliigist sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla.

(2) Põllumajandusloomade pidamisel peab sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla mahutama vähemalt nende kaheksa kuu sõnniku ja virtsa.

(3) Kui sügavallapanuga laut ei mahuta kaheksa kuu sõnnikukogust, peab laudal olema ülejääva koguse mahutav sõnnikuhoidla. Sõnnikuga kokku puutuvad konstruktsioonid peavad vastama sõnnikuhoidlatele esitatavatele nõuetele.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3¹) Kui loomapidaja suunab sõnniku lepingu alusel hoidmisele või töötlemisele teise isiku hoidlasse või töötlemiskohta, peab loomapidamishoone kasutamisel olema tagatud lekkekindla hoidla olemasolu, mis mahutab vähemalt ühe kuu sõnnikukoguse.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(4) [Kehtetu -RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(5) Haritaval maal on aunas lubatud hoida vaid tahesõnnikut ning mahus, mis ei ületa ühe vegetatsiooniperioodi kasutuskogust. Sõnnikuaun on käesoleva seaduse § 26¹ lõike 1 alusel kehtestatud nõuete kohaselt põllul hoitav sõnnikukogum.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 26³. Valgala kaitse põllumajandusreostuse eest nitraaditundlikul alal

(1) Põhja- ja pinnavee kaitseks määratakse põllumajandustootmisega piirkondades nitraaditundlikul alal. Nitraaditundlikuks loetakse ala, kus põllumajanduslik tegevus on põhjustanud või võib põhjustada nitraatioonisalduse põhjavees üle 50 mg/l või mille pinnaveekogud on põllumajanduslikust tegevusest tingituna eutrofeerunud või eutrofeerumisohus.

(2) Nitraaditundlikud alad ja nende piires kaitsmata põhjaveega pae- ja karstialad pinnakatte paksusega kuni 2 m määrab ning nendel aladel käesoleva paragrahvi lõigete 5 ja 6 kohaste kitsenduste ulatuse kehtestab kaitse-eeskirjaga [Vabariigi Valitsus oma määrusega](#).

(3) Nitraaditundlikul alal on sõnniku- ja mineraalväetistega kokku lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmisena kuni 170 kg lämmastikku aastas. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult.

(4) Nitraaditundlikul alal tohib lubatud lämmastiku üldkogusest anda mineraalväetistega haritava maa ühe hektari kohta keskmisena mitte üle 140 kg aastas. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult.

(5) Nitraaditundliku ala kaitsmata põhjaveega aladel pinnakatte paksusega kuni kaks meetrit ja karstialadel võib kaitse-eeskirja alusel piirata:

- 1) mineraalväetistega antavat lämmastikku aasta keskmise koguseni 100 kg haritava maa ühe hektari kohta;
- 2) loomapidamist 1,5 loomühikuni haritava maa ühe hektari kohta;
- 3) reoveesette kasutamist.

(6) Allikate ja karstilehtrite ümbruses on kuni 50 meetri ulatuses veepiirist või karstilehtri servast keelatud väetamine, taimekaitsevahendite kasutamine ja sõnniku hoidmine sõnnikuaunas, kui kaitse-eeskiri teisiti ei sätesta, ja muud kaitse-eeskirjas sätestatud vee kvaliteeti ohustavad toimingud. Kaitse-eeskirjaga võib 50-meetrise piirangutega ala ulatust vähendada.

(7) Nitraaditundlikul alal asuvast põllumajandusega tegeleva isiku poolt kasutatavast haritavast maast peab vähemalt 30 protsenti olema 1. novembrist kuni 31. märtsini kaetud taimkattega. Sellest protsendist 1/3 võib asendada teravilja-, rapsi- või rüpsipõhu sügise sissekänniga. Taimkattena käesoleva seaduse tähenduses mõistetakse talvituvaid kultuure, nagu taliteraviljad, taliraps, talirüps, kõrrelised ja liblikõielised heintaimed ning maitse- ja ravimtaimed.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(8) [Kehtetu -RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(9) Nitraaditundlikul alal rakendatud veekaitsemeetmete tõhususe hindamiseks kinnitab keskkonnaminister seireprogrammi.

(10) Seiretulemuste alusel korrigeeritakse iga nelja aasta järel nitraaditundlikul alal kehtestatud kitsendusi ja kohustusi.

(11) [Kehtetu -RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(12) Põllumajandustootmisest pärineva reostuse mõju vähendamiseks pinna- ja põhjaveele koostatakse vastavaid meetmeid sisaldav nitraaditundliku ala tegevuskava. Tegevuskava koostamist korraldab Keskkonnaministeerium selleks otstarbeks riigieelarvest eraldatud rahalistest vahenditest ning tegevuskava kinnitab Vabariigi Valitsus. Nitraaditundliku ala tegevuskava korrigeeritakse vajaduse korral nelja aasta järel vastavalt pinna- ja põhjavee seireandmetele.

[RT I 2005, 37, 280- jõust. 10.07.2005]

§ 26⁴. Nitraaditundliku ala valitseja, valitsemine ja kitsenduste kehtivus

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(1) Nitraaditundliku ala valitseja on Keskkonnaamet, kellele on käesolevas seaduses ettenähtud ulatuses ja korras antud nitraaditundliku ala valitsemise volitus.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(2) Nitraaditundliku ala valitsemine on kaitse-eeskirjaga sätestatud kaitsemeetmete täitmise koordineerimine.

(3) [Kehtetu -RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(4) [Kehtetu -RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5) [Kehtetu -RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(6) Kinnisasja võõrandamisel on võõrandaja kohustatud teavitama uut omanikku kinnisasja asumisest nitraaditundlikul alal.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(7) Kinnisasja omanik esitab kinnistusametile avalduse seadusjärgsete kitsenduste ja kohustuste lõpetamise või muutmise kandmiseks kinnistusraamatusse.

(8) Kinnisasja valdusest väljaandmisel peab omaniku ja valdaja vaheline leping sisaldama kaitse-eeskirjast tulenevaid kitsendusi ja kohustusi.

§ 26⁵. Ohtlikest ainetest ja muudest saasteainetest põhjustatud koormuse ja reostuse vältimine ning vähendamine valgalal

(1) Valgala ei tohi ohtlike ainetega ega muude saasteainetega koormata nii, et see põhjustab või võib põhjustada pinna- või põhjavee seisundi halvenemist.

(2) Saasteaine ehk reoaine on mis tahes aine, mis võib põhjustada reostust. Saasteaineteks on eelkõige järgmised ained:

- 1) halogeenorgaanilised ühendid ja ained, mis võivad veekeskkonnas selliseid halogeenorgaanilisi ühendeid moodustada;
- 2) fosfororgaanilised ühendid;
- 3) tinaorgaanilised ühendid;
- 4) ained ja ainesegud või nende lagunemissaadused, millel on kantserogeensed või mutageensed omadused või omadused, mis võivad veekeskkonnas või veekeskkonna kaudu mõjutada organismide sisesekretsiooniga seotud talitlusi;
- 5) püsivad süsivesinikud ja püsivad bioakumuleeruvad orgaanilised toksilised ained;
- 6) tsüaniidid;
- 7) metallid ja nende ühendid;
- 8) arseen ja selle ühendid;
- 9) biotsiidid ja taimekaitsevahendid;
- 10) hõljuvained;
- 11) ained, mis soodustavad eutrofeerumist, eelkõige nitraadid ja fosfaadid;
- 12) ained, mis avaldavad ebasoodsat mõju hapnikurežiimile.

(3) Ohtlik aine käesoleva seaduse tähenduses on element või ühend, mis mürgisuse, püsivuse või bioakumulatsiooni tõttu põhjustab või võib põhjustada ohtu inimese tervisele ning kahjustab või võib kahjustada teisi elusorganisme või ökosüsteeme.

(4) Prioriteetne aine on ohtlik aine, mis põhjustab märkimisväärset ohtu veekeskkonnale või veekeskkonna kaudu inimese tervisele ja kahjustab või võib kahjustada teisi elusorganisme või ökosüsteeme ning mille veekeskkonda juhtimine on piiratud vastavalt käesolevale seadusele nende ainete veekeskkonda juhtimise vähendamise eesmärgil.

(5) Prioriteetne ohtlik aine on ohtlik aine, mis põhjustab märkimisväärset ohtu veekeskkonnale või veekeskkonna kaudu inimese tervisele ja kahjustab või võib kahjustada teisi elusorganisme või ökosüsteeme ning mille veekeskkonda juhtimine on keelatud või piiratud vastavalt käesolevale seadusele nende ainete veekeskkonda juhtimise lõpetamise või järkjärgulise kõrvaldamise eesmärgil.

(6) Ohtlikud ained kantakse ohtlikkuse järgi kahte nimistusse. Nimistusse 1 kantakse ained, mille veeheidet või sattumist vette muul viisil peab vältima, ning nimistusse 2 ained, mille veeheidet või sattumist vette muul viisil peab piirama.

(7) Ohtlike ainete ja ainerühmade nimistud 1 ja 2 ning prioriteetsete ainete, prioriteetsete ohtlike ainete ja nende ainete rühmade nimekirjad [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#).

(8) Nimistusse 1 kuuluvate ohtlike ainete ja prioriteetsete ohtlike ainete juhtimine pinnavette ning nimetatud ainete ja muude saasteainete juhtimine otse põhjavette on keelatud, välja arvatud erandjuhtudel vee erikasutusloa alusel. Nimistusse 2 kuuluvate ohtlike ainete ja prioriteetsete ainete juhtimine pinnavette ja põhjavette on lubatud vee erikasutusloa alusel vastavalt käesoleva seaduse §-le 26¹¹.

(9) Otse põhjavette juhtimise all mõeldakse käesolevas seaduses nimetatud ainete põhjavette juhtimist ilma pinnasest või aluspinnasest läbi nõrgumata või juhtimist kaitsmata põhjaveega alale.

(10) Pinnavees ohtlike ainete, sealhulgas prioriteetsete ainete ja prioriteetsete ohtlike ainete ning teatavate muude saasteainete keskkonna kvaliteedi piirväärtused, pinnavees prioriteetsete ainete ja prioriteetsete ohtlike ainete keskkonna kvaliteedi piirväärtuste kohaldamise meetodid ning pinnases ohtlike ainete sisalduse piirväärtused [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#).

(11) Põhjasettes ja/või vee-elustikus akumuleeruvatele prioriteetsetele ainetele võib keskkonnaminister määrusega kehtestada keskkonna kvaliteedi piirväärtused põhjasettes ja vee-elustikus, mis peavad tagama

vähemalt sama kaitsetaseme kui käesoleva paragrahvi lõike 10 alusel kehtestatud keskkonna kvaliteedi piirväärtused.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26⁶. Põhjaveet ohustavad saasteained ja nende sisalduse läviväärtused

(1) Põhjavee saasteainesisalduse läviväärtus näitab põhjavett ohustava saasteaine kontsentratsiooni põhjaveekogumis, mille ületamisel on oht, et põhjavesi ei vasta hea keemilise seisundiklassi nõuetele.

(2) Põhjavee saasteainesisalduse läviväärtused ja põhjavett ohustavad saasteained määratakse iga põhjaveekogumi kohta, arvestades taustataset, põhjaveekogumi hüdrogeoloogilisi tingimusi, põhjaveekogumist sõltuvate veekogude, maismaaõkosüsteemide ja märgalade seisundit ning nende vastastikust seost ja vastastikuse mõju ulatust, inimtegevuse, sealhulgas hajukoormusallikatest pärinevate saasteainete võimalikku mõju ja saasteaine ohtlikkust inimese tervisele ja põhjaveele.

(3) Taustataset on saasteainesisalduse indikaatorväärtus põhjaveekogumis, milles ei esine või esineb väga vähe selle kogumi keemilist koostist mõjutavaid inimtekkelisi muutusi.

(4) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirja ja nende saasteainete sisalduse läviväärtused põhjaveekogumite kaupa [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#). Riigipiiri ületava põhjaveekogumi korral kooskõlastatakse põhjavee saasteainesisalduse läviväärtused enne nende kehtestamist välisriigi pädeva asutusega vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³.

(5) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekiri ja nende saasteainete sisalduse läviväärtused ning ohustatud põhjaveekogumite nimekiri koos põhjaveekogumite kirjeldusega avaldatakse veemajanduskavas.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26⁷. Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirja ja saasteainete sisalduse läviväärtuste muutmine

(1) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirja ja saasteainete sisalduse läviväärtusi muudetakse ja täiendatakse inimese tervise ja keskkonnakaitse huvides vastavalt uuele teabele saasteainete kohta.

(2) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirjast võib saasteaine eemaldada juhul, kui see saasteaine põhjaveekogumi head keemilist seisundit enam ei ohusta.

(3) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirja ja saasteainete sisalduse läviväärtuste muutmise esitatakse ülevaade veemajanduskavas.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26⁸. Põhjavee kvaliteedi piirväärtused

(1) Põhjavee kvaliteedi piirväärtus näitab saasteaine kontsentratsiooni põhjavees, mida ei tohi inimese tervise ja keskkonna kaitsmise huvides ületada.

(2) Ohtlike ainete ja põhjaveekogumi keemilise seisundiklassi määramisel arvesse võetavate põhjavett ohustavate saasteainete, sealhulgas nitraatide ja pestitsiidide toimeainete põhjavee kvaliteedi piirväärtused [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#).

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26⁹. Põhjavee saasteainesisalduse oluline ja püsiv kasvusuundumus

(1) Põhjavee saasteainesisalduse oluline kasvusuundumus või püsiv kasvusuundumus näitab saasteainesisalduse statistiliselt ja keskkonna seisukohast olulist kasvu ohustatud põhjaveekogumis. Saasteainesisalduse sellisele kasvusuundumusele tuleb anda tagasikäik ja määrata saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt.

(2) Põhjavee saasteainesisalduse oluline kasvusuundumus on ohustatud põhjaveekogumis aasta keskmise saasteainesisalduse kasv kahe järjestikuse aasta jooksul üle 20 protsendi lähtetasemest.

(3) Põhjavee saasteainesisalduse püsiv kasvusuundumus on aasta keskmise saasteainesisalduse kasv ohustatud põhjaveekogumis kuue järjestikuse aasta jooksul lähtetasemega võrreldes.

(4) Lähtetase on aastatel 2007–2009 põhjavee seire käigus mõõdetud põhjaveekogumi keskmine saasteainesisaldus.

(5) Saasteainesisalduse oluline kasvusuundumus ohustatud põhjaveekogumites tehakse kindlaks iga kahe aasta järel ja püsiv kasvusuundumus iga kuue aasta järel ning need avaldatakse veemajanduskavas.

(6) Kui punktkoormusallikast pärineva reostuse või pinnase reostuse mõju põhjaveele ohustab põhjaveekogumi head keemilist seisundit või hea keemilise seisundi saavutamist, tuleb täiendavalt hinnata saasteainesisalduse olulist ja püsivat kasvusuundumust, et määrata reostuse ulatus ja mõju keskkonnale ning rakendada meetmeid reostuse levimise vältimiseks suuremale alale, vältida ohtu inimese tervisele ja keskkonnale, olulisi negatiivseid muutusi põhjavee keemilises seisundis ja viivitusi keskkonnamäärkide saavutamisel. Saasteainesisalduse olulise ja püsiva kasvusuundumuse täiendava hindamise tulemuste ülevaade avaldatakse veemajanduskavas. [RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26¹⁰. Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt

(1) Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt näitab, et ohustatud põhjaveekogumi saasteainesisaldus on tõusnud 75 protsendini saasteainesisalduse läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest ning saasteainesisalduse olulise või püsiva kasvusuundumuse langusele pööramiseks tuleb rakendada asjakohaseid meetmeid.

(2) Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt võib olla väiksem või suurem kui 75 protsenti saasteainesisalduse läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest, kui:

1) sellise saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkti juures on võimalik kõige tasuvamalt vältida või niipalju kui võimalik leevendada olulisi negatiivseid muutusi põhjavee keemilises seisundis;

2) saasteainesisalduse avastamiskünnis ei võimalda rakendada põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punktina 75 protsenti saasteaine läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest.

(3) Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt võib olla suurem kui 75 protsenti saasteaine läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest vastavalt käesoleva paragrahvi lõike 2 punktile 1, kui sellega ei põhjustata viivitusi keskkonnamäärkide saavutamisel.

(4) Nitraatide kasvusuundumuse langusele pööramise punkt nitraaditundlikul alal on 40 mg/l.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud või lõigete 2 ja 3 kohaselt määratud põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkte kohaldatakse nendes põhjaveekogumites, kus on vastavalt käesoleva seaduse §-le 26⁹ tuvastatud saasteainesisalduse oluline või püsiv kasvusuundumus. Nimetatud punktide määramist korraldab Keskkonnaministerium.

(6) Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punktid avaldatakse iga kuue aasta järel veemajanduskavas.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26¹¹. Ohtlikke aineid sisaldav veeheide vee erikasutusloa alusel

(1) Ohtlikke aineid sisaldav veeheide on lubatud vee erikasutusloa olemasolu korral.

(2) Vee erikasutusloa andmisel on vee erikasutusloa andja kohustatud arvesse võtma veeuuringu tulemusi, sealhulgas ohtlikke aineid sisaldava veeheite mõju prognoosi suubla seisundile.

(3) Ohtlikke aineid sisaldava veeheite korral kantakse vee erikasutusloale:

1) ohtliku aine suurim lubatav sisaldus heitvees ehk heite piirväärtus;

2) ohtliku aine lubatav heitekogus vee erikasutusloaga määratud aja jooksul;

3) ohtliku aine lubatav heitekogus tooraine- või toodanguühiku kohta, arvestades parimat võimalikku tehnikat;

4) ohtlikke aineid sisaldava heitvee suublasse juhtimise tingimused;

5) ohtlikke aineid sisaldava veeheite seireõuded;

6) ohtlikke aineid sisaldava heitvee suubla seireõuded;

7) ohtliku aine piirväärtus suublas;

8) meetmed, mis vähendavad ohtlike ainete mõju suublale.

(4) Tööstusettevõtetest või ohtlikke aineid kasutavatest muudest ettevõtetest ohtlike ainete ühiskanalisatsiooni juhtimise tingimused peavad vastama käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatule.

(5) Vee erikasutusloa alusel toimuva seire tulemustest peab vee erikasutaja teavitama vee erikasutusloa andjat, kes edastab asjaomasele andmekogule andmed ohtlikke aineid sisaldava veeheite kohta.

(6) Ohtliku aine lubatava heite piirkogused tooraine- või toodanguühiku kohta [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#).

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26¹². Veeheide põhjavette vee erikasutusloa alusel

(1) Otse põhjavette võib vee erikasutusloa alusel juhtida maasoojussüsteemis soojusvaheti läbinud põhjavett, kui see juhitakse tagasi samasse põhjaveekihti ning väljaspool põhjaveehaarde mõjuraadiust.

(2) Kui see ei ohusta põhjaveekogumi keskkonnanormide saavutamist, siis võib vee erikasutusloas sätestatud tingimustel:

1) juhtida geoloogiliste setendite kihtidesse, millest põlevad maavarad või muud ained kaevandati, või geoloogiliste setendite muudesse kihtidesse, mida ei saa looduslikel põhjustel püsivalt kasutada muul otstarbel, heitvett, mis ei tohi sisaldada muid saasteaineid peale nende saasteainete, mis on tekkinud põlevate maavarade uurimise ja kaevandamise käigus;

2) juhtida põhjavette kaevandustest ja karjääridest väljapumbatud vett või seoses ehitus- ja hooldustöödega väljapumbatud vett;

3) juhtida geoloogiliste setendite kihtidesse, mida ei saa looduslikel põhjustel püsivalt kasutada muul otstarbel, maagaasi või vedelgaasi (LPG) selle ladustamise eesmärgil;

4) juhtida geoloogiliste setendite kihtidesse maagaasi või vedelgaasi selle ladustamise eesmärgil, kui see on hädavajalik maagaasiga varustamiskindluse tagamiseks ja kui ladustamise käigus hoitakse ära gaasi vastuvõtva põhjavee seisundi halvenemine või selle oht tulevikus;

5) juhtida põhjavette aineid teaduslikul eesmärgil pinna- ja põhjavee kirjeldamiseks, kaitsmiseks või seisundi parandamiseks koguses, mis on nimetatud otstarbel hädavajalik.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26¹³. Põhjavee kaitstus

(1) Põhjavee kaitstus on põhjaveekihi kaetus veepidemega või vett halvasti juhtiva pinnasekihiga.

(2) Põhjaveekihi kaitstuse hindamisel arvestatakse pinnakatte koostist ja kõiki põhjaveekihi kohal lasuvaid veepidemeid.

(3) Põhjaveekihi kaitstuse järgi jagunevad alad järgmiselt:

1) kaitsmata põhjaveega alaks loetakse karstialad ja alvarid ning ala, kus põhjaveekihil lasub kuni kahe meetri paksune moreenikiht või kuni 20 meetri paksune liiva- või kruusakiht;

2) nõrgalt kaitstud põhjaveega alaks loetakse ala, kus põhjaveekihil lasub 2–10 meetri paksune moreenikiht või kuni kahe meetri paksune savi- või liivsaviikiht või 20–40 meetri paksune liiva- või kruusakiht;

3) keskmiselt kaitstud põhjaveega alaks loetakse ala, kus põhjaveekihil lasub 10–20 meetri paksune moreenikiht või 2–5 meetri paksune savi- või liivsaviikiht;

4) suhteliselt kaitstud põhjaveega alaks loetakse ala, kus põhjaveekihil lasub üle 20 meetri paksune moreenikiht või üle viie meetri paksune savi- või liivsaviikiht;

5) kaitstud põhjaveega alaks loetakse ala, kus põhjaveekiht on kaetud regionaalse veepidemega.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 26¹⁴. Saasteainete heitmine laevalt merre

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(1) Laevalt on keelatud heita merre saasteaineid, mida hõlmab 1978. aasta protokolliga muudetud 1973. aasta rahvusvahelise laevade põhjustatava merereostuse vältimise konventsiooni (edaspidi *MARPOL 73/78 konventsioon*) I lisa (nafta ja naftasegu) ja II lisa (mahtlastina veetavad ohtlikud vedelkemikaalid), vastavalt *MARPOL 73/78* konventsioonis sätestatule.

(2) Saasteainete merreheitmine on laevalt saasteainete merrelaskmine mis tahes põhjusel, kaasa arvatud saasteainete leke ja väljapumpamine.

(3) Saasteainete merreheitmist ei loeta käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud keelu rikkumiseks Eesti sisemeres, territoriaalmeres, majandusvööndis, rahvusvaheliseks meresõiduks kasutatavates väinades või avamerel aset leidnud saasteainete merreheitmise korral, kui:

1) saasteainete merreheitmine on vajalik laeva ohutuse tagamiseks või inimese elu päästmiseks merel või

2) saasteaineid heidetakse merre merereostuse tõrjeks merereostusest tuleneva kahju vähendamise eesmärgil.

(4) Saasteainete merreheitmist ei loeta reederi, kapteni ega kapteni vastutusel tegutseva laevapere toimepandud õigusrikkumiseks rahvusvaheliseks meresõiduks kasutatavates väinades, majandusvööndis või avamerel aset leidnud saasteainete sellise merreheitmise korral, kui saasteainete merreheitmine on põhjustatud laeva või selle seadmete vigastusest ja kui pärast vigastuse ilmnemist või merreheitmise avastamist on tarvitusele võetud kõik mõistlikud ettevaatusabinõud merreheitmise vältimiseks või vähendamiseks.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud erandit ei kohaldata, kui saasteainete merreheitmise põhjustas reederi või kapteni tahtlik või ettevaatamatu tegu.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud keeldu ei kohaldata sõjalaevadele, mereväe abilaevadele ja muudele laevadele, mille omanik või valdaja on riik ning mida kasutatakse mitteärielistel eesmärkidel.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26¹⁵. Laevalt saasteainete merreheitmise tekitatud keskkonnakahju

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(1) Laevalt saasteainete merreheitmisega veele või looma- või taimeliigi isenditele tekitatud kahju (edaspidi *keskkonnakahju*) on otseselt või kaudselt mõõdetav ebasoodne muutus vee kvaliteeti või looma- või taimeliikide kooslusi iseloomustavates näitajates, sealhulgas isendite elupaiga kvaliteedis või isendite käitumises või seisundis.

(2) Rannikuvee suhtes loetakse veele tekitatud kahjuks selline vee kvaliteedi ebasoodne muutus, mis halvendab rannikuvee seisundit nii, et muutub rannikuvee seisundiklass.

(3) Kui keskkonnakahju on põhjustatud laevalt saasteainete merre heitmisega, millega seotud vastutusele ei kohaldata naftareostusest põhjustatud kahju korral kehtivat tsiviilvastutuse 1992. aasta rahvusvahelist konventsiooni, naftareostusest põhjustatud kahju kompenseerimise rahvusvahelise fondi asutamise 1992. aasta konventsiooni või punkrikütuseroostusest põhjustatud kahju eest kantava tsiviilvastutuse 2001. aasta rahvusvahelist konventsiooni, siis kohaldatakse rannikuvee suhtes keskkonnastatuse seaduses sätestatud, võttes keskkonnakahju tuvastamisel arvesse käesoleva seaduse erisusi.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26¹⁶. Keskkonnakahju tuvastamine ja algne olukord

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(1) Laevadelt saasteainete merreheitmisega tekitatud keskkonnakahju tuvastamisel arvestatakse algset olukorda ning käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 sätestatud.

(2) Algne olukord on loodusvara ja selle pakutavate hüvede selline seisund, mis eksisteeriks, kui kahju ei oleks tekitatud.

(3) Käesoleva seaduse § 26¹⁵ lõikes 1 nimetatud keskkonnakahju tuvastamisel lähtutakse saasteaine keskkonnaohtlikkusest, merre heidetud saasteainete kogusest ja nende sisaldusest merevees (piinormide ületamine), liikide populatsiooni ja levila suurusest, liikide isendite elupaiga kvaliteedi, rännete ja reproduktiivse käitumise ning füsioloogilise seisundi muutustest, saasteainete merre heitmisega põhjustatud muutuse ajalisest kestusest ja geograafilisest ulatusest, muutusest mõjutatud koosluste ja populatsioonide hulgast, muutuse pöördumatuses ning mõjutatud ökosüsteemi elementide taastumisvõimest ja taastumisaajast.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(4) Keskkonnakahjuna käesoleva seaduse § 26¹⁵ lõike 1 tähenduses võidakse mitte käsitada ebasoodsat muutust, mis on väiksem kui looduslik muutus, mida peetakse konkreetse elupaiga, liigi või kaitstava ala puhul normaalseks, mis on tekkinud looduslikel põhjustel või tavapärase majandamise käigus, või kui elupaik, liik või kaitstav ala saavutab lühikese aja jooksul ja ilma sekkumiseta kas algse olukorra või olukorra, mis võimaldab saavutada algse olukorraga võrreldes samaväärse või parema olukorra.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(5) Kui eelnevalt ei ole hinnatud rannikuvee seisundiklassi, lähtutakse veele tekitatud kahju tuvastamisel käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud ning vajaduse korral eksperdiarvamusest, võttes arvesse vastava rannikuveekogumi tüübiomaseid võrdlustingimusi, survetegurite olemasolu ja nende eeldatavat mõju, rannikuveekogumi üldmuljet ning ökoloogilise seisundi üldkirjeldust.

(6) Kahju ulatuse määramisel võetakse aluseks, et:

1) kahju on oluline, kui muutused on ulatuslikud ja hõlmavad suuremat ala või suuremat koosluste ja populatsioonide hulka, kuid kahjustatud keskkond taastub teatud aja jooksul (üks kuni viis aastat);

2) kahju on suur, kui muutused on pöördumatud või kahjustuseelse seisundi taastumine võtab aega rohkem kui viis aastat.

(7) Laevadelt saasteainete merre heitmisega tekitatud keskkonnakahju tuvastab Keskkonnainspeksioon. Keskkonnainspeksioonil on õigus nõuda kahju tekitajalt keskkonnakahjuga või kahju ohuga seotud andmeid ning muid kahju tuvastamiseks vajalikke andmeid.

(8) Keskkonnaminister kehtestab määruseganende liikide ja liigirühmade nimekirja, millele avalduv ebasoodne muutus loetakse veele või looma- või taimeliikide isenditele või nende osadele tekitatud kahjuks § 26¹⁵ lõike 1 tähenduses.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(9) Keskkonnaminister kehtestab määrusega laevadelt saasteainete lubamatu merreheitmisega veele või looma- või taimeliikide isenditele või nende osadele tekitatud kahju tuvastamise korra.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26¹⁷. Eksperdi kaasamine

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(1) Keskkonnainspeksioon võib kaasata kahju hindamisele eksperte ja Keskkonnaameti.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(2) Eksperdikud võivad olla füüsilised isikud, kellel on loodusvara ja selle pakutavate hüvede uurimisel pikaajalised kogemused ning kes on andnud usaldusväärseid hinnanguid asjaomase loodusvara kaitse või säästliku kasutamise küsimustes.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Kui keskkonnakahju võib mõjutada inimese tervist, lähtub Keskkonnainspeksioon eksperdi valikul Sotsiaalministeeriumi arvamusest selle kohta, millistele kriteeriumidele peaks ekspert sellisel juhtumil vastama.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 27. Veekogu jääkatte kaitse

(1) Veekogu jääkatet ei tohi reostada ega risustada naftasaaduste, kemikaalide, jäätmete ja muude reoainetega.

(2) Jää võtmisega ei tohi vett reostada, liigvähendada ega veekogu risustada.

§ 28. Veehaarde sanitaarkaitseala

(1) Veehaarde sanitaarkaitseala on joogivee võtmise kohta ümbritsev maa- ja veeala, kus veeomaduste halvenemise vältimiseks ning veehaarderajatiste kaitsmiseks kitsendatakse tegevust ja piiratakse liikumist.

(2) Veehaarde sanitaarkaitseala ulatus, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 3–5¹ sätestatud juhud, on:

- [RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 1) 50 m puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi ühe puurkaevuga;
 - 2) 50 m puurkaevude rea teljest mõlemale poole, 50 m rea äärmistest puurkaevudest ja puurkaevude reas puurkaevude vaheline maa, kui vett võetakse põhjaveekihi kahe või enama puurkaevuga;
 - 3) 200 m veevõtukohtast ülesvoolu, 50 m allavoolu ning 50 m veevõtukohtast mõlemale poole mööda veekogu kaldaga risti tõmmatud ja veevõtukohta läbivat joont, kui vett võetakse vooluveekogust;
 - 4) veekogu akvatoorium koos 90 m laiuse kaldavööndiga, kui vett võetakse seisuveekogust.

(3) Sanitaarkaitseala ei moodustata, kui vett võetakse põhjaveekihi alla 10 m³ ööpäevas ühe kinnisasja vajaduseks. Sellise veevõtukohta hooldusnõuded põhjavee kaitseks kehtestab keskkonnaminister.

(4) Keskkonnaamet võib määrata veehaarde sanitaarkaitseala ulatuseks:

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

- 1) 10 meetrit puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi alla 10 kuupmeetri ööpäevas ja kasutatakse kuni 50 inimese vajaduseks;
- 2) 30 meetrit puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi üle 10 kuupmeetri ööpäevas ja põhjaveekiht on hästi kaitstud;
- 3) 10 meetrit puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi alla 50 kuupmeetri ööpäevas ja põhjaveekiht on hästi kaitstud vastavalt veehaarde ja põhjavee seisundi eksperdi hinnangule, mille on koostanud hüdrogeoloogiliste uuringute litsentsi omav isik, ning sanitaarkaitseala vähendamiseks on saadud Terviseameti kirjalik nõusolek.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(5) Sanitaarkaitseala võib ulatuda veevõtukohtast kuni 200 meetrini, kui põhjaveekihi võetakse üle 500 kuupmeetri vett ööpäevas. Sellise sanitaarkaitseala piirid kehtestab veehaarde projekti alusel Keskkonnaamet.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(5¹) Veekogu veehaarde sanitaarkaitseala on veekogu akvatoorium koos kaldavööndiga vähemalt 90 meetri ulatuses, kui vett võetakse üle 500 kuupmeetri ööpäevas. Sellise sanitaarkaitseala piirid kehtestab veehaarde projekti või veehaarde sanitaarkaitseala projekti alusel Keskkonnaamet.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(6) Veehaarde sanitaarkaitseala moodustamise ja projekteerimise korra kehtestab keskkonnaminister. Nimetatud kord sätestab ka omavalitsuse informeerimist veehaarde sanitaarkaitseala moodustamisest.

§ 28¹. Kitsendused veehaarde sanitaarkaitsealal

(1) Põhjaveehaarde sanitaarkaitsealal laiusega kas 30 m või 50 m on majandustegevus keelatud, välja arvatud:

- 1) veehaarderajatiste teenindamine;
- 2) metsa hooldamine;
- 3) heintaimede niitmine;
- 4) veeseire.

(2) Põhjaveehaarde sanitaarkaitsealal, mille laius on üle 30 meetri, rakendatakse looduskaitseaduses sätestatud ranna või kalda piiranguvööndi kitsendusi.

[RT I 2004, 38, 258- jõust. 10.05.2004]

(3) Voolu- ja seisuveekogude veehaarde sanitaarkaitsealal rakendatakse:

1) käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kitsendusi Kirde-Eesti ja Narva linna veehaardel, Narva jõel ja Tallinna linna veehaardel Ülemiste järvel;

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

2) looduskaitseseaduses sätestatud ranna või kalda piiranguvööndi kitsendusi teistel veekogudel ja Tallinna linna veehaarde käesoleva lõike punktis 1 nimetatata veekogudel.

[RT I 2004, 38, 258- jõust. 10.05.2004]

(4) Veehaarde omanik või valdaja võib keelata veehaarderajatise teenindamisega mitteseotud isikute viibimise veehaarderajatise seadmetel ja veekogu akvatooriumi osal, mis jääb veehaarde sanitaarkaitsealasse.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kitsendustega veehaarde sanitaarkaitsealal ei ole kallasrada. Sanitaarkaitsealal võivad viibida ainult need inimesed, kes täidavad keskkonnajärelevalve ja tervisekaitse, veehaarderajatise teenindamise, metsa hooldamise, heintaimede niitmise ja veeseirega seotud tööülesandeid.

(6) Kui veekogu sanitaarkaitsealal on vaja teha veekogu või sanitaarkaitseala enda korrashoiuks vajalikke käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatata töid, annab selleks Keskkonnaameti nõusolekul loa kohalik omavalitsus.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

§ 29. Veekaitsevöönd

(1) Vee kaitsmiseks hajureostuse eest ja veekogu kallaste uhtumise vältimiseks moodustatakse veekogu kaldaalal veekaitsevöönd.

(2) Veekaitsevööndi ulatus tavalisest veepiirist on:

1) Läänemerel, Peipsi, Lämmi- ja Pihkva järvel ning Võrtsjärvel – 20 m;

2) teistel järvedel, veehoidlatel, jõgedel, ojadel, allikatel, peakraavidel ja kanalitel ning maaparandussüsteemide eesvooludel – 10 m;

3) maaparandussüsteemide eesvooludel valgalaga alla 10 km² – 1 m.

(3) Tavaline veepiir on käesoleva seaduse tähenduses põhikaardil märgitud veekogu piir.

(4) Veekaitsevööndis on keelatud:

1) maavarade ja maa-ainese kaevandamine ning geoloogilise uuringu teostamine;

2) puu- ja põõsarinde raie ilma Keskkonnaameti nõusolekuta, välja arvatud raie maaparandussüsteemi eesvoolul maaparandushoiutööde tegemisel;

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

3) majandustegevus, välja arvatud veest väljauhutud taimestiku eemaldamine, heina niitmine ja roo lõikamine;

09.01.2014 15:32

Veaparandus - Parandatud ilmne ebatäpsus, teksti osa "veest väljauhutud taimestiku eemaldamine," lõppu koma Riigi Teataja seaduse § 10 lõike 4 alusel.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

4) väetise, keemilise taimekaitsevahendi ja reoveesette kasutamine ning sõnnikuhoidla või -auna paigaldamine. Lubatud on taimekaitsevahendi kasutamine taimehaiguste korral ja kahjurite puhanguliste kollete likvideerimisel Keskkonnaameti igakordsel loal.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 30. Puurkaevu ja puuraugu rajamine

(1) Puurkaevu rajamiseks on nõutav ehitusseaduse kohane ehitusluba. Puuraugu ja sellise puurkaevu rajamiseks, mille projektikohane tootlikkus on alla 10 kuupmeetri ööpäevas ühe kinnisasja või kuni 50 inimese vajaduseks, on nõutav kohaliku omavalitsuse ehitusseaduse kohane kirjalik nõusolek.

(2) Enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ehitusloa või kirjaliku nõusoleku taotlemist peab puurkaevu või puuraugu rajamist kavandav isik (edaspidi *taotleja*) kooskõlastama rajatava puurkaevu või puuraugu asukoha kohaliku omavalitsusega. Rajatava puurkaevu või puuraugu asukoha kooskõlastamise taotluses sisalduvad:

1) taotleja nimi, registri- või isikukood, kontaktandmed ning maaomaniku nõusolek, juhul kui maaomanik ei ole isik, kes puurkaevu või puuraugu rajamist kavandab;

2) puurkaevu või puuraugu planeeritava asukoha aadress, maaüksuse nimi, katastri number ning koordinaadid;

3) kavandatav veevõtt puurkaevust (m³/ööpäevas);

4) puurkaevu või puuraugu kasutamise otstarve.

(3) Kohalik omavalitsus arvestab puurkaevu või puuraugu asukoha kooskõlastamisel üld- ja detailplaneeringut, kohaliku omavalitsuse ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arengukava ning vee-ettevõtja olemasolevaid teeninduspiirkondasid.

(4) Kohalik omavalitsus kooskõlastab rajatava puurkaevu või puuraugu asukoha või keeldub selle kooskõlastamisest 10 tööpäeva jooksul puurkaevu või puuraugu asukoha kooskõlastamise taotluse kättesaamisest arvates.

(5) Kohalik omavalitsus edastab enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ehitusloa väljastamist või kirjaliku nõusoleku andmist puurkaevu või puuraugu rajamise taotluse Keskkonnaametile kooskõlastamiseks. Keskkonnaamet kooskõlastab taotluse või keeldub taotluse kooskõlastamisest 10 tööpäeva jooksul taotluse kättesaamisest arvates. Kooskõlastuse saamiseks lisatakse taotlusele:

- 1) käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud kooskõlastus;
- 2) puurkaevu või puuraugu projekt;
- 3) sanitaarkaitseala projekt, kui selle koostamine on õigusaktide kohaselt nõutav.

(6) Ehitusloa või kirjaliku nõusoleku taotluse ehitusseaduses sätestatud menetlustähtaeg pikeneb käesoleva paragrahvi lõikes 5 ettenähtud kooskõlastuse andmise tähtaja võrra.

(7) Keskkonnaametil on õigus keelduda puurkaevu või puuraugu rajamise taotluse käesoleva paragrahvi lõike 5 kohasest kooskõlastamisest, kui:

- 1) projekti on koostanud isik, kellel ei ole puurkaevude ja puuraukude projekteerimiseks hüdroteoloogiliste tööde tegemise litsentsi;
- 2) puurkaevu või puuraugu asukohta valikul ei ole arvestatud piirkonna geoloogiliste ja hüdroteoloogiliste tingimustega, nõuetekohase sanitaarkaitseala või hooldusala moodustamise võimalikkusega või piirkonnas olemasolevate puurkaevude ja puuraukude mõjuraadiustega;
- 3) puurkaevu projektikohane sügavus ja konstruktsioon ei taga projektikohast vee tootlikkust või vee kvaliteeti;
- 4) puurkaevu või puuraugu projektikohane sügavus, konstruktsioon või puurimismeetod ei taga põhjavee kaitse nõuete täitmist;
- 5) puurkaevuga või puurauguga projektikohaselt avatava põhjaveekihi valik ei ole lähtuvalt vee kasutamise otstarbest põhjendatud;
- 6) puurkaevu projektikohane tootlikkus ületab piirkonnas kinnitatud vaba põhjaveevaru koguse;
- 7) ühisveevärgi puurkaevuga avatava põhjaveekihi vee kvaliteet eeldatavasti ei vasta joogivee tootmiseks kasutatava või kasutada kavandatava põhjavee kvaliteedinõuetele;
- 8) taotleja ei ole esitanud kõiki nõuetekohaseid dokumente või on teadvalt esitanud valeandmeid.

(8) Puurkaevu või puuraugu rajamise taotluse kooskõlastamiseks on Keskkonnaametil õigus nõuda taotlejalt veeuringute või hüdroteoloogiliste uuringute tegemist.

(9) Ühisveevärgi puurkaevu või puurkaevude, mille projektikohane tootlikkus on üle 500 kuupmeetri ööpäevas, rajamise taotluse kooskõlastamisel on Keskkonnaametil õigus nõuda taotlejalt põhjaveeseire puuraukude rajamist ühisveevärgi puurkaevuga või puurkaevudega avatava põhjaveekihi vee seisundi jälgimiseks põhjaveehaarde mõjupiirkonnas.

(10) Kui Keskkonnaamet puurkaevu või puuraugu rajamise taotlust ei kooskõlasta, keeldub kohalik omavalitsus ehitusloa väljastamisest või kirjaliku nõusoleku andmisest.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 30¹. Puurkaevu ja puuraugu puurimispäevik

(1) Puurkaevu või puuraugu puurimistööde teostav isik (edaspidi *puurija*) peab puurimistööde ajal pidama puurimispäevikut, kuhu kantakse puurkaevu või puuraugu asukoht, töö tegemise aeg, puurimismeetodi ja isolatsiooni tegemise kirjeldus, vastavalt puurimissügavusele puuri ja manteltoru läbimõõt ning geoloogilise läbilõike kirjeldus, kasutatud setete eemaldamise meetod ja puurkaevu või puuraugu hüdroteoloogilised andmed.

(2) Puurija on kohustatud pärast puurimistööde lõpetamist esitama puurimispäeviku andmed käesoleva seaduse § 30⁶alusel kehtestatud vormis Keskkonnaametile, kes korraldab andmete esitamise keskkonnaregistrisse.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 30². Puurkaevu ja puuraugu kasutusele võtmine

(1) Puurkaevu või puuraugu kasutusloa taotluses sisalduvad:

- 1) puurkaevu või puuraugu omaniku nimi, registri- või isikukood ja kontaktandmed;
- 2) keskkonnaregistri väljavõtte puurkaevu või puuraugu kohta, millele kasutusloa taotletakse;
- 3) puurkaevu või puuraugu projekt;
- 4) puurija nimi, registrikood, kontaktandmed, hüdroteoloogiliste tööde tegemise litsentsi number ja väljastamise aeg;
- 5) puurkaevu või puuraugu proovipumpamise lõpus võetud veeproovide analüüsitulemused, proovivõtja nimi, atesteerimistunnistuse number ja väljastamise aeg;
- 6) puurkaevu või puuraugu kasutamise otstarve;
- 7) andmed riigilõivu tasumise kohta.

(2) Ühisveevärgi puurkaevu või puurkaevude kasutusele võtmise taotlusele lisatakse Terviseameti nõusolek. Terviseamet ei anna ühisveevärgi puurkaevu või puurkaevude kasutusele võtmiseks nõusolekut juhul, kui

puurkaevust võetav vesi avaldab pärast nõuetekohast töötlemist inimese tervisele otseselt või kaudselt negatiivset mõju.

(3) Kasutusloa väljastajal on lisaks ehitusseaduses sätestatudle õigus puurkaevu või puuraugu kasutusluba kehtetuks tunnistada, kui puurkaev või puurauk likvideeritakse. Sellisel juhul tunnistatakse puurkaevu või puuraugu kasutusluba kehtetuks puurkaevu või puuraugu likvideerimise akti alusel.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 30³. Puurkaevu ja puuraugu likvideerimine

(1) Puurkaevu või puuraugu omanik või maaomanik on kohustatud likvideerima kasutamiskõlbmatu, põhjavee seisundile ohtliku või kasutusotstarbe kaotanud puurkaevu või puuraugu.

(2) Puurkaev või puurauk likvideeritakse puurkaevu või puuraugu likvideerimise projekti alusel. Puurkaevu või puuraugu omanik või maaomanik on kohustatud kooskõlastama puurkaevu või puuraugu likvideerimise projekti Keskkonnaametiga, kes küsib projekti kohta seisukoha kohalikult omavalitsuselt.

(3) Keskkonnaametil on õigus keelduda puurkaevu või puuraugu likvideerimise projekti käesoleva paragrahvi lõike 2 kohasest kooskõlastamisest, kui:

- 1) puurkaev või puurauk on riikliku keskkonnaseire jaam;
- 2) kohalik omavalitsus on põhjendanud puurkaevu vajalikkust joogivee reservpuurkaevuna;
- 3) projekt ei taga põhjavee kaitse nõuete täitmist;
- 4) kooskõlastuse taotleja on teadvalt esitanud valeandmeid;
- 5) projekt ei vasta õigusaktides sätestatud nõuetele.

(4) Pärast puurkaevu või puuraugu likvideerimist koostab puurkaevu või puuraugu likvideerimistõid teostanud isik puurkaevu või puuraugu likvideerimise akti ning esitab selle Keskkonnaametile ja kohalikule omavalitsusele.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 30⁴. Puurkaevu ja puuraugu konserveerimine

Puurkaevu või puuraugu omanik või maaomanik on kohustatud konserveerima enam kui üks aasta kasutusest väljas olnud puurkaevu või puuraugu, teavitades sellest Keskkonnaametit ja kohalikku omavalitsust.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 30⁵. Puurkaevu ja puuraugu rekonstrueerimine

(1) Puurkaevu või puuraugu rekonstrueerimine on puurkaevu või puuraugu ümbertegemine, puurkaevule või puuraugule osade lisamine või asendamine puurkaevu või puuraugu seisukorra parandamiseks, rikke kõrvaldamiseks või kasutusaja pikendamiseks.

(2) Puurkaev või puurauk rekonstrueeritakse projekteerija koostatud projekti alusel, mis kooskõlastatakse Keskkonnaametiga. Keskkonnaamet vaatab puurkaevu või puuraugu rekonstrueerimise projekti läbi, kooskõlastab projekti või keeldub projekti kooskõlastamisest 10 tööpäeva jooksul nõuetekohase projekti saamise päevast arvates.

(3) Keskkonnaametil on õigus keelduda puurkaevu või puuraugu rekonstrueerimise projekti käesoleva paragrahvi lõike 2 kohasest kooskõlastamisest, kui:

- 1) projekti on koostanud käesoleva seaduse § 30 lõike 7 punktis 1 nimetatud isik;
- 2) projekt ei taga põhjavee kaitse nõuete täitmist;
- 3) projekt ei vasta õigusaktides sätestatud nõuetele.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 30⁶. Puurkaevu ja puuraugu projekteerimise, rajamise, kasutusele võtmise, likvideerimise, konserveerimise ja rekonstrueerimise nõuded

Nõuded puurkaevu ja puuraugu projekti ja konstruktsiooni ning likvideerimise ja rekonstrueerimise projekti kohta, puurkaevu ja puuraugu projekteerimise, rajamise, kasutusele võtmise, likvideerimise ja konserveerimise korra ning puurkaevu või puuraugu asukoha kooskõlastamise, rajamise ja kasutusele võtmise taotluste, puurimispäeviku, puurkaevu või puuraugu andmete keskkonnaregistrisse kandmiseks esitamise ja puurkaevu või puuraugu likvideerimise akti vormid [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#).

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 31. Vee kaitse veekogu sängi ja maapõue kasutamisel

(1) Maavarade ja maa-ainese kaevandamist veekogu põhjast või sellele toetuvate ehitiste rajamist tuleb korraldada nii, et selle tagajärjel ei kahjustuks vesi, vee-elustik ega veekogu kaldad.

(2) Kui maapõue kasutatakse muudel eesmärkidel kui põhjavee saamiseks, peab rakendama meetmeid põhjavee kaitseks.

(3) Veehaarde sanitaarkaitsealal on maavarade kaevandamine keelatud.

§ 32. Veekogu ja põhjaveekihi seisundit mõjutava ehitise asukoha valik ning tööde tegemise kord

(1) Veekogu ja põhjaveekihi seisundit mõjutava uue või rekonstrueeritava ehitise asukoha valikul, projekteerimisel, ehitamisel ja likvideerimisel ning uue tehnoloogia evitamisel peab tagama vee kaitse reostamise ja liigvähendamise, veekogu kaitse risustamise eest, arvestama teiste maaomanike ja veekasutajate huve ning kindlustama joogiveevarustatuse.

(2) Loa veekogu ja põhjaveekihi seisukorda mõjutavate tööde tegemiseks veekogul ja veekaitsevööndis annab kohalik omavalitsus maaomaniku ja veekasutaja nõusolekul.

(3) Kui käesoleva paragrahvi 2. lõikes märgitud tööd toimuvad veehaarde sanitaarkaitsealal, siis on vajalik veehaarde omaniku nõusolek.

§ 33. Vee ja veekogu seisundit mõjutavate tööde ja vee kasutamise peatamine

(1) Kui vett või veekogu kasutatakse ilma vastava loa või nõusolekuta või kui vee seisundit mõjutavate tööde tegemisel rikutakse keskkonnakaitse nõudeid, võidakse niisugune tegevus seadusega sätestatud korras peatada.

(2) Tegevuse peatamisega seotud vaidlused lahendab kohus.

5¹. peatükk **ÜLEUJUTUSOHUGA SEOTUD RISKIDE** **HINDAMINE JA MAANDAMINE**

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33¹. Üleujutus ja üleujutusohuga seotud risk

(1) Üleujutus on harilikult veega katmata maa-ala ajutine kattumine veega, kaasa arvatud selline üleujutus, mis on põhjustatud veekogu veetaseme tõusust. Üleujutuseks ei peeta kanalisatsioonisüsteemidest põhjustatud üleujutust.

(2) Üleujutusohuga seotud risk on üleujutuse esinemise tõenäosus koos üleujutusest inimese tervisele, varale, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele põhjustatud võimalike kahjulike tagajärgedega.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33². Üleujutusohuga seotud riskide maandamine

(1) Üleujutusohuga seotud riskide maandamiseks korraldatakse üleujutusohuga seotud riskide esialgne hindamine ning koostatakse nende piirkondade kaardid, kus esineb üleujutusohu (üleujutusohupiirkonnad) ja esinevad üleujutusohuga seotud riskid (üleujutusohuga seotud riskipiirkonnad), ning üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava. Üleujutusohuga seotud riskide esialgset hindamist teostatakse ja üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava koostatakse vesikondade kaupa.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tegevust korraldab Keskkonnaministeerium koostöös Põllumajandusministeeriumi ja Siseministeeriumiga. Keskkonnaministeerium kaasab töösse maavalitsusi ja kohalikke omavalitsusi.

(3) Üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu ning üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid kinnitab keskkonnaminister. Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava kiidab heaks Vabariigi Valitsuse kriisikomisjon ja kinnitab Vabariigi Valitsus.

(4) Üleujutusohuga seotud riskide esialgne hinnang, üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid ning üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava vaadatakse uuesti läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse iga kuue aasta järel samaaegselt veemajanduskava ajakohastamisega. Üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu ja maandamiskava ajakohastamisel võetakse arvesse kliimamuutuse tõenäolist mõju üleujutuste esinemisele.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33³. Üleujutusohuga seotud riskide esialgne hindamine

(1) Üleujutusohuga seotud riskide hindamiseks koostatakse iga vesikonna või piiriülese vesikonna Eestis paikneva osa kohta üleujutusohuga seotud riskide esialgne hinnang.

(2) Üleujutusohuga seotud riskide esialgne hinnang koostatakse olemasolevate kättesaadavate andmete põhjal, võttes arvesse uuringutulemusi, kuidas kliimamuutus mõjub üleujutuste esinemisele. Hinnangus esitatakse vähemalt järgmised andmed ja dokumendid:

- 1) sobivas mõõtkavas vesikonna topograafiline ja maakasutust tähistav kaart, millele on kantud alamvesikondade, valgalade või alamvalgalade ning rannavööndite piirid;
- 2) asetleidnud teadaolevate selliste üleujutuste kirjeldus, millel oli oluline kahjulik mõju inimese tervisele, varale, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, kui sarnaste üleujutuste esinemine tulevikus on endiselt tõenäoline;
- 3) käesoleva lõike punktis 2 nimetatud üleujutuste ulatuse ja kulgemisteede kirjeldus ning kahjuliku mõju hinnang;
- 4) selliste asetleidnud oluliste üleujutuste kirjeldus, mis ei põhjastanud olulisi kahjulikke tagajärgi, kuid mis võivad selliseid tagajärgi kaasa tuua nende esinemise korral tulevikus;
- 5) tulevikus esineda võivatest üleujutustest inimese tervisele, varale, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele tulenevate võimalike kahjulike tagajärgede hinnang, mis võtab arvesse maastiku iseärasusi, vooluveekogude ja jõeluhade paiknemist, nende üldisi hüdroloogilisi ja geomorfoloogilisi omadusi, tulvakaitse tehnilike infrastruktuuride olemasolu korral nende tõhusust, asustatud alade paiknemist, majandustegevuse piirkondi ning pikaajalist arengut, sealhulgas kliimamuutuse mõju üleujutuste esinemisele.

(3) Üleujutusohuga seotud riskide hindamisel piiriüleses vesikonnas vahetatakse välisriigi pädeva asutusega käesoleva paragrahvi lõikes 2 kirjeldatud teavet vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³ ning sellise teabevahetuse raames saadud andmeid võetakse arvesse üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu koostamisel piiriülese vesikonna kohta.

(4) Üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu alusel määratakse piirkonnad, kus esinevad või tõenäoliselt võivad esineda üleujutusohuga seotud olulised riskid (edaspidi *oluline riskipiirkond*). Üleujutusohuga seotud riski peetakse oluliseks, kui üleujutusega kaasneb muu hulgas:

- 1) jõe kaldavööndis või mere rannavööndis kahju inimese tervisele ja varale;
- 2) jõesängi või ranniku erosioon või kulumine;
- 3) vee või veevooluga kaasa toodud uhtematerjalidega kattumisest tingitud looduslike või kultuurtaimekoosluste hävimine;
- 4) omandi kasutamise takistus, juurdepääsuteede äralõikamine või juurdepääsutingimuste oluline halvenemine.

(5) Piiriüleses vesikonnas asuvate oluliste riskipiirkondade paiknemine kooskõlastatakse enne nende määramist välisriigi pädeva asutusega vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33⁴. Üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid

(1) Olulise riskipiirkonna kohta koostatakse vesikonna tasandil riskide maandamise seisukohalt sobivas mõõtkavas üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid.

(2) Üleujutusohupiirkonna kaardil märgitakse alad, kus võib esineda:

- 1) väikese tõenäosusega üleujutus – üks kord 1000 või enama aasta jooksul, või erakorralisest sündmusest põhjustatud üleujutus;
- 2) keskmise tõenäosusega üleujutus – üks kord 100 või enama aasta jooksul;
- 3) suure tõenäosusega üleujutus – vähemalt üks kord vähem kui 100 aasta jooksul.

(3) Üleujutusohupiirkonna kaardile kantakse käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 1–3 nimetatud üleujutuste kohta andmed üleujutuse ulatuse, tulvavee kõrguse või veetaseme ning vajaduse korral vee voolukiiruse või vooluhulga kohta.

(4) Üleujutusohuga seotud riskipiirkonna kaardile kantakse käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 1–3 nimetatud üleujutuste võimalikke kahjulikke tagajärgi kajastavad andmed ja üleujutusest potentsiaalselt mõjutatud kaitset vajavad alad järgmiselt:

- 1) üleujutusest potentsiaalselt mõjutatud elanike ligikaudne arv;
- 2) majandustegevuse liik üleujutuse potentsiaalses mõjupiirkonnas;
- 3) saastuse kompleksse vältimise ja kontrollimise seaduse § 7 lõikes 3 nimetatud tegevusvaldkondade kaitised, mis võivad üleujutuse korral põhjustada juhuslikku reostust;
- 4) veekogud, mida kasutatakse joogivee võtmiseks ja mille projektikohane tootlikkus ööpäevas on üle 10 kuupmeetri või mis teenindavad enam kui 50 inimest, ning veekogud, mida kavatakse tulevikus nimetatud eesmärgil kasutada;
- 5) alad, mis on mõeldud puhkeotstarbeks, sealhulgas supluskohad ja supelrannad;
- 6) elupaikade ja liikide kaitseks looduskaitse seaduse alusel määratud alad, kus vee seisundi säilitamine või parandamine on oluline kaitsetegur, sealhulgas Natura 2000 võrgustiku alad;
- 7) hädaolukorra seaduse § 33 lõikes 2 nimetatud elutähtsa teenuse osutajad, kelle toimepidevus võib üleujutuse tagajärjel osaliselt või täielikult katkeda.

(5) Üleujutusohuga seotud riskipiirkonna kaardile kantakse lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud andmetele ka muud andmed, mis on vajalikud üleujutusohuga seotud oluliste riskide tuvastamiseks, sealhulgas andmed muude oluliste saasteallikate kohta.

(6) Piiriülesesse vesikonda kuuluva olulise riskipiirkonna korral vahetatakse välisriigi pädeva asutusega teavet üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaartide koostamiseks.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33⁵. Üleujutusohuga seotud riski alaste dokumentide avalikustamine

Üleujutusohuga seotud riskide esialgne hinnang ning üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid avalikustatakse veemajanduskavas.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33⁶. Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava

(1) Üleujutusohuga seotud riskide maandamiseks koostatakse vesikonniti oluliste riskipiirkondade kohta üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava (edaspidi *riskide maandamiskava*), mille eesmärk on vähendada üleujutusest tingitud võimalikke kahjulikke tagajärgi inimese tervisele, varale, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele ning vähendada taoliste kahjulike tagajärgedega üleujutuste esinemise tõenäosust.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud eesmärgi saavutamiseks peab riskide maandamiskava hõlmama kõiki riskide maandamise aspekte, sealhulgas riskide vältimist, kaitset üleujutuste eest ning valmisolekut üleujutusteks, üleujutuste prognoosimist ja varajase hoiatamise süsteeme. Maandamiskavas võidakse selleks kavandada jõeluhdade kasutusest väljajätmist, jätkusuutlike maakasutustavade edendamist ja muud üleujutusohuga seotud riskide vältimise meetmed, mis ei ole seotud infrastruktuuride rajamisega.

(3) Riskide maandamiskavas peavad sisalduma:

- 1) üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu tulemused vesikonna kohta kaardil, kus on näidatud vesikonna olulised riskipiirkonnad;
- 2) üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid ning nende kaartide põhjal tehtud järeldused;
- 3) üleujutusohuga seotud riskide maandamise eesmärkide kirjeldus;
- 4) kokkuvõtte üleujutusohuga seotud riskide maandamise eesmärkide saavutamiseks kavandatud meetmetest nende tähtsuse järjekorras, kaasa arvatud käesoleva seaduse, kemikaaliseaduse ning keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse alusel rakendatud üleujutustega seotud meetmetest;
- 5) piiriülese vesikonna korral rakendatavate piiriülese mõjuga meetmete tasuvuse hindamise meetodite kirjeldus;
- 6) maandamiskava rakendamise kirjeldus meetmete rakendamise tähtsujärjekorras, avaliku teavitamise ja avaliku arutelu meetmete kokkuvõtte, riskide maandamiskava rakendamisega seotud asutuste loetelu, piiriülese vesikonna korral rakendatava koostöö kirjeldus ning maandamiskava seos veemajanduskavaga.

(4) Riskide maandamiskava koostamisel tuleb arvesse võtta muu hulgas kavaga seotud tulusid ja kulusid, üleujutuste ulatust ja kulgemisteid, potentsiaalselt üleujutatavaid piirkondi (jõeluhad, märgalad), käesoleva seaduse kohaselt sätestatud keskkonnanäesmäärke, pinnase kasutamise ja kaitse nõudeid, veemajandust, ruumilist planeerimist, maakasutust, looduskaitset, navigatsiooni ja sadamate infrastruktuuri.

(5) Piiriülese vesikonna korral vahetatakse välisriigi pädeva asutusega käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 kirjeldatud teavet vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³ ning sellise teabevahetuse raames saadud andmeid võetakse arvesse riskide maandamiskava koostamisel.

(6) Riskide maandamiskavaga kehtestatavad meetmed ei tohi oma ulatuse ja mõju tõttu oluliselt suurendada üleujutusohuga seotud riske piiriüleses vesikonnas üles- või allavoolu asuva välisriigi territooriumil, välja arvatud juhul, kui sellised meetmed on selle riigi pädevate asutustega kooskõlastatud vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³ ning sobivate meetmete kohaldamises on jõutud kokkuleppele.

(7) Piiriülese vesikonna korral koostatakse riskide maandamiskava vesikonna Eestis paikneva osa kohta, kooskõlastades maandamiskava enne selle kinnitamist välisriigi pädevate asutustega, või kogu piiriülese vesikonna kohta koostöös välisriigi pädeva asutusega käesoleva seaduse §-s 3³ sätestatud korras. Vajaduse korral koostatakse üksikasjalikum riskide maandamiskava piiriülese alamvesikonna tasandil.

(8) Riskide maandamiskavas kehtestatud nõudeid, erisusi, kitsendusi ning asjakohaste meetmete rakendamise vajadust võetakse arvesse veemajanduskava, maaparandushoiukava, üld- ja detailplaneeringute ning riiklike ja kohalike omavalitsuste kriisireguleerimisplaanide koostamisel.
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33⁷. Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava koostamine ja avalikustamine

(1) Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava koostatakse vastavalt käesoleva seaduse §-le 3²⁰ samaaegselt veemajanduskava koostamisega.

(2) Keskkonnaministeerium peab tagama maandamiskava koostamise käigus kogutud informatsiooni ja materjalide säilimise.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33⁸. Riskide maandamiskava ajakohastamine

(1) Riskide maandamiskava ajakohastamisel võetakse arvesse maandamiskava viimasest kinnitamisest alates toimunud muutusi, mis on tuvastatud üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu ning üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaartide ajakohastamise tulemusena.

(2) Ajakohastatud riskide maandamiskavas esitatakse lisaks käesoleva seaduse § 33⁶ lõikes 3 sätestatule:

- 1) ülevaade käesoleva paragrahvi lõikes 1 osutatud muutustest ja maandamiskava ajakohastamistest kava viimasest kinnitamisest arvates, sealhulgas ülevaade kliimamuutuse mõjust üleujutuste tekkimisele;
- 2) maandamiskava eesmärkide saavutamise hinnang;
- 3) maandamiskavaga kehtestatud, kuid seni rakendamata meetmete kirjeldus ja nende rakendamata jätmise selgitus;
- 4) maandamiskava viimasest kinnitamisest arvates rakendatud täiendavate meetmete kirjeldus.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33⁹. Riskide maandamiskava rakendamine

(1) Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava rakendamist korraldavad Keskkonnaministeerium ja Siseministeerium koostöös teiste ministeeriumide ja kohalike omavalitsustega.

(2) Valmisolek üleujutusteks tagatakse päästeseaduse ja hädaolukorra seadusega sätestatud korras vastavalt hädaolukorra lahendamise plaanidele ja üleujutusohuga seotud riskide maandamiskavadele.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 33¹⁰. Üleujutuse ja maa soostumise põhjustamise ning tulvavee ümbersuunamise ja tõkestamise keeld

(1) Maaomanik (maavaldaja) ja veekasutaja ei tohi oma tegevuse või tegevusetusega põhjustada:

- 1) üleujutust;
- 2) kaldakindlustuse, tammi, paisu ega muu rajatise purunemist;
- 3) pinnase erosiooni ega maalihet;
- 4) maa soostumist.

(2) Üleujutusega kaasneva kahju ja muude kahjulike tagajärgede vältimiseks on keelatud olulises riskipiirkonnas tulvavee omavoliline ümbersuunamine ja tõkestamine.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 34. [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 35. [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

6. peatükk VEEVARUDE JA KAITSET VAJAVATE ALADE ARVESTUS NING VEESEIRE

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 36. Veevarude arvestus

(1) Veevarude arvestust peetakse vee hulga, taseme, omaduste, kasutamise ja kasutajate ning puuraukude, veehaarete ja põhjaveemaardlate kohta vastavalt keskkonnaregistri seaduses või selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele.

[RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

(2) Kuni käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmete üleviimiseni keskkonnaregistrisse, peetakse veevarude arvestust riiklikus registris veekatastrina riiklike registrite asutamist, kasutuselevõtmist, pidamist ja likvideerimist reguleerivas õigusaktis sätestatud korras.

[RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

(3) Veeteenuste kulude katmise põhimõtte rakendamiseks peetakse arvestust keskkonna- ja ressursikulude kohta kodumajapidamise, tööstuse ja põllumajanduse valdkonnas.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 36¹. Kaitset vajavate alade arvestus

(1) Pinna- või põhjaveest otseselt sõltuvate liikide ja nende elupaikade kaitseks ning pinna- või põhjavee täiendavaks kaitseks teatud piirkondades peetakse keskkonnaregistris käesoleva seaduse § 3⁶lõikes 1 nimetatud kaitset vajavate alade arvestust.

(2) Kaitset vajavate alade nimekiri vaadatakse uuesti läbi vähemalt üks kord kuue aasta jooksul enne veemajanduskava ajakohastamist.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 37. Vesikonna veeseire

(1) Vesikonna veeseiret teostatakse keskkonnaseire seaduses sätestatud korras.

(2) Vesikonna veeseire korraldamiseks koostab Keskkonnaministerium iga vesikonna või piiriülese vesikonna Eestis asuva osa kohta:

1) pikaajalise veeseireprogrammi ühe veemajanduskava perioodi kohta, kusjuures esimene veeseireprogramm koostatakse aastateks 2010–2015;

2) lühiajalise veeseireprogrammi üheks aastaks.

(3) Vee-elustikus või põhjasettes akumul eeruvate saasteainete esinemise korral võib lisaks veeanalüüsidele või nende asemel määrata vee-elustikus ja põhjasettes saasteainesisaldust, et tuvastada saasteainesisalduse pikaajalisi muutusi ning koguda teavet meetmete võtmiseks selleks, et vee-elustikus või põhjasettes saasteainesisaldus oluliselt ei kasvaks.

(4) Nõuded käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud veeseireprogrammide kohta [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#).

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 38. Vee kaitse ja kasutamise kavandamine

(1) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(2) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(3) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(4) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(5) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(5¹) [Kehtetu -RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5²) [Kehtetu -RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5³) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(5⁴) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(5⁵) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(5⁶) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(5⁷) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(5⁸) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(6) Reostunud ehk halba või väga halba vee seisundit peab parandama reostaja või, kui reostajat pole võimalik kindlaks teha, siis veekogu puhul omanik ja põhjavee puhul riik.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(7) [Keskkonnaminister kehtestab määrusega](#) lõheliste ja karpkalalaste elupaikadena kaitstavate veekogude nimekirja ning nende veekogude vee kvaliteedi- ja seirenõuded.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(8) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(9) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(10) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(11) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(12) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(13) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(14) [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 38¹. [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

§ 38². [Kehtetu -RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

6¹. peatükk **VASTUTUS**

[RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 38³. Üleujutuse või veekogu veehulga lubamatu vähenemise põhjustamine

(1) Üleujutuse, soostumise või veekogu või põhjaveekihi veehulga lubamatu vähenemise põhjustamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 2000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 38⁴. Vee kasutamise nõuete rikkumine

(1) Vee võtmise eest vee erikasutusloata, kui luba oli nõutav, või vee erikasutusloa nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 2000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 38⁵. Vee kaitse ja kasutamise korra rikkumine

(1) Vee kaitse ja kasutamise korra rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 2000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 38⁶. [Kehtetu -RT I 2003, 26, 156- jõust. 21.03.2003]

§ 38⁷. Joogivee kvaliteedi- ja kontrollinõuete rikkumine

(1) Käesoleva seaduse § 13 lõigete 2 ja 4 alusel kehtestatud joogivee kvaliteedi- ja kontrollinõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
[RT I 2003, 26, 156- jõust. 21.03.2003]

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 3200 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 38⁸. Joogivee müümine vastava loata

(1) Käesoleva seaduse §-s 13¹ sätestatud kvaliteedinõuetele mittevastava, kuid tervisele ohutu joogivee müümise eest vastava loata – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

[RT I 2003, 26, 156- jõust. 21.03.2003]

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 2000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 38⁹. [Kehtetu -RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 38¹⁰. Laevalt saasteainete merre heitmise keelu rikkumine

(1) Laevalt saasteainete keelatud merreheitmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 38¹¹. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 38³–38⁵, 38⁷, 38⁸ ja 38¹⁰ sätestatud väärtegade menetlemisel kohaldatakse karistusseadustiku üldosa ja vääртеomenetluse seadustiku sätteid.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2) Käesoleva seaduse §-des 38³–38⁵ ja 38¹⁰ sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Keskkonnainspeksioon.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Käesoleva seaduse §-des 38⁷ ja 38⁸ sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Terviseamet.
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

7. peatükk KAHJU HÜVITAMINE JA JÄRELEVALVE

[RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 39. [Kehtetu -RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 39¹. Veeseaduse rikkumisel tekitatud kahju hüvitamine

(1) Põhjaveekihi või veekogu kahjustamisel on juriidilised ja füüsilised isikud kohustatud kõrvaldama tekitatud kahjustuse või selle uuesti tekkimise ohu ja informeerima sellest kohe Keskkonnaametit ning kohaliku omavalitsuse täitevasutust. Kahjustuse suuruse määramisega kaasnevad kulud kannab kahjustuse tekitaja.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(2) Kui süüdlane ei asu kohe kahjustust kõrvaldama või ei täida järelevalveasutuse poolt tehtud sellekohast ettekirjutust, võib Keskkonnaamet määrata kahjustust kõrvaldama kolmanda isiku koos kõrvaldamisega seotud kulude sissenõudmisega süüdlase käest.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(3) Vee kasutuskõlbatuks muutmisel hüvitab rikkuja rikutud veehulga erikasutuse tasu viiekordses ulatuses.

§ 39². [Kehtetu -RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 39³. [Kehtetu -RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 40. Vee kasutamise ja kaitse riiklik järelevalve

(1) Järelevalve käesoleva seaduse ja selle alusel kehtestatud õigusaktide nõuete täitmise üle toimub seadusega sätestatud korras.

(2) Terviseamet teostab järelevalvet käesoleva seaduse § 13 lõigete 2 ja 4 alusel kehtestatud nõuete ning käesoleva seaduse §-des 13¹ ja 13² esitatud nõuete üle ja joogiks kasutatava vee terviseohutuse üle vastavalt

rahvatervise seadusele ja toiduseadusele. Veterinaar- ja Toiduamet teostab järelevalvet vee terviseohutuse üle vastavalt toiduseadusele.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(2¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud järelevalve teostamisel on Terviseametil rahvatervise seaduse §-s 16 sätestatud õigused ja kohustused.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(3) Riigi keskkonnakaitseinspektoril on õigus vee kasutamise ja kaitse tagamiseks teha järgmisi kohustuslikke ettekirjutusi:

- 1) nõuda vee kasutamise ja kaitse nõuete täitmist;
- 2) lõpetada õiguserikkumine;
- 3) kõrvaldada põhjaveekihile ja veekogule tekitatud kahjustus.

(4) Ettekirjutust teenistusliku järelevalve korras muuta ei tohi.

(5) Kui kohustatud isik ei täida ettekirjutust põhjaveekihile ja veekogule tekitatud kahjustuse likvideerimiseks, võib riiklikku järelevalvet teostav ametiasutus rakendada asendustäitmist asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

§ 40¹. Seaduse rakendamine

(1) Tunnustamistunnistust omavad katselaborid tuleb akrediteerida hiljemalt 2004. aasta 1. aprilliks.

(2) Käesoleva seaduse § 24¹ lõikes 4 sätestatud nõue tuleb täita reoveekogumisaladel, mille reostuskoormus on 10 000 ie või rohkem, 2009. aasta 31. detsembriks ja reoveekogumisaladel, mille reostuskoormus on 2000–9999 ie, 2010. aasta 31. detsembriks.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Käesoleva seaduse § 26³ lõikes 7 sätestatud nõue tuleb täita alates 2002. aasta 1. aprillist.

(4) Käesoleva seaduse § 38 lõike 1 kohased veemajanduskavad tuleb koostada hiljemalt 2008. aasta 1. aprilliks.

(5) Käesoleva seaduse §-d 9¹, 13¹ ja 26⁵ jõustuvad 2002. aasta 1. aprillil.

(6) Vee erikasutuslubade andmisel, muutmisel ja kehtetuks tunnistamisel võib kuni 2002. aasta 1. aprillini lähtuda enne 2001. aasta 1. aprilli kehtinud § 9 sätetest.

(7) Enne käesoleva sätte jõustumist antud vee erikasutusload kehtivad nendes sätestatud kehtivusajani, kui seadusest tulenevalt ei ole alust tunnistada luba kehtetuks varem, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud juhul.

(8) Vee erikasutusloa andjal on õigus muuta loa kehtivusajal enne 2002. aasta 1. aprilli antud vee erikasutusluba, kui see on vajalik käesoleva seaduse §-des 15 ja 24 sätestatud nõuete rakendamiseks üle 2000 inimekvivalendilise reostuskoormusega reostusallikate suhtes.

(9) Enne 2004. aasta 1. maid välja antud veeuringut teostava proovivõtja atesteerimistunnistusi võib tunnistuste väljaandja pikendada kuni kaks aastat.

(10) Paisu omanik või valdaja, kes on rajanud paisu või saanud paisu oma valdusse ja hakanud paisutama enne käesoleva seaduse jõustumist ning kelle paisu otstarve ei ole hüdroenergia kasutamine ja kes ei ole käesoleva seaduse kehtivuse ajal omanud vee erikasutusluba, peab vee erikasutusloa omandama hiljemalt 2012. aasta 1. jaanuariks.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(11) Käesoleva seaduse § 17 lõikes 5 nõutud kalade läbipääs tuleb tagada 2015. aasta 1. jaanuariks.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(12) Looduskaitseaduse § 51 lõike 2 alusel lõhe, jõeforelli, meriforelli ja harjuse kudemis- ja elupaigana kinnitatud veekogule või selle lõigule ehitatud paisu omanik või valdaja, kes on rajanud paisu või saanud paisu oma valdusse ja hakanud paisutama enne käesoleva seaduse jõustumist ning kelle paisu otstarve ei ole hüdroenergia kasutamine ja kes ei ole käesoleva seaduse kehtivuse ajal omanud vee erikasutusluba, peab vee erikasutusloa omandama 2010. aasta 1. jaanuariks.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(13) Looduskaitseaduse § 51 lõike 2 alusel lõhe, jõeforelli, meriforelli ja harjuse kudemis- ja elupaigana kinnitatud veekogule või selle lõigule ehitatud paisul tuleb tagada kaladele läbipääs nii üles- kui ka allavoolu 2013. aasta 1. jaanuariks.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(14) Käesoleva seaduse 4¹. peatüki 3. jagu ei kohaldata järgmistele avalikku veekogusse kaldaga püsivalt ühendatud ehitistele:

- 1) ehitusseaduse § 72 lõikes 2 nimetatud ehitis;
 - 2) enne 2009. aasta 1. juulit ehitusloa saanud ehitis.
- [RT I, 22.12.2010, 1- jõust. 02.01.2011]

(15) Käesoleva seaduse §-s 3¹ sätestatud kombineeritud lähenemisviisi rakendatakse hiljemalt alates 2012. aasta 22. detsembrist.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(16) Käesoleva seaduse § 3⁴ lõikes 4 nimetatud ülevaade avaldatakse hiljemalt 2010. aasta 31. detsembriks.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(17) Käesoleva seaduse §-s 3¹⁴ nimetatud meetmeprogrammi rakendamist alustatakse hiljemalt 2012. aasta 22. detsembril.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(18) Käesoleva seaduse §-s 33³ nimetatud üleujutusohuga seotud riskide esialgsed hinnangud koostatakse hiljemalt 2011. aasta 22. detsembriks ning need vaadatakse üle ja vajaduse korral ajakohastatakse 2018. aasta 22. detsembriks.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(19) Käesoleva seaduse §-s 33⁴ nimetatud üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid koostatakse ja avalikustatakse hiljemalt 2013. aasta 22. detsembriks ning need vaadatakse üle ja vajaduse korral ajakohastatakse 2019. aasta 22. detsembriks.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(20) Käesoleva seaduse §-s 33⁶ nimetatud üleujutusohuga seotud riskide maandamiskavad kinnitatakse hiljemalt 2015. aasta 22. detsembriks ning need vaadatakse üle ja vajaduse korral ajakohastatakse 2021. aasta 22. detsembriks.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

(21) Terviseamet võib käesoleva seaduse § 13¹ lõikes 3 nimetatud lube anda kuni 2013. aasta 1. jaanuarini.

[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]

8. peatükk **LÕPPSÄTTED**

§ 41. [Käesolevast tekstist välja jäetud.]

§ 42. Enne 2010. aasta 1. jaanuari avalikku veekogusse ehitatud kaldaga püsivalt ühendamata ehitis

(1) Enne 2010. aasta 1. jaanuari avalikku veekogusse ehitatud kaldaga püsivalt ühendamata ehitiste puhul tuleb hoonestusloa taotleda hiljemalt 2013. aasta 31. detsembriks.

(2) Hoonestusloa taotlus peab sisaldama käesoleva seaduse § 22⁶ lõike 2 punktides 1–3 ja 5 ning lõikes 3 nimetatud andmeid, taotlusele lisatakse ehitise asukohaplaan. Taotlus esitatakse hoonestusloa menetlejale. Taotluse menetlemisel ei kohaldata käesolevas seaduses hoonestusloa menetluse algatamise kohta sätestatud, välja arvatud käesoleva seaduse § 22⁷ lõikes 2 nimetatut.

(3) Hoonestusloa menetleja esitab taotluse arvamuse avaldamiseks lisaks käesoleva seaduse § 22⁷ lõikes 2 nimetatud asutustele ka Tehnilise Järelevalve Ametile. Tehnilise Järelevalve Amet kontrollib ehitise vastavust kehtestatud nõuetele ja teeb vajaduse korral hoonestusloa taotlejale ettekirjutuse ehitise seotud puuduste kõrvaldamiseks.

(4) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa andmisest käesoleva seaduse §-s 22¹⁰ sätestatud alustel või juhul, kui hoonestusloa taotleja ei vii ehitist kehtestatud nõuetega kooskõlla Tehnilise Järelevalve Ameti ettekirjutuses määratud tähtjaks. Hoonestusloa andmisest keeldumisel rakendatakse ehitise suhtes ehitusseaduse § 40 lõikes 2 sätestatud.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

¹ Nõukogu direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43–48);

nõukogu direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6–12);
nõukogu direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40–52);
nõukogu direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1–32);
nõukogu direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1–8);
nõukogu direktiiv 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32–54);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitikaalane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1–73);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/35/EÜ, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest (ELT L 255, 30.9.2005, lk 11–21), viimati muudetud direktiiviga 2009/123/EÜ (ELT L 280, 27.10.2009, lk 52–55);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/11/EÜ teatavate ühenduse veekeskonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta (ELT L 64, 4.3.2006, lk 52–59);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/118/EÜ, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest (ELT L 372, 27.12.2006, lk 19–31);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/60/EÜ üleujutusrisi hindamise ja maandamise kohta (ELT L 288, 6.11.2007, lk 27–34);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/105/EÜ, mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse nõukogu direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ (ELT L 348, 24.12.2008, lk 84–97).
[RT I 2010, 43, 254- jõust. 17.07.2010]